

BIND 1

TANKER OM DET ÅNDELIGE

Oversætterens bemærkning:

Denne tekst har modtaget Den katolske Kirkes godkendelse, Imprimatur, på originalsproget, som er engelsk. Da det endnu ikke har været muligt at finde en katolsk præst eller teolog, som kan gennemlæse og godkende den danske version, tages der forbehold overfor eventuelle fejloversættelser hvad angår katolsk troslære og morallære.

INTRODUKTION

Kære læser

Jeg er hustru, mor til seks børn, og sækular Franciskaner.

På grund af alvorlige omstændigheder blev jeg skilt, da jeg var tyve år gammel; det var en beslutning, der fik præstelig støtte. Da jeg var midt i tyverne, var jeg eneforsørger; jeg arbejdede, og jeg opdrog min datter. Jeg fandt støtte i min tro ved at deltage i den daglige messe, og gennem Franciskanernes tredje orden, sækular Franciskanerne, var jeg påbegyndt en rejse hen imod enhed med Jesus.

Min søster rejste til Medjugorje, og hun var optændt af Helligånden, da hun kom hjem. Efter at jeg havde hørt om hendes smukke pilgrimsrejse, oplevede jeg en endnu dybere omvendelse. I løbet af det efterfølgende år blev mit bønsliv gradvist dybere, og jeg havde en drøm om Den velsignede Mor, hvor hun spurgte mig, om jeg kunne tænke mig at arbejde for Kristus. I drømmen viste hun mig, at dette særlige arbejde ville betyde, at jeg skulle leve adskilt fra andre mennesker i verden. Hun viste mig faktisk min forøgede familie, og hvordan jeg ville være adskilt fra dem. Jeg sagde til hende, at det ikke gjorde noget. Jeg ville gøre hvad som helst, jeg blev bedt om.

Kort efter dette fik jeg endometriose. Jeg har været syg lige siden, og har fejlet både det ene og det andet. Mine sygdomme er altid af den slags, der i første omgang mystificerer lægerne. Det er en del af mit kors, og jeg nævner det, fordi der er rigtig mange, der lider på denne måde. Jeg fik at vide af min læge, at jeg ikke ville kunne få flere børn. Som eneforsørger bekymrede det mig ikke, og jeg gik ud fra, at det var Guds vilje. Kort tid efter mødte jeg en vidunderlig mand. Mit første ægteskab var på det tidspunkt blevet annulleret, og vi giftede os og fik fem børn.

På det åndelige plan havde jeg mange oplevelser, blandt andet lokutioner, som jeg nu ved, at det hedder. Disse øjeblikke var smukke, og ordene har jeg bevaret i mit hjerte, men jeg blev ikke betaget af det, fordi jeg havde nok at gøre med at ofre al min sygdom og udmattelse til Gud. Jeg tog det som en selvfølge at Jesus måtte arbejde hårdt for at støtte mig, fordi Han havde givet mig en hel del at slås med. Set i bakspejlet forstår jeg, at Han forberedte mig til at arbejde for sig. Min forberedelsestid var lang, vanskelig og ikke særlig spændende. Jeg tror, at mennesker, der så det udefra, tænkte, ” Hold da op, den kvinde er da uheldig”. Men set indefra oplevede jeg, at selvom mine lidelser var smertefulde og langvarige, så voksede min lille familie i kærlighed, størrelse og visdom, i den forstand at min mand og jeg virkelig forstod, hvad der var vigtigt og hvad der ikke var det. Vores vedvarende kors lærte os dette.

Forskellige omstændigheder gjorde, at vores lille familie måtte flytte langt væk fra mine nærmeste. Jeg gav det som et offer til Gud, og jeg må sige, at det har været det mest vanskelige, jeg har haft at kæmpe med. At leve i udlændighed medfører mange smukke muligheder for at lære at følge Kristi vilje, men man er hele tiden nødt til at minde sig selv om, at det er det, man gør. Ellers vil man bare føle sig trist til mode. Efter adskillige år i udlændighed følte jeg mig endelig inspireret til at rejse til

Medjugorje. Det var faktisk min fyrre års fødselsdagsgave fra min mand. Jeg havde forsøgt at komme afsted en gang tidligere, men omstændighederne tillod mig ikke at rejse, og jeg forstod, at det ikke var Guds vilje. Men endelig var tiden inde, og så stod min ældste datter og jeg foran Skt. Jakobskirken. Det var hendes anden tur til Medjugorje.

Jeg havde ikke tænkt på eller regnet med at jeg ville komme til at opleve noget ud over det sædvanlige. Min datter, som havde været meget glad for sin første tur, sagde mange vittige ting om mennesker, der søger mirakler. Hun kalder kærligt Medjugorje for et karneval for religiøse mennesker. Hun siger også, at det er det lykkeligste sted på Jorden. Den første gang tog denne unge kvinde afsted som en oprørske fjortenårig, som benyttede sig af lejligheden til at rejse udenlands med sin moster. Da hun vendte hjem, var hun blevet rolig og respektfuld, hvilket fik min mand til at sige, at vi burde sende alle vores teenagere på pilgrimsrejse.

Vi havde fem smukke dage der. Jeg oplevede at modtage åndelig helbredelse på bjerget. Min datter hvilede og bad. Der skete en stille, men betydningsfuld ting for mig. Under mine kommunioner samtalede jeg med Jesus. Jeg syntes, at det var smukt, men det var af og til sket for mig før, så jeg blev ikke chokeret eller overrasket. Jeg husker, at jeg fortalte andre, at kommunionerne i Medjugorje var kraftfulde. Jeg vendte hjem og var dybt taknemmelig for, at Vor Frue havde hjulpet os med at komme afsted.

Samtalerne fortsatte hele den vinter. På et tidspunkt i løbet af de seks måneder, der efterfulgte vores tur, begyndte samtalerne at sive ind i mit liv, og de kom på forskellige tidspunkter dagen igennem. Jesus begyndte at vejlede mig på en målrettet måde, og jeg fandt det mere og mere vanskeligt at sige nej, når Han bad mig om at gøre dette eller hint. Jeg fortalte ingen om det.

I løbet af disse måneder begyndte jeg også at modtage vejledning fra Vor velsignede Mor. Det er ikke vanskeligt at skelne mellem deres stemmer. Jeg hører dem ikke med ørerne, men i min sjæl eller mit sind. På dette tidspunkt var jeg klar over, at det var noget betydningsfuldt, der skete, og Jesus fortalte mig, at Han havde noget særligt arbejde til mig, udover mit primære kald til at være hustru og mor. Han bad mig om at skrive budskaberne ned, og sagde at Han ville ordne det sådan, at de kunne blive udgivet og udbredt. Her bagefter kan jeg se, at det tog lang tid for Ham at få mig til at føle mig så tilstrækkelig tryk, at jeg var villig til at stole på Ham. Nu stoler jeg på Hans stemme, og jeg vil fortsat gøre mit bedste for at tjene Ham, set i lyset af af mine konstante kampe mod mine svagheder og fejl, og mod verdens tiltrækning.

Jeg beder om dine forbønner, mens jeg fortsætter med at forsøge at tjene Jesus. Jeg beder dig om at sige ja til Ham, for Han har så hårdt brug for os, og Han er så god. Han vil drage dig direkte ind i sit hjerte, hvis du vil tillade det. Jeg beder for dig, og jeg er så taknemmelig mod Gud, fordi Han har givet dig disse ord. Enhver, som lærer Ham at kende, kan ikke undgå at blive forelsket i Ham, så god er Han. Hvis du har ting at kæmpe med, er dette svaret på dine problemer. Han kommer til dig på en særlig måde gennem disse ord og den nåde, der udgår fra dem.

Jeg beder dig om at undgå fristelsen til at tro, at Han da umuligt kan mene, at du skulle kunne opnå et højt niveau af hellighed. Som jeg skriver et sted, så er det største tegn i vor tid, at Jesus må klare sig med sådan en som mig, som sin sekretær. Jeg betragter mig selv som tilhørende B-holdet, kære venner. Slå følgeskab med mig, og sammen vil vi gøre vores lille del for Ham.

Et budskab, som jeg modtog fra Jesus, umiddelbart efter at jeg havde skrevet den ovenstående selvbiografiske information:

”Du forstår nu, Mit barn, at du og Jeg har været sammen i lang tid. Jeg arbejdede stille i dit liv i

årevis, før du påbegyndte dette arbejde. Anne, hvor Jeg dog elsker dig. Ved at se tilbage på dit liv, kan du se rigtig mange gange, hvor du har sagt ja til Mig. Gør det dig ikke glad og tilfreds? Du begyndte at sige ja til Mig, længe før du begyndte at opleve den ekstraordinære nåde. Hvis ikke du havde gjort det, kunne Jeg aldrig have givet dig denne nåde eller tildelt dig denne mission. Forstår du, hvor vigtigt det var, at du hver dag i dit almindelige liv stod op og sagde ja til din Gud, på trods af vanskelighederne, fristelserne og modgangen? Du kunne ikke se den store plan, sådan som Jeg så den. Du måtte stole på din tro, Anne. Jeg siger dig i dag, at sådan er det stadigvæk. Du kan ikke se Min plan, som er større, end dit menneskelige sind kan begribe. Jeg beder dig om at fortsætte med at stole på din tro, for det giver mig megen ære. Se, hvor meget Jeg har været i stand til at gøre med dig, simpelthen fordi du stille og ydmygt traf en beslutning til fordel for Mig. Træf endnu en stille og ydmyg beslutning, i dag og hver dag, og sig, "Jeg vil tjene Gud". I aftes tjente du Mig ved at trøste en sjæl, som led meget. Du besluttede dig for Mig, og dermed for at se bort fra dig selv, ved at hjælpe ham. Der var glæde i Himlen, Anne. Du er Min. Jeg er din. Bliv hos Mig, Mit barn. Bliv hos Mig."

Troskabsløfte:

Kære Gud i Himlen, jeg lover Dig min troskab. Jeg giver Dig mit liv, mit arbejde og mit hjerte. Til gengæld beder jeg Dig om at give mig den nåde, det er at være lydige mod (adlyde) al den vejledning, Du giver mig, så meget som det er mig muligt. Amen.

TANKER OM DET ÅNDELIGE 1

Jesus sagde: **"Jeg kom ikke til dig, fordi du er værdig til det. Jeg vil ikke forlade dig, fordi du ikke er det".**

Her til morgen gik jeg til messe. Det har været en særdeles vanskelig tid med uro, stressende arbejdssituationer og bitre diskussioner mellem min mand og mig. Dette følger i kølvandet på en frygtelig hård fastetid. Jeg gik ind i kirken og stirrede over på den første korsvejstation, mens jeg tænkte på den fastetid, jeg lige havde gennemgået, og jeg sagde sarkastisk til Jesus, at det var for tidligt at pakke korsvejstationerne væk. Det blev besvaret med en fredfyldt stilhed. Jeg kom med flere andre hav-ondt-af-mig kommentarer, men der var ingen reaktioner på dem.

Jeg modtog kommunionen, mens jeg begyndte at føle mig som det brokkehoved, jeg var. Jesus begyndte at tale, og fortalte mig, at jeg var ligesom et barn, der skal prøve at cykle for første gang. Som alle gode forældre løb Han med bagved mig. Han gav slip på mig et øjeblik. Faktisk var det halvanden dag. Det var til mit eget bedste, for at jeg kunne øve mig i at holde den åndelige balance. Han havde på intet tidspunkt forladt mig, og ville ikke have tilladt, at jeg bevægede mig ind på farlige områder. Han var hos mig hele tiden. Dette fik mig til at krumme tæer, når jeg nu tænkte på de sidste par dage og mine ikke-så-fredfyldte reaktioner på forskellige stressfaktorer og vanskeligheder. Ja, Han havde hørt bandeordene.

Op op cyklen igen. Han ville ikke have ladet mig falde, selvom jeg havde det som om jeg faldt. Jeg tror nok, at jeg begyndte at falde, og så greb Han mig. Følelsen af, at der var fare, og af at miste balancen, havde skræmt mig. Ligesom et barn, der er usikker på benene, ønskede jeg ikke, at der blev givet slip på mig et eneste øjeblik. Han forsikrede mig om, at jeg var elsket, ja, endda højt skattet, og at Han ikke ville overlade mig til mig selv igen et stykke tid. Jeg sagde surmulende, "Så jeg dumpede til prøven." Han svarede, **"Det var ikke en prøve. Det var en øvelse. Og du dumpede ikke. Du øvede dig. Jeg er hos dig. Jeg underviser dig. Vær glad. Jeg vil aldrig forlade dig."**

"Vær på Min side, fredens side."

Mit hjerte gør ondt. Jeg elsker Jesus så meget, at det er vanskeligt, *kun* at kunne kommunikere med Ham på denne måde. Jeg ønsker at være sammen med Ham. Lidelsen kan være frygtelig. Jeg bryder mig ikke om at lide, jeg er ikke god til det. Men længslen efter Jesus ville jeg ikke undvære, selvom den er en form for smerte. Jeg ønsker, at den skal blive endnu mere intens. Jeg forstår ikke fuldt ud hvad det er, der sker. Eller hvorfor det sker. Jeg tilbragte næsten et helt år med at være bange, fordi jeg er så uværdig. Han forsikrede mig om, at Han ikke begår fejltagelser, og at Han kender mig og havde sine grunde til at vælge at komme til mig på denne måde, især fordi Han ville forberede mig til at arbejde for Ham. Jeg kan føle mig tryk i min uværdighed, så længe jeg forsøger at gøre mit bedste. Det lyder jo enkelt. Det var kun min præst, som var i stand til at befri mig for den skrækkelige frygten og bæven. Jeg frygtede, at det var min fantasi eller, endnu værre, en form for dæmonisk indblanding. Jeg stolede hele tiden på Jesus, og jeg stolede også på, at Vor velsignede Mor ville beskytte mig. Jeg må sige, at jeg ikke på noget tidspunkt følte en voldsom ængstelse. Jeg følte mig fredfyldt, men forvirret.

Efter at have bedt over mig, fortalte min præst mig, at ”Din gave er ikke en illusion. Jesus er hos dig. Han kalder dig til at leve dit indre, sjælelige liv som mor og hustru. Han ønsker også, at du skal gøre noget for Ham med dine hænder. Hvad gør du med dine hænder?” Jeg fortalte ham, at jeg skrev. Han smilede og nikkede. ”Selvfølgelig, det er det. Det burde jeg have vidst. Han ønsker, at du skal skrive sammen med Ham og for Ham.” Dette fyldte mig med en ubeskrivelig glæde og lettelse, for det var også det, jeg forstod på Jesus, og jeg var ærlig talt glad for at vide, at det ikke bare var noget, jeg forestillede mig. Præsten bad mig også om at læse tidebønnerne hver morgen. Det er en række udvalgte læsninger. Han sagde til mig, at min forvirring var opstået, fordi jeg, i mit forsøg på at tage imod denne særlige gave, havde læst om forskellige helgener – hvilket jeg altid har gjort, men jeg er blevet mere seriøs omkring det, efter at samtalerne med Jesus begyndte. Præsten sagde også, at de helgener, jeg forsøgte at efterligne, havde levet i munke- og nonneklostre, mens jeg var kaldet til at leve i verden og i mit hjem. Deraf forvirringen. Jeg havde gået og følt mig skyldig alle døgnets fireogtyve timer, fordi jeg troede at jeg svigtede på det åndelige plan, mens jeg i virkeligheden tjente min Jesus i overensstemmelse med Hans dyrebare vilje ved at være forenet med Ham, samtidig med at jeg udførte mine pligter. Præsten hjalp mig ind på en smuk, hellig og tryk vej. Mine bibelske bønner er kraftfulde, rige og oplysende. Jesus overlader intet til tilfældighederne med hensyn til mig. Han fortæller mig, hvornår jeg skal arbejde på min bog, hvilket vil sige efter at de hjemlige behov er blevet tilgodeset, og efter at jeg har sagt mine daglige bønner.

En dag havde jeg glemt at bede, inden jeg begyndte at arbejde. Han stoppede mig og sagde, ”**Bed.**” Jeg forsøgte at ryste Ham af mig, for jeg var i forvejen forsinket. Ordet kom igen. ”**Bed. Dit arbejde også må være Mit arbejde. For at det kan ske, må du begynde med Mig.**”

Så det gjorde jeg selvfølgelig, og jeg modtog så megen glæde og trøst, at da jeg begyndte at skrive, var jeg lykkelig og let om hjertet. På denne måde underviser Han mig, og fortæller mig ofte, hvornår der er brug for at jeg er stille, eller hvornår der er brug for at jeg foretager en telefonopringning. Jeg ville ønske, at Han også ville fortælle mig det, når jeg skal lade være med at bande, men jeg går ud fra at det er så selvfølgelig, at Han stikker fingrene i ørerne og forsøger at lade være med at rulle med øjnene. Jeg mærkede Hans ærgrelse her til morgen, da jeg sagde, ”Så jeg dumpede.” Hvis det ikke var fordi Han er Jesus, ville Han have rullet med øjnene. Men Hans tålmodighed er grænseløs, Gud Fader være lovet. Jeg stoler på Hans tålmodighed. Jeg har brug for den og misbruger den dagligt.

Som Han havde planlagt, blev jeg færdig med et første udkast den morgen, hvor børnene fik Påskeferie. Han lod mig forstå, at jeg ikke skulle arbejde mere med det, før skolen begyndte igen. I de ti dage var det min pligt at være hos børnene. Jeg lagde arbejdet til side, men overvejede på et tidspunkt at tage det op og læse det igennem. ”**Nej,**” var svaret. ”**Denne lille ting er en spægelse. Lad det ligge, indtil tiden er inde igen.**” Jeg indser, at lydighed er yderst vigtig, og jeg gjorde som jeg fik besked på. Jeg forsøger også at vær lydige i andre ting.

Når jeg skændes med min mand, siger Jesus ofte til mig, **"Overlad ham til mig."** På det punkt er jeg ikke altid så lydig, for Jesus arbejder lidt langsommere end jeg synes om, når det drejer sig om at få min mand til at være åben for forsoning. Og hvordan kan jeg være sikker på at min mand lytter, når Jesus taler? Måske er han ikke lige så opmærksom, som jeg er. Derfor fortæller jeg min mand, hvad jeg tror, Gud ønsker at han skal vide, og jeg siger det meget højt, bare for det tilfælde at han ikke lytter ordentligt efter. Men det behager ikke Gud, og jeg må arbejde med det.

Gud ønsker ikke, at jeg skal ryge igen. Min kærlighedsaffære med cigaretterne sluttede for syv år siden, men jeg vender tilbage til den en gang imellem. Sidste gang, jeg besluttede mig for at lægge dem på hylden, bad jeg foran tabernaklet. Jesus sagde, **"Ville du blæse røg ind i dette tabernakel? Jeg er hos dig, inde i dig. Du bærer rundt på Mig. Lad være med at ryge."** Dette var ikke et tvetydigt budskab, så jeg har ikke røget siden, selvom jeg tænker på det hver dag.

Jesus ønsker ofte, at jeg lader være med at gå i vejen for Ham, så Han kan arbejde med en person, for eksempel en, jeg taler med. Undertiden er jeg klar over, når det sker, og forsøger at gøre min sjæl stille, så Han gennem mig kan tale til et menneske, som måske kæmper med et eller andet. Jeg elsker at skrive sammen med Kristus. Det går så nemt, og flyder bare fra hånden. Det flyder fra hånden lige nu, og jeg føler ikke, at det kræver en stor indsats af mig. Jeg elsker Jesus, og i løbet af fastetiden, når jeg har det mest vanskeligt, har jeg en næsten fysisk fornemmelse af, at jeg afstemmer min vilje efter Hans, på trods af den mest rædselsfulde, åndelige lidelse og angst. Der er intet andet, der betyder noget for mig nu. Der er ikke megen trøst at finde i verden. Ofte er det sådan, at der ikke længere er nogen trøst at finde på denne Jord. Intet menneske kan give mig trøst. Det er der intet, der kan, heller ikke mad eller bekvemmeligheder. Jeg er alene midt iblandt andre mennesker, selv når jeg er iblandt ligesindede. Det er en frygtelig oplevelse, men frugten af det er en slags åndelig uforsigtighed, eller at man tillidsfuldt tør kaste sig ud i det uvisse. Man bliver hærdet af det, det kan jeg begynde at se nu. Men jeg hader det, tag ikke fejl af det. Men jeg tror at de mennesker, der omgiver mig, får gavn af min nærhed med Kristus. En gang imellem bliver jeg bange for, at jeg på grund af mine lidelser ikke vil være i stand til at fuldføre mine pligter. Men nej, det sørger Han for at jeg kan. Han tager sig af detaljerne på de mest overraskende måder. Jeg kan ikke finde noget at udsætte på Ham, og, som jeg siger, så er der intet udover Ham. Jeg stoler på Ham i alle ting.

En sidste ting, og så er det nok for i dag. Søster har ofte sagt til mig, at jeg burde skrive nogle af mine tanker eller oplevelser ned. Søster lever i et kommunitet i nærheden af mig, og hun er en kær ven og rådgiver for mig. Det at skrive, som jeg anser for et arbejde, er nemt for mig, men alligevel var der en lille del af mig, der tænkte, åh nej, ønsker Du nu også at jeg skal gøre dét, oveni alt det andet? (Hvordan kan Han dog holde mig ud?) Så med den bagtanke, at jeg ønskede en personlig opfordring fra Jesus for at gøre det, nægtede jeg at skrive noget ned.

Engang spurgte jeg Ham ligeud om det, og Han sagde, **"Der vil komme en tid. Det er ikke endnu."** Efter at jeg havde haft en dejlig oplevelse, sagde jeg, "Gud, måske skulle jeg begynde at skrive det her ned." Han smilede, og lod mig uden ord vide, at det sædvanligvis er sådan, Han gennemfører sin vilje i os. Han ønskede ikke, at jeg skulle begynde at føre åndelig dagbog, så længe jeg havde en negativ indstilling til det. Så Han skænkede mig ønsket om at gøre det. Han gav mig en brændende trang til at nedskrive disse interaktioner. Så hvorfor stå imod? Han får alligevel sin vilje, og jeg lever for Hans vilje, så jeg burde holde op med at beklage mig. Men jeg tøvede stadigvæk med at gå i gang, fordi jeg var så optaget af det andet arbejde, jeg var i gang med. Her til morgen bad Søster mig om at nedskrive mine oplevelser, og når Søster taler, hører jeg efter, og jeg betragter alt, hvad hun siger, som noget jeg må adlyde. Hun er en dejlig profet og vejleder for mig. Hun sagde også her til morgen, at jeg må bede Gud om at give mig en åndelig vejleder.

Jeg må også tilstå, at hun i over et år har sagt, at hun følte, jeg skulle gøre noget ud fra Skrifterne. Jeg ignorerede det ihærdigt, hvilket er noget, jeg har en tendens til at gøre med mange af de profeter, Gud placerer i mit liv. Dagen efter at jeg havde talt med præsten, fortalte Gud hende under hendes bøn, at jeg havde behov for at bede ud fra Skrifterne. Også jeg bad den morgen, og tænkte at

jeg virkelig havde brug for en slags bønnebog. Kort efter ringede det på døren, og Søster stod udenfor med tidebønnerne, som hun gav mig sammen med to andre bønnebøger. I modsætning til mig, så lytter Søster, når Han beder om noget. Hun reagerer øjeblikkeligt. Jeg er ved at lære det.

Lørdag

Her til morgen bad jeg rosenkransen i sengen. Jeg var distraheret, for jeg kom til at tænke på flere forskellige ting, som jeg kunne gøre i stedet for at bede, men jeg besluttede mig for at blive liggende og færdiggøre bønnerne, uanset hvor meget jeg ønskede at stå op og komme i gang med opgaverne. De sorgfulde mysterier haltede afsted, og jeg undskyldte overfor Jesus, at jeg var så nonchalant med hensyn til Hans Passion. Ved det femte mysterium blev jeg tilskyndet til at stå ud af sengen og knæle ned. Det vil sige, ud af de varme tæpper og ud i den kolde morgenluft. Jeg gjorde et halvhjertet forsøg på at ignorere tilskyndelsen, men den forsvandt ikke, og jeg kom ud af sengen. Jeg var bekymret over en ven, som havde et problem, og jeg vidste ikke, hvad jeg skulle stille op. Jesus bad mig om at bede det femte sorgfulde mysterium for hende. Da jeg var nået halvvejs, fortalte Han mig, at Han ville bønne for mig. Jeg har fred med det nu, og jeg vil gøre hvad som helst, Han beder mig om. Jeg stoler på, at Han vil vejlede mig.

Han er ofte stille, mens jeg beder Rosenkransen, tidebønnerne eller andre strukturerede bønner. Jeg kunne næsten sige, at det altid er sådan, men der er jo alligevel tidspunkter, hvor Han hurtigt indskyder et eller andet, som da Han sagde, at Han ville bønne for mig.

For eksempel Langfredag, hvor jeg havde mine egne åndelige og personlige kvaler, og jeg besluttede at tage et bad efter en lang, lang rædselsfuld dag, fyldt med alle mulige slags lidelser. Mens vandet løb på badeværelset, hørte jeg Ham bede mig om at knæle ned og bede de sorgfulde mysterier. Jeg forsøgte at ignorere Ham. Altså, jeg må lige understrege hvor rædselsfuld dagen havde været, og jeg havde ofret det hele til min Jesus. Jeg vendte tilbage til badeværelset, og hørte i mit indre, at Han råbte til mig; et råb, der var fyldt med kval og smerte, om at jeg skulle komme og trøste Ham. Det kom fra en sjæl, et menneske, der led kvaler. Så jeg gik tilbage til mit soveværelse, knælede ned og bad Rosenkransen så godt, som jeg kunne, i min udmattede tilstand. Bagefter gik jeg i bad, og Han kaldte på mig igen. Som en anden overanstrengt mor stirrede jeg på Ham i mit indre, og sagde, "Gør du grin med mig?" Og Han sagde, "**Nu er det Min tur til at trøste dig. Du forlod Mig for hurtigt.**" Jeg gik tilbage og knælede ned, og vi talte om lidelsen og dens værdi. Bagefter var jeg fyldt med fred, og stolede på at Han vil fjerne mine vanskeligheder, når Han ønsker at gøre det.

Pointen i denne historie er, at Han lytter til bønnerne, ligesom Han gjorde den aften. Han lyttede til min Rosenkransbøn, og først derefter begyndte Han at tale til mig. Min erfaring med Gud viser mig, at Han bare ønskede at trøste mig, og Hans kvalfulde råb var det eneste, der kunne få mig til at komme tilbage til Ham og bede. Hvis Han havde forsøgt at tilskynde mig ved at sige, "*Jeg ønsker at trøste dig,*" ville jeg have sagt, "Glem det, Jesus, jeg udholder det hele for din skyld," for jeg var for træt og fortvivlet til at tale med Ham. Jeg udtrykker ikke det her godt nok. Han brugte sin kval til at trøste mig med. Det er det, Han gør.

I løbet af de sidste par dage, hvor jeg har været meget dårlig, men alligevel i stand til at fungere – hvilket er det normale – har Hans stemme været stille eller utydelig, og det fik mig til at spekulere på, om det virkelig er Ham, eller om det bare er min fantasi. Det er en af de ting, der jævnlige plager mig. Denne stemme begyndte i Medjugorje, hvor jeg bemærkede, at mine kommunioner var ligesom samtaler med Jesus, og det er den bedste måde at beskrive det på. Her til morgen, efter at jeg havde bedt Rosenkransen, kom Hans stemme til mig, men på en stille måde, og jeg tænkte, er det Ham eller er det mig selv? Han har tidligere svaret mig på det ved at afbryde mig og sige, "**Du skal ikke bekymre dig. Jeg vil sørge for, at Jeg bliver hørt.**" Det morede mig at tænke på, at hvis Han ønskede at blive hørt i mit hjeme, med vores fem børn, er det den helt rigtige indstilling at have.

Nå, men her til morgen afbrød jeg den utydelige stemme, og opfyldt af kærlighed sagde jeg, "Jesus,

jeg er ligeglad med, om det er Din stemme eller ej. Jeg er ligeglad med, om jeg hører dig eller ej. Jeg ved, at Du er her. Jeg ved, at Du ikke har forladt mig, og jeg er ligeglad med, hvad jeg skal lave, så længe jeg bare tjener Dig. Så kom eller gå; gør det, der kan gøre mig til Din bedste tjener. Jeg ønsker at gøre en bestemt ting i dag, men jeg vil feje hovedgaden, hvis Du foretrækker det. Det ville utvivlsomt blive årsag til en del snak, men jeg er Din tjener, Kristus, og jeg ved, at Du elsker mig. Hvis jeg ikke føler, at du er tæt på mig, er det kun fordi du har givet slip på cyklen et øjeblik.”

Jeg følte en sådan kærlighed til Ham; min sjæl følte sig helt rådvild. Jeg kunne ikke give udtryk for den kærlighed eller for min længsel efter at gøre det, Han ønskede. Mit daglige, kedsommelige husarbejde, børnene og den tilløkkende mulighed for at få skrevet lidt, ventede forude som noget dejligt nu. Jeg ville tjene Kristus ved at udføre mine pligter, og det var alt, hvad jeg behøvede eller ønskede. Jeg fortsatte i den samme rille. Så kom stemmen tilbage, og nu var den tydelig.

Han sagde, **”Du er ved at lære det. Kan du nu se, hvad øvelse gør for Min lille sjæl? Det er sådan, en sand efterfølger reagerer på Min kærlighed. Du lærer, fordi du over dig. Jeg er her. Jeg elsker dig. Og Jeg vil aldrig forlade dig. Vi vil arbejde sammen i dag, som vi gør det hver dag, og du vil tjene Mig godt.”**

Jeg havde ikke en tydelig forestilling om, hvad denne dag ville bringe, så jeg overlod det til Ham. Mine planer om at få listet et par timers arbejde for min mand ind, blev forpurret da jeg spurgte ham, om jeg ikke skulle se at få lidt arbejde fra hånden. Han sagde, ”Nej, vent til på mandag og begynd på det, når du er frisk. Han skulle sætte et elektrisk hegn op på gården. Jeg så straks Jesu hånd i det, og sagde, ”Godt, så vil jeg tage mig af det huslige.” Jesus har en meget klar holdning til, at jeg skal være sammen med børnene, når de ikke er i skole. Efter at vores forhold er blevet så dybt, er Hans timing blevet helt vidunderlig. De store opgaver bliver ofte afsluttet om fredagen, og Han viser mig med al tydelighed, at min tid med børnene kommer i første række. Jeg bryder mig ikke længere om at forlade børnene til fordel for arbejdet, og det er blevet begrænset meget i mine nyeste projekter.

En ting, der bekymrede mig da jeg læste om de forskellige helgener, var at de alle kom til et punkt i deres liv, hvor de ikke ønskede at dø, men foretrak at blive på Jorden og arbejde for Guds ære - selvfølgelig med frygtelige personlige omkostninger, hvilket er et meget vigtigt aspekt. Sådan havde jeg det aldrig. Jeg ønskede at være hos Gud her og nu, for at afslutte pinen. I de vanskelige perioder siger jeg ofte, ”Kom og hent mig, Herre. Nu. Jeg ønsker ikke at være her længere.”

Engang deltog jeg i en konference, hvor Ivan, en af seerne fra Medjugorje, modtog en åbenbaring fra Vor velsignede Mor, og bagefter begyndte jeg at hulke. Det forvirrede min mand, for han følte sig meget fredfyldt. Jeg græd, fordi hun var forsvundet uden at tage mig med. Jeg følte, at noget var taget fra mig. Engang under en anden tudetur bad jeg til Vor velsignede Mor, og hun sagde, **”Vil det ikke være bedre at blive her og tjene vores Jesus?”** På det tidspunkt var jeg utrøstelig, og jeg svarede som et overtræt barn og vrissede ”Nej. Jeg kan ikke klare det her hårde arbejde længere. Tag mig med nu.”

Nå, men dette manglende ønske om at arbejde for Guds ære holdt mig ikke vågen om natten. Jeg indså, at jeg var milevidt fra disse mennesker, og det er jeg stadigvæk. I går efter kommunionen, da mit mindste barn forstyrrede dem, der var i gang med at bede, fortalte jeg Jesus at jeg var bekymret over, at Han har arbejde til mig; arbejde, som Han ønsker at få udført, og som på grund af min middelmådighed ikke ville blive udført, eller som ikke ville blive gjort færdigt. Det er en af de ting, jeg frygter meget, og som vil kunne holde mig vågen om natten. Han sagde, **”Kan du se? Du er igen ved at lære noget. Du udtrykker et ønske om at give Mig mere ære. Du har forstået det. Du gør fremskridt. Jeg er hos dig. Du vil tjene Mig godt.”**

Jeg gjorde et forsøg på at hjælpe en ven, den person som Jesus sagde, at Han ville tage sig af. Jeg synes ikke, det gik godt. Hun blev ophidset over, at jeg påpegede en lille ting. Jeg gjorde hvad jeg følte, at Jesus ønskede, men det var ingen trøst for mig. Bagefter gik jeg til Ham og sagde, ”Det gik ikke godt, Herre. Hjælp mig.” Han sagde, **”Du var som en advarselsklokke for hende. Du skal ikke**

bekymre dig om det nu. Jeg vil hjælpe hende. Fortsæt med din dag. Jeg er nødt til at øve mig noget mere i hellig ligegyldighed, for at kunne være til stede i nuet. Det er vanskeligt, fordi man ønsker at holde fast ved tingene i stedet for at give dem til vores Jesus, som hurtigt kan få dem ud af verden.

Jesus tog villigt korset på sine skuldre. Det eneste, der kunne frelse menneskeheden - hvert eneste menneske - var korset. Den del er fuldført. Frelsen er tilgængelig for hver eneste sjæl. Punktum. Men den enkelte sjæl må konfronteres med sine synder og sige undskyld, og tage imod Kristi tilgivelse.

Under korsvejstationerne kom jeg til den anden station, hvor Jesus modtager korset. Han fortalte mig, at Han modtog korset i visheden om at missionen var ved at være fuldført. Hans elskede børn, deres dyrebare sjæle, ville nu få mulighed for at tage del i evigheden og komme til det sted, hvor de hører hjemme, sammen med deres Gud, som er fuldstændig kærlighed. Jeg blev overvældet af en stærk følelse af, at ingen del af dette offer må gå til spilde. Gud ønsker, at hver eneste sjæl kommer tilbage til Ham i vores himmelske hjem. Jeg bad Gud om at blødgøre hver eneste menneskes sjæl, så de kan række deres hænder op og sige, "Ja, jeg gjorde disse slemme ting. Undskyld. Vil Du ikke nok bringe mig tilbage til godheden?" Jeg følte dette så inderligt at det er umuligt for mig at beskrive, og jeg bad intenst.

Jesus sagde, ***"Kan du se? Nu lærer du at tage del i Min tørst efter sjæle. Du er altid bekymret for, om du vil være i stand til at dele disse hellige følelser med Mig, men du gør fremskridt. Ja, dette er vores mål: at dine brøders og søstres sjæle ikke fortabes. Vær lige så villig til at tag dit kors på dine skuldre i dag, som Jeg var. Du nævner at du er syg, men ikke så meget, at du ikke kan udføre dine pligter. Det er sådan, Jeg vil det. Giv din sygdom til Mig. Der vil være dage, hvor din eneste pligt er at acceptere sygdommen. Også det er Min vilje. Vær føjelig, Mit barn, så vil du have den fred, du ønsker dig."***

Han gjorde det også klart for mig at Han ønskede, at jeg skulle fuldføre en bestemt opgave, som jeg med fuldt overlæg var veget udenom. Jeg vil foretage opringningen i dag. Han sagde også, at jeg aldrig skal bekymre mig om min åndelige dagbog. ***"Den vil jeg tage Mig af. Det er Min opgave."***

Priset være Gud

Under de værste af mine lidelser Langfredag, stirrede jeg på korset. I min sjæl hørte jeg, ***"Han skånedede ikke sin egen Søn. Forvent ikke, at Han skåner dig."*** Dette refererede selvfølgelig til min lidelse, og det gav mig overhovedet ingen trøst. Det bekræftede, at min lidelse ville blive brugt til noget, og at den var en del af noget større, som selvfølgelig er sjælenes frelse.

Jeg husker, at jeg bad meget for en bestemt sjæl. Denne person havde forurettet mig på mange måder. Jeg var endnu engang blevet såret, og jeg beklagede mig. Jesus lod mig forstå, med så megen irritation som det nu er muligt at opleve hos Ham, at den ene dag bad jeg for denne sjæls omvendelse, og den næste var jeg arrig, fordi jeg var nødt til at give et lille offer for vedkommende. Jeg mærkede, at Hans attitude var, 'Kan du beslutte dig? Hvad vil du? Ønsker du denne sjæls frelse? Så må du være villig til at give et lille offer.' Der skal nok ikke være citationstegn, for jeg husker ikke nøjagtig, hvordan det blev sagt. Jeg udtrykker ikke det her godt nok, for det er mere mine egne tanker end Hans. Det, jeg siger er, at jeg fik at vide, at dette frelsesarbejde har sin pris. Det ville ikke være til nogen hjælp at bønfalde Himlen, for derefter behændigt at vige udenom enhver lidelse, som jo vil blive brugt til at frelse sådanne sjæle. Jeg husker, at der blev sagt noget til mig i retning af, 'Du har bøn-faldet os i en uge om at omvende denne sjæl. Men i det øjeblik, hvor det begynder at koste dig noget, trækker du dig ud af arbejdet.'

Jeg håber, jeg har været i stand til at tydeliggøre, hvad det her drejer sig om. For at sige det på en måde, vi kender til her på Jorden, så er det forskellen mellem en velhavende person, der siger, "Ja, giv de sultne noget at spise og de fattige tag over hovedet," men som ikke nægter sig selv noget,

selv ikke en aftale hos sin manicure-dame, og så Moder Teresa, som mader et sultent barn med suppe. Gode meninger, der ikke efterfølges af handling, mangler styrke.

I aftes, da jeg havde mine tvivl med hensyn til den måde, jeg hører Jesus på, forklarede Vor velsignede Mor mig, at det er en gave. Ligesom enhver klog forælder ville gøre, har Gud givet mig den gave, der passer bedst til mig. Hun bad mig tænke på den cykel, jeg har anskaffet til min søn, og forklarede, at jeg jo ikke ville have givet en tohjulet cykel til min treårige, ligesom jeg ikke ville give en trehjulet til min otteårige. De gaver, vi får, passer til vores niveau og udvikling. Jeg skulle takke Gud for hvad som helst, Han ville vælge at give mig, og ikke være ligesom børn, der klager over det, de får, og misunder andre deres gaver. Jeg tror, jeg var udsat for en fristelse til at tvivle på ægtheden af denne stemme. Det sætter mit åndelige tempo ned, som man nok kan forestille sig. ("Gud taler ikke til dig. Du er skør i bolden").

Tidligere på dagen kritiserede jeg en anden mor. Jesus kommenterede, at mine planer om at få fat i en babysitter til i morgen, for at jeg kan få noget arbejde fra hånden, ikke er meget bedre, og at jeg er meget hurtig til at dømme andre, hvilket tydeligvis ikke er en god ting, og at jeg også selv har behov for at holde en høj standard. Han sagde, at jeg ikke skulle arbejde i dag, men at jeg kan skrive i min åndelige dagbog. Den er også en frustration for mig, for jeg har lyst til at bruge meget mere tid, end jeg gør, på at skrive i den. Han sagde, at jeg må have tålmodighed og lade tingene ske i Hans tempo. Mine pligter som mor er og bliver min første prioritet, og det får jeg hele tiden at vide. Der er en interessekonflikt her, fordi jeg er en arbejdende mor, som har sin arbejdsplads herhjemme. På det sidste er Jesus selv begyndt at strukturere min tid. Jeg går ud fra, at jeg til sidst vil være i stand til at regne ud, at jeg ikke skal arbejde, når børnene er hjemme. Som det er lige nu, er Han nødt til at blive ved med at fortælle mig det.

En dag bad jeg korsvejstationerne i kirken. Da jeg kom til den sidste, hvor Jesus bliver lagt i graven, knælede jeg ned og bad til Vor velsignede Mor. Jeg kunne ikke beslutte mig for, om jeg skulle tale med en gruppe skoleelever om det åndelige, eller om jeg skulle lade være. Jeg havde ikke lyst til det. Jeg havde andre aftaler på programmet, og efter at jeg også havde sat tid af til at skrive, følte jeg, at jeg var ude af øvelse med den slags. Jeg sagde, "Mor, hvad skal jeg sige til dem?"

I min sjæl så jeg, at hun rakte sin hånd ud til højre. Jeg fornemmede, at hun led meget. "**Sig dette til dem,**" sagde hun. Jeg så i den retning, hun pegede, på den sidste korsvejstation, hvor Jesus bliver lagt i graven. Det, hun sagde, var, "**Sig til dem, at Jesus døde for dem.**" Jeg tænkte tilbage på dengang, en af mine elskede døde, og hvor rædselsfuldt det var at gå sin vej og efterlade kroppen. Jeg spurgte hende, om det også havde været svært for hende. "**Det var det vanskeligste, jeg nogensinde har gjort,**" svarede hun. Jeg forstod, at hun ikke var den samme bagefter. Hun sagde til mig, at for fremtiden, når jeg mister nogen, skal jeg komme til hende, så vil hun trøste mig. Det skete nogle få dage senere. Hun viste mig på forhånd, hvordan jeg kunne finde trøst,

Jesus beder os om at fokusere på andre menneskers styrke og gode egenskaber, i stedet for at se på deres fejl. At gøre opmærksom på et menneskes gode karakteregenskaber er ligesom solskin på planterne. Det får dem til at vokse. Hvis vi fokuserer på deres fejl eller negative karakteregenskaber, har det den samme virkning i negativ retning. Vi må øve os i at støtte i stedet for at kritisere, også når vi har deres fejl tæt inde på livet.

Under bønnen i aftes spurgte jeg Jesus, om jeg vil komme til at høre Hans stemme eller se Hans ansigt, mens jeg er her på Jorden. Han sagde "**Nej.**" Det forfærdede mig. Jeg må lige nævne, at jeg længes meget efter Ham og Hans nærvær. Som jeg sagde tidligere, så er Hans stemme sommetider utydelig, og mit behov for at være sammen med Ham så stor, at jeg beder om at modtage kommunionen åndeligt. Det forstår Han, og Han er tålmodig med mig. Da jeg indledningsvis var nedslået over Hans svar, trøstede Vor velsignede Mor mig ved at sige, at jeg ville være tæt på hende, og at hun ville åbenbare sig for mig, når tiden var inde til det. Med det i tankerne gik jeg i seng. Efter at have sovet på det, tænker jeg, at det da ikke gør noget. Har det nogen betydning, om Han kommer og går, mens jeg er her på Jorden, når blot Han kan fuldføre sin vilje i mig? De jordiske ting mister fortsat deres tiltrækning på mig, men mit arbejde skrider fremad på trods af den

begrænsede tid, jeg har til det. Jeg tror, Jesus velsigner min lydighed.

Den gave, som det er at høre Hans stemme, først blev først og fremmest tydelig for mig under kommunionen. Når jeg nærmede mig alteret for at modtage den, ville stemmen begynde. Her til morgen måtte jeg tage livtag med børnene, med det konstante forsøg på at holde huset rent og få de daglige pligter fra hånden, og med de hormonelle udfordringer, som altid er nærværende. Så gik det op for mig at det var søndag, og at jeg snart skulle modtage kommunionen. Det fik mit humør til at stige, og jeg blev i stand til at tage mig af morgens opgaver og mængden af børn, der blev ved med at ødelægge de ting, jeg lige var blevet færdig med, med mere fred i sindet.

Jeg sammenligner ofte min forælderrolle overfor børnene med Guds forælderrolle overfor os her på Jorden. Han bryder sig ikke om, at vi slås. Han elsker, når vi giver efter og skaber fred, når vi tilgiver og trøster hinanden. Han må blive noget så irriteret, når vi kæmper om ejendelene, og tænke at, 'Det er Mig, som gav jer det, og det tilhører Mig. Jeg kan så nemt som ingenting tage det fra jer'. Hvis man ønsker at finde ud af, hvordan man kan glæde Gud, kan man bare tænke på, hvad et barn kan gøre for at glæde sine forældre. Vær god. Vær sød. Vær lydige. Tag imod vejledning, når den bliver givet. Le meget. Smil. Og ryd op i det rod, du har lavet. Vær ikke grådig eller ukærlig, og uanset hvad dit arbejde er, så udfør det med glæde.

Under korsvejstationerne, som er meget givende for mig, kom jeg til den med Simon fra Kyrene, som egentlig ikke ønsker at hjælpe Jesus. Det får mit hjerte til at briste. Hvor er det frygteligt at blive hjulpet så modvilligt. Jeg tænker ofte på, at Jesus elsker en glad giver. Jeg har tilbragt en stor del af min tid på forskellige hospitaler, og når en sygeplejerske var modvillig eller utålmodig i sin pleje, gjorde det meget ondt. Når man er syg, har man ikke megen kampvilje og modtager ikke megen respekt, og det gør, at ens følelser, som i forvejen er sårbare, nemt bliver såret endnu mere. Samtidig tænker jeg på den store venlighed og kærlighed, som jeg også har modtaget på hospitalerne, og det overvælder mig. Jesus er virkelig til stede i disse kærlige sjæle. Og at tage sig af de små børn, de syge eller de gamle, er virkelig et velsignet kald. Jeg tænker på, at hvis de mennesker, der er kaldede til den slags arbejde, ville bede Jesus om kærlighed, så ville Han overøse dem med denne nådegave. Jeg beder Ham lige nu om at overøse alle disse sjæle med så megen kærlighed, at den flyder ud over deres patienter og dem i deres varetægt, som har så hårdt brug for trøst.

Jeg tænker på mine daglige pligter, og beder Jesus om, at jeg ikke må være ligesom Simon ved at gøre tingene på en gnaven og væmmelig måde. For hvilken fortjeneste er der i det? Ganske vist er flere tallerkener blevet rene, og køkkenbordene er blevet tørret af, men der er ingen kærlighed i mit køkken. Og ingen sjæle er blevet frelst eller omvendt. Overalt, i hver eneste opgave, vi skal udføre, er der muligheder for at frelse sjæle for Kristus; den selvsamme Kristus, som så villigt tog korset på sine skuldre.

Det, jeg lige har skrevet om, blev efterfulgt af en grim situation, som mine børn oplevede i går. En lille dreng blev overfaldet efter en vandkamp, der udviklede sig grimt. Jeg gik ud for at finde dem, der havde mobbet drengen, og jeg var opfyldt af et retfærdigt raseri, for drengen havde for nylig været ude for en lignende hændelse, og han havde ikke brug for at opleve mere af den slags. Drengen er også udlænding, og er først for nylig kommet hertil. Og desuden var han i min varetægt den dag. For at gøre en lang historie kort, så fandt jeg dem, der havde mobbet ham. En af mine døtre og hendes veninde forsøgte at udøve deres egen retfærdighed ved at sparke drengene, og i det hele taget gøre situationen værre. Jeg stormede ud og overfaldt drengene verbalt, efter at have skældt pigerne ud. Under min tirade nævnte jeg, at drengen var blevet mobbet for nylig. Det vakte deres interesse. Jeg mindede dem om, at drengen var ny her, og at han havde brug for støtte. Jeg truede med at gå til politiet, for under mobningen var han også blevet kastet i søen. Nu havde jeg gjort dem bange, og en lille pige, der var sammen med dem, iagttog mig med store, runde øjne. De spurgte, hvem det var, der havde mobbet drengen tidligere, og jeg gav dem navnet. De sagde, at det var pigens bror. Det var tydeligvis ikke første gang, hun hørte om sin brors misgerninger, og hun sænkede skamfuldt hovedet. Det blødgjorde mig, og jeg vidste ikke, hvad jeg skulle sige. ”hjælp

mig, Jesus,” bad jeg.

Øjeblikkeligt ændrede jeg taktik. Jeg sagde, at det, jeg ikke kunne forstå, var, at de så ud til at være nogle dejlige drenge, og jeg var da ellers sikker på at man kunne regne med, at drenge som dem ville hjælpe fremmede og lege med børn, som havde behov for venner. Jeg må sige, at forskellen var tydelig. Den ene, som var nær ved at græde, sagde, ”Vil du ikke nok komme tilbage med ham, så jeg kan give ham en undskyldning. Jeg er også selv fra et andet land, og jeg blev også mobbet, da jeg kom hertil.” ”Hvad tænkte du dog på?” spurgte jeg, men denne gang på en venlig måde. Han sagde, at han var blevet revet med. Så jeg indvilligede i at hente drengen. Jeg sagde, ”Jeg vidste, da jeg så jer drenge, at I var nogle gentlemen, og at I ville gøre det rigtige. De nikkede. ”Det vil vi. Vi vil vente på ham deroppe, på toppen af bakken.” Jeg gik tilbage efter drengen, gav ham noget tørt tøj på, og tog ham med tilbage, mens jeg lod de blodtørstige piger blive derhjemme. Vi stod ud af bilen, og de tre drenge nærmede sig ham med en pose kartoffelchips, som de havde købt til ham. De udviste en ægte anger og venlighed imod drengen. Han blev inviteret til at spille fodbold med dem, når han havde lyst, den efterfølgende uge.

Jesus gjorde det godt. Han skabte fred, hvor der var splid. Han gav dette barn venner, hvor der havde været fjender. Og Han lod de skyldige opleve deres egen godhed, noget, der også overraskede og varmede dem selv. Den aften forklarede jeg mine egne børn, at offeret for mobningen ikke ville have haft lyst til at gå i skole om mandagen, hvis han var bange. Nu havde han forbundsfæller i stedet for nye fjender.

”Jesus blev mobbet,” sagde jeg til børnene. ”Ja,” sagde en af dem, ”De myrdede Ham.” Jeg forklarede, at Han valgte at det skulle være sådan, og jeg gav dem også en forklaring på, hvorfor Han gjorde det. I dagens evangelium hørte vi, at Jesus gav sit liv af egen fri vilje, og at ligesom Han valgte at give det, valgte Han også at tage det tilbage i opstandelsen. Det var Jesus, der bestemte. Det gjorde Hans offer endnu mere kraftfuldt. Han VALGTE at lide for os. Dette satte gårsdagens hændelse i relief for børnene, fordi Jesus er til stede i alle ofre for mobning.

En dag var jeg ude at gå min sædvanlige tur, der slynger sig gennem bakker og smukke landskaber. På det højeste sted på den store bakke fløj en fugl hen over mit hoved. Jeg blev betaget af dens ynde og de ubesværede bevægelser, der holdt den svævende. Denne fugl sejlede på vinden. Mens jeg stod helt alene på bakken, var det som om et slør blev løftet. Gud tillod mig at se Hans skabning, eller for at være mere præcis, Han tillod mig at se, hvordan det er Hans skabning, og hvordan det hele lovpriser Ham og kommer fra Ham. Jeg kunne ikke bevæge mig. Jeg kunne ikke fortsætte med min tur. Det eneste, jeg kunne, var at stå og måbe. Det mindede mig om Frans af Assisi, der undersøger en blomst eller et blad, og siger, ”Hold op med at råbe, Gud. Jeg kan godt høre Dig.” Jeg har ingen ord for oplevelser som denne. Det er noget, der ikke kan beskrives. Kan man sige, at Han viste mig, hvordan græs gror? Nej, det gjorde Han ikke. Jeg ved ikke, hvordan græs gror. Det havde noget at gøre med, hvordan det hele passer sammen – brisen, himlen, dyrene, solskinet og regnen. Det var, som om jeg et kort øjeblik fik lov til at se hele puslespillet, hvor alle brikkerne var lagt. Bagefter gik jeg i gang med mit arbejde, i et evindeligt forsøg på at få de forskellige dele af livet til at passe sammen, men et kort øjeblik havde jeg set det endelige resultat.

”Naturen er ikke Gud. Jeg er Gud. Naturen er en manifestation af Mig som Skaberen, ligesom I alle er det, Mine børn. Det er en alvorlig vildfarelse at tro, at naturen er Gud, og den vildfarelse er almindelig udbredt i verden. Mennesker sætter naturen i Mit sted, og i det tilfælde adskiller naturen sig ikke fra en hvilken som helst anden hedninge-gud. Det mishager Mig.”

Der er åbnet en ny helsekostforretning i en by i nærheden. Jeg gik derind og begyndte at tale med indehaveren. Han viste mig stolt sine forskellige afdelinger med sundhed og healing. Han havde en omfattende bogsektion, og hver eneste bog handlede om en ting eller en strategi, der kunne hjælpe læseren med at blive et helt, sundt menneske. Men det slog mig, at det var latterligt. Det var, som om hver eneste bog var en pil, der pegede i en bestemt retning, mens den næste bog pegede i en helt anden retning. Modstridende pile, råd og ideologier, som hver især hævdede at rumme svaret. Der var intet om spiritualitet eller Gud eller religion. Jeg forlod butikken, tung om hjertet, men jeg

trøstede mig med, at Gud kalder mange til at være ledere i denne tid, og hvis vi samarbejder bare den mindste smule, kan Han placere flere og flere strategiske pile, der alle peger hen imod Ham, vores Gud.

I dag bad Jesus mig om at holde op med at bande. Det var ikke bare en anmodning. Han sagde, ***"Hold op med at bande. Det vanhelliger Mig. Jeg er hos dig. Jeg går på alle gaderne sammen med dig. Jeg går ind i hver eneste butik sammen med dig. Når du taler, taler Jeg sammen med dig. Du må ikke bruge grimme ord. Det gør dig svag, og det gør det vanskeligt for dig at tjene Mig."***

Den reprimande gjorde, at jeg følte mig rigtig dårlig tilpas. Jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at standse strømmen af bandeord. Det er kulturelt acceptabelt her, og jeg må prøve at komme ud af vanen.

Jeg forsøgte at bede korsvejstationerne efter messen, og der var små grupper af mennesker, der snakkede i kirken. Jeg kunne ikke koncentrere mig. Det irriterede mig grænseløst. Jeg gav det som et offer, mens jeg tænkte, at de burde tale om Kristus her i kirken. Jeg tænkte også på Therese af Lisieux, og hvordan hun bad om at få hjælp til at holde ud, da en anden nonnes vane med at lave lyde med sine tænder forstyrrede hende. Min næste tanke var, at jeg sandsynligvis selv havde haft den samme irriterende opførsel i den forløbne uge. Hvor er vores hukommelse dog kort, når det gælder vores egne forsyndelser.

Det bekymrede mig, at min bøn blev forstyrret af mine spekulationer over, hvad jeg skulle skrive i dagbogen. Vor velsignede Mor sagde, ***"Du skal ikke bekymre dig om din dagbog. Vi vil fortælle dig, hvis du gør noget forkert."***

Da jeg den første gang trådte ind i en kirke, der er udformet på en atypisk måde, så jeg mig omkring og undersøgte arkitekturen m.m. Jeg ville ikke have valgt at udføre det på den måde, og jeg brød mig ikke om udsmykningen. Jeg sukkede og så på tabernaklet, der havde et krucifiks hængende ovenover. Nå pyt, tænkte jeg, det gør, hvad det skal. Det slog mig øjeblikkeligt, at det var ligesom mig: ufuldkommen, fuld af fejl, og absolut ikke ideel. Men Jesus brugte mig, med alle mine ufuldkommenheder, til at fremme sin plan. Det er lidt ligesom at køre i en gammel bil. Måske kører man ikke så hurtigt, og måske bliver man forsinket. Og måske er man nødt til at snakke godt for den. Men som regel ender det med, at man kommer frem til sit bestemmelsessted.

Jo mere åndeligt arbejde, vi gør, og jo mere vi øver os i at følge Kristus i selv de mindste ting i vores liv, jo hurtigere vil vores bil køre for Jesus. Jeg tror, at det er den fremdrift, der vil forene vores vilje med Hans. Vi må alle stræbe efter at være hurtige biler. Sikke en pudsig sammenligning.

Da jeg ventede i køen for at modtage kommunionen, følte jeg en dyb længsel efter at blive gennemtrængt af Helligånden. Jeg har én gang prøvet at være 'slagen i ånden', og jeg tror godt, jeg kunne tænke mig at det skulle ske igen. Jeg håber, Jesus har planlagt det for mig, for det er sommetider sådan, det foregår: ønsket opstår, og før man ved af det, sker det. Han sender det. Vil Du ikke nok sende det til mig, Herre. Måske er det blot endnu en manifestation af mit ønske om at være sammen med Ham. Ligesom et barn, der beder om det samme på flere forskellige måder, efter i første omgang at have fået et nej. (Det skete umiddelbart efter).

Jeg ønsker at skrive mere, men Jesus ønsker, at jeg skal arbejde med noget andet. Han siger, at jeg må disciplinere mig selv til at stoppe, når jeg bliver bedt om det. Hvor er der meget at lære, og hvor er der mange muligheder for at glæde Ham. Nu skriver jeg jo stadigvæk, så jeg skriver om at gøre det, jeg bliver bedt om, mens jeg faktisk ikke gør det. Ok, nu er jeg stoppet.

Jeg havde afsluttet et foredrag, og knælede ned ved sengen, mens jeg bad for deltagerne. En kvinde var kommet op til mig bagefter. Jeg lagde mærke til hende under foredraget, og så, midt i trængslen af mennesker, lænede hun sig ind til mig og kom med en bemærkning om selvmord. Det, der skar mig i hjertet, nu hvor jeg havde tid til at tænke over det, mens jeg bad, var den smerte, hendes ansigt udtrykte. Jeg kunne næsten ikke bære det. Jeg begyndte at bønfalde Jesus om at fjerne hendes

smerte. Det var sådan et rent, godt ansigt, denne kvinde havde. Og det var ansigtet hos én, der havde lidt meget. Jeg var ikke engang i stand til at finde ordene, jeg kunne bare gentage, ”Jeg beder Dig, jeg beder Dig, Jesus.”

Jesus spurgte mig, **”Hvilket? Hvad ønsker du for hende?”** Jeg kunne ikke sætte ord på det. Jeg fremstammede gentagende gange, ”jeg beder Dig, jeg beder Dig.” Han sagde, **”Du ønsker, at Jeg skal helbrede hende. Er det ikke sådan, det er, Mit barn? Du ønsker, at din Jesus skal helbrede denne stakkels sjæl.”** Jeg sagde, ”ja”, opfyldt af lettelse. Hvorfor kunne jeg ikke finde de ord? ”Ja, Jesus, jeg ønsker at Du helbreder hende. Her er jeg, og jeg forsøger at gøre Din vilje; jeg gør mit bedste. Helbred hende for mig.”

Han sagde, **”Er du villig til at lide for hende, du lille?”**

Nå, så stoppede alting. Jeg hader at lide. Og jeg er endda, til min egen store rædsel, nærmest professionel hvad det angår. Min stemme svarede ja, før jeg kunne nå at sætte hånden for munden.

”Godt. Jeg helbreder hende nu. Hun er allerede helbredt.”

Jeg modstod fristelsen til at bande bare en lille smule, og spurgte, ”Skal jeg lide meget?” mens jeg selvfølgelig spekulerede på, hvad det var, jeg havde påtaget mig.

”Nej. Du lider nu, og du vil lide lidt endnu, men Jeg vil være hos dig mens det står på.”

Jeg havde arbejdet hårdt, og jeg havde rejst, og af forskellige årsager havde jeg ledsmerter, hovedpine, var svag, og havde det bare generelt rædselsfuldt. Og så var sengen på mit hotelværelse oven i købet fugtig, så jeg havde vendt og drejet mig den foregående nat, og var derefter stiv i kroppen hele dagen. Jeg kunne se frem til endnu en nat i den seng, men havde haft varmen tændt hele dagen, og havde luftet lagenerne. Oven i alt det var der så en mand til stede ved foredraget, der havde overfaldet mig verbalt. Det rystede mig, men jeg bad for ham og forstod godt, at han havde en masse problemer. Nå, jeg lagde mig for at hvile, efter at have taget et par aspiriner, og efter at have arbejdet en times tid. Jeg lå i sengen og tænkte, 'jeg er ligeglad med, hvor fugtig sengen er. Jeg er så udmattet, at jeg vil kunne falde i søvn alligevel'. Jeg blev klogere, men det var det, jeg tænkte.

Pludselig begyndte et skænderi i værelset ovenover mit. Min første tanke var, 'Pragtfuldt, der er andre end mig i denne frygtindgydende bygning'. Min næste tanke var, 'Jeg håber ikke, der er nogen, der kommer til skade, så jeg vil blive nødt til at tilkalde politiet. Men jeg gør det gerne, hvis der er nogen, der kommer til skade'. Efter to timer på denne måde var jeg selv klar til at tilføje dem nogle skader. Skænderiet steg og faldt som tidevandet. Det var lige før, at situationen begyndte at blive sjov, men kun næsten. Mine led smertede, mit hoved smertede, min ryg smertede, min seng var våd, det var koldt, det var umuligt at falde i søvn, og jeg havde en meget anstrengende og krævende atten-timers arbejdsdag forude, hvor jeg ville få brug for at kunne præstere mit bedste.

Næste morgen stirrede jeg på mit ansigt i spejlet. Et ophovnet ansigt med øjne, der knapt kunne åbnes, stirrede tilbage på mig. Hvordan i alverden skulle jeg kunne arbejde, når jeg havde det sådan? Han sagde, **”Du har ret. Du er kraftsløs. Uden Mig kan du intet gøre. Men med Mig kan du gøre hvad som helst.”**

Endnu en gang ville jeg være nødt til at stole på, at Gud ville gøre sin del af arbejdet. Jeg var bestemt ikke i stand til det. Men dette var, hvad der skulle til for at fjerne det udtryk i den kvindes søde ansigt. Gud er god, og jeg priser Ham af hele mit hjerte. Noget som dette er aldrig sket for mig før. Jeg har lidt frygteligt for andre mennesker, gennem forskellige novener, og jeg har forstået, at de måske havde behov for megen nåde. Sandsynligvis vil jeg aldrig se denne kvinde igen, men det er helt i orden. Jeg ser hendes ansigt for mig, men nu fyldt med fred og glæde, og jeg elsker Gud så meget.

Han er rigtig god ved os.

TANKER OM DET ÅNDELIGE 2

Jeg læste et stykke, der hovedsagligt var baseret på Bibelen, om den lille rest og den store skare. Det var et godt essay, men jeg blev trist, da jeg læste det. Jeg spurgte Jesus, ”Jesus, Du elsker da den store skare. De er alle Dine skabninger, ligesom den lille rest. Jeg ved godt, at de ikke er opmærksomme på Dig, men hvad sker der med dem?” Her er, hvad Han svarede:

Himlen er fuld af den store skare. Men de store helgeners rækker er forbeholdt den lille rest.”

Skt. Faustina havde engang en vision, hvor Jesus var korsfæstet. Efter at hun havde set på Ham et kort øjeblik, så hun, at der var tre forskellige grupper af mennesker. Den første gruppe var også korsfæstet. Det var mest ordensfolk og præster. Den anden gruppe var ikke korsfæstet, men de bar villigt deres kors. Den tredje gruppe slæbte deres kors efter sig, mens de tydeligvis beklagede sig og var utilfredse.

Vi må bestemt alle stræbe efter at befinde os i den første gruppe, og være villige til at acceptere vores kors. Men jeg tror ikke, det er noget, der sker fra den ene dag til den anden. Måske bevæger man sig mellem de tre niveauer, efterhånden som man kommer nærmere på fuldkommenheden. Så hvis vi ikke befinder os i den første gruppe, og det ved jeg at jeg ikke gør, så skal vi ikke miste modet og tro, at vi ikke er skabt til sådanne højder. Jeg tror, at selvom vi måske tilhører den tredje gruppe, hvor vi slæber vores kors efter os, mens vi hele tiden beklager os, bør vi sige, ”Nå, men jeg er med i løbet alligevel. Jeg har mit kors, og jeg bringer det med mig. Jeg er Jesu Kristi efterfølger, og det gør mig til deltager i løbet om den store hellighed. Jesus vil sørge for, at jeg når frem, hvis jeg stoler på Ham, og måske vil jeg en skønne dag være mere villig til at bære mit kors. Og så vil jeg på et tidspunkt blive villig til at blive naglet til det, for at hjælpe mine brødre og søstre, som så desperat har brug for nåde og kærlighed.”

Disse vore brødre og søstre er ikke altid nemme at elske, ligesom vi heller ikke selv er det. Vi skal ikke være bekymrede over, at vi ikke nærer kærlige følelser for dem. For mit eget vedkommende kom kærligheden til sjælene først et godt stykke tid efter kærligheden til Kristus. Og kærligheden til Kristus? Findes der noget mere naturligt, instinktivt og dybt for os, Hans skabninger? Nej. Hvis du ikke føler en stærk kærlighed til Jesus Kristus, Menneske og Gud, er det simpelthen fordi du ikke kender Ham godt nok. Vær mere opmærksom, når evangeliet bliver læst op. Læs i Bibelen. Han er der, og når du hører Ham tale, både til sine apostle og til din sjæl, vil du mærke den overvældende kærlighed, Han nærer for dig. Tænk på Hans himmelfart: ***”Jeg går bort for at gøre en plads rede for jer, for at også I skal være, hvor Jeg er”*** (Joh14, 2-3). Brug lidt tid på de linjer fra Bibelen. Det, Han siger, er: ***”Jeg tager dig med Mig. Jeg kan ikke have, at du ikke er hos Mig, du Mit hjertes lille sjæl.”***

Han siger også gentagne gange: ***”Vær ikke bange. Frygt ikke. Jeg er hos dig. Jeg vil aldrig forlade dig.”*** Jesus elsker dig. Bed Ham om at give dig kærlighed til Ham i dit hjerte. Det er en bøn, Han ikke vil nægte at opfylde. Bed Ham dagen igennem, indtil du mærker den. Den vil komme. Og så vil du begynde at lære Ham at kende. Ikke længe efter vil du begynde at elske dine brødre og søstre, og den udvikling af din sjæl vil ikke stoppe. I løbet af ingen tid vil du befinde dig i den første gruppe.

For nylig var der én, som spurgte mig om det med at forene vores lidelse med Kristi lidelse. Det er lidt uklart, indtil man tænker lidt nærmere over det. Den gave, som det var, at Han gav sit liv på korset for at løskøbe os, er fyldestgørende. Den er fuldkommen. Gud, vores Far, ville gladelig bruge udelukkende dette ene offer for at forløse os, hvis blot vi var villige til at blive frelst. Men ikke alle er villige hvert eneste øjeblik af deres liv. Verdens tillokkelser kan være stærke.

Når vi siger, at vi forener vores lidelser med Kristi lidelser, så er det, vi gør, at indvillige i at blive naglet til vores kors. Mens det står på, er vi i den første gruppe. Så spørger du måske, hvad formålet er, for Jesus har jo allerede gjort arbejdet. Det er sandt. Men der er noget her, der er vanskeligt at definere, og der er nogle hårfine distinktioner. Vores lidelse kan ikke løskøbe sjæle. Det arbejde er

blevet fuldført. Men vores lidelse kan købe dyrebar nåde, en nåde, der kan bruges til sjæle, som lider, som synder, som er forhærdede, døende, i vildfarelse, i uvidenhed, som bliver gjort til ofre eller bliver misbrugt. Sjæle, som balancerer på randen af Helvede, kan bringes tilbage ved hjælp af vores lidelser. Vi køber dem med nåden. Vor velsignede Mor, al nådes mægler, tager vores små ofre, og bruger dem til at købe nåde til sjælene, på trods af vores skrækkelige opførsel i den moderne verden.

Lad mig sige det på denne måde: Der er en alkoholiker. Han er nedsunken i synden, både med hensyn til sin afhængighed og i det hele taget. Alkoholikere, der er holdt op med at drikke, kan fortælle, at de på et tidspunkt mærkede et prik på skulderen, og at det ændrede deres liv. De fik øjnene op for deres afhængighed, deres egoisme, deres syndighed. Så blev de ædru og blev nogle af Kristi største tjenere. Disse ydmyge sjæle, som nu er virkelig motiverede, vier deres liv til at hjælpe andre med at åbne øjnene. Hvor kom nåden til at give dem det prik på skulderen fra? Fra vores lidelse, der er forenet med Jesu lidelse.

Tænk på Saulus, som bliver smidt af hesten. Tænk på din egen omvendelse. Syndede du nogensinde? Befandt du dig på et tidspunkt i dødsynd? Det gjorde jeg. Der var nogen, som led for mig, og Vor velsignede Mor kom og samlede mig op.

Engang hørte jeg en mand tale. Han var en sand tjener, men en højt talende, passioneret en af slagsen, af den type, der sommetider får mig til at være på vagt. Han tordnede fra prædikestolen og råbte, "Hvor var du, dengang jeg var nedsunken i synden? Hvor var du, da jeg levede et verdsligt liv? Hvorfor kom du ikke og omvendte mig?" Nå, jeg så mig omkring på publikum, og de fleste af dem var ældre mennesker. De fleste modtog kommunionen dagligt, ligesom jeg selv gjorde, og jeg havde lyst til at rejse mig og råbe tilbage, "Hold op med at råbe af disse mennesker. Disse ældre sjæle har bedt for os, ofret deres lidelser for os og bedt Rosenkransen for os hele deres liv." Efter min mening burde vi takke denne gruppe mennesker, fordi det var på grund af dem, at han og jeg omvendte os og blev Kristi tjenere. Uden dem ville vi måske være blevet i vores vildfarelser. De forenede deres lidelser og bønner med Jesus.

En sidste tanke i den forbindelse. Tænk på Jesu passion som en stor gave, den største, du kan forestille dig. Så stor som et hus. Den er pakket ind i det mest dyrebare guldpapir, og den er pyntet med meget smukke sløjfer og guirlander. Gaven er så smuk, at det tager en evighed at gå rundt om den, undersøge den og beundre den. Denne gave har talløse forskellige facetter. Bare det at undersøge den vil vare hele livet, og længere endnu.

Forestil dig nu, at du ønsker at efterligne denne gave. Har du magten, teknologien, kreativiteten til at lave noget, der bare minder om den? Det vil du selvfølgelig aldrig være i stand til. Det har aldrig været hensigten at du skulle skabe så prægtig en gave. Men denne store gave, som er umulig at efterligne, er til din far, så du ønsker, at den skal indeholde nogle gode ønsker fra dig. Så du får fat i en lille gave og pakker den ind i hvad du nu kan finde, der minder mest om guldpapiret. Og du lægger din lille gave ved foden af den store gave. Sådan forener du din lidelse med Jesu lidelse. Når din Far ser denne gave fra sit elskede barn, vil Han så sige, "Sikke en lille gave. Hvor ser den ubetydelig ud ved siden af den store"? Det gør Han næppe. Han smiler, ligesom enhver anden far ville, og Hans hjerte bliver bevæget til al mulig gavmildhed på grund af din kærlighed og dine anstrengelser. Hans hjerte frydes. Det er sådan, du forener din lidelse med Kristi lidelse.

Når vi alle gør sådan, vil der være utallige små gaver rundt om Jesu store gave. Vi hjælper til. Vi gør vores del. Og det er bestemt gavnligt for vores sårede brødrer og søstres sjæle. Men vi må ikke et eneste øjeblik glemme, at vores Gud er mere gavmild end vi kan forestille os. Han vil belønne os godt for hver eneste lille gave, vi giver. Det er, hvad man kan kalde en win/win situation. Så foren dine lidelser med Jesu lidelser under Hans passion. Det vil du aldrig komme til at fortryde. Og hvis det var dine lidelser, der var årsagen til min omvendelse, takker jeg dig ydmygt. Og jeg vil takke dig og bede for dig i al evighed, min kære sjæls-kammerat.

Jesus ønsker, at jeg beder om nådegaver, om Helligåndens nådegaver og om helbredelsens

nådegave. Jeg begyndte at bede om det, efter at være blevet tilskyndet til det, men jeg holdt op igen. Jeg er ikke værdig til at modtage disse gaver, og det skræmmer mig. Jeg tror at de ord, jeg brugte, var, ”Jesus, jeg ønsker ikke at blive så stor, at jeg ikke kan passe mine åndelige bukser.” Jesus svarede at det er Ham, der skal bedømme, hvor store mine åndelige bukser skal være, og at tilskyndelsen og mine ønsker kommer fra Ham. Jeg må tage det mere roligt og stole på, at Han nok skal tage sig af tingene. Han vil føre mig igennem processen så hurtigt, som Han ønsker, og jeg må lade Ham gøre det.

I går længtes jeg efter Ham hele dagen. Det var fire dage siden, jeg havde modtaget kommunionen. Det var alt for længe. Mine åndelige kommunioner opretholder mig og giver mig styrke og al mulig trøst og vejledning. Han er så gavmild og god ved mig. Nå, men jeg huskede, at den første hellige kommunion skulle til at finde sted, og jeg fór rundt for at ordne huset, så jeg kunne komme afsted i en halv times tid. Min timing var god, og jeg modtog kommunionen. Således forfrisket kunne jeg fortsætte med min dag.

Senere fik jeg mulighed for at gå en tur. Jeg kom i tanker om, at 19.30 messen var lige ved at begynde, og ønsket om at modtage endnu en gang rev og sled i mig. Jeg skulle til at spørge Gud, om det var i orden at jeg gik til messe igen, om det var Hans vilje, men af en eller anden grund fornemmede jeg, at Han ville sige nej, så jeg spurgte ikke. Det var en smuk kommunion, og jeg var i stand til at bede korsvejstationerne bagefter. Senere samme aften, under min bøn, spurgte jeg, om jeg havde såret Ham. Han svarede, **”Hvordan skulle jeg kunne blive såret af en sådan kærlighed? Jeg er hos dig, Mit barn, og dit ønske om at blive forenet med Mig kommer fra Mig. Du gør ikke altid nøjagtig det, Jeg ønsker, men Jeg vender tingene, så de gavner både din sjæl og Min plan”**.

Da vi talte om nogle personlige ting, sagde Jesus, **”Jeg respekterer din menneskelighed og dit kald. Husk, at de begge kommer fra Mig. Du behøver aldrig bekymre dig i den henseende”**.

Jeg er nedtrykt på en måde, der minder mig om det, jeg oplevede i fastetiden. Det er rædselsfuldt. Jeg vil forsøge at beskrive det. Det hjælper ikke at gå ture. At sidde stille hjælper ikke. Det nytter ikke at spise. Andres nærvær er en plage, men at være alene er også skidt. Min tilstand er, hvad man kunne kalde 'et værre rod'. Nu beder jeg for alvor Gud om at sende mig nogen, jeg kan tale med. Jeg ønsker ikke at græde, for børnene er ikke kommet i seng endnu. Efter at jeg havde bedt min eftermiddags-rosenkrans, sagde Vor velsignede Mor, at jeg må bede Jesus om Helligåndens nådegaver. Hun sagde, at jeg skulle huske at bede Ham om det, og at Han ønsker at give mig dem. Jeg sagde, ”Mor, jeg er ikke engang sikker på, at jeg kan huske, hvad de er. Jeg vil være nødt til at slå dem op.” Hun sagde, at jeg ville genkende dem, når jeg modtog dem.

Hvorfor denne modvilje fra min side? Jeg tænker, det måske er fordi jeg er bange for, hvad Jesus kan finde på at bede mig om at gøre, og at jeg måske ikke vil være i stand til at udføre det. Hvad nu, hvis jeg fejler? Nu ved jeg godt, med mit intellekt, at det ikke er muligt, fordi Han vil gøre det for mig, som det nu engang er nødvendigt at gøre for mig. Og selvfølgelig bad jeg øjeblikkeligt om at modtage nådegaverne. Jeg ved ikke hvad det er, der er i vejen. Andre mennesker vil måske tro, at jeg er skør. Jeg føler mig ikke skør. Jeg har begge ben på jorden. Jeg tror, hvis jeg skal være ærlig, at jeg at jeg er underlagt en eller anden form for angreb. Djævelen plager mig ved at sige, ”Hvem tror du, at du er? Tror du virkelig, Gud ville tale til dig? Hvad får dig til at tro, at du ville kunne samarbejde med Ham om Hans plan? Det er latterligt, og du burde øjeblikkeligt holde op med at skrive.” Måske skulle jeg stoppe med det, indtil jeg får en åndelig vejleder?

Gud ville sige, **”Har Jeg bedt dig om at holde op?”** Det er Ham, der er chefen. Men måske ville en åndelig vejleder sige, ”Du er ude på dybt vand, og du bør holde op nu og afstå fra at skrive mere.” Måske ville det være en lettelse, for så kunne jeg i det mindste ikke misforstå noget.

Måske er det, at jeg ønsker at gøre det så nemt som muligt for mig selv, en svaghed. Jeg talte om noget i dag, og opdagede, at jeg overhovedet ikke er interesseret i, hvad der sker af verdslige ting. De betyder ingenting for mig. Jeg er kun interesseret i dette arbejde og i at bede og tale med Jesus og Maria. Sådan er det i hvert fald i dag. I morgen vil jeg igen arbejde på mit andet projekt, og det

elsker jeg også at arbejde med. Jeg elsker virkelig mit arbejde. Det hele. Jeg ønsker bare ikke at lave rod i det hele. Jeg tror, at jeg måske trænger til at få et varmt bad og at komme tidligt i seng. Og så selvfølgelig at gøre det indlysende, nemlig i lydighedens navn at udføre mine pligter, og så se, hvad Gud beder mig om at gøre. Jeg skriver dette med den lettelse, et druknende menneske føler ved at klamre sig til en redningskrans. Men selvfølgelig vil jeg lige gøre mit husarbejde færdigt, lægge mine børn i seng og bede Gud om at sende mig nogen, som kan hjælpe mig med at finde ud af, hvad jeg skal gøre. I morgen vil jeg stå op og gøre det samme. Det er tydeligt, hvad mine pligter er; det er ikke det, jeg er i tvivl om. Så det er, hvad jeg vil gøre. Ligesom i Fasten vil jeg bare fortsætte og vente på, at hjælpen dukker op. Jesus kommer altid til min undsætning, og efter disse perioder kommer freden. Men jeg spekulerer også på, om dette er begyndelsen på en af disse perioder. Og om den vil være kortvarig. Må Hans vilje ske.

Lige på dette tidspunkt ringede det på døren; det var Søster, som kom, medbringende trøst.

Under kommunionen her til morgen fortalte Jesus mig, at jeg ikke skal have det på denne måde i ret lang tid. Jeg vil snart få at vide, hvad min opgave består i, og hvad Hans vilje er. Indtil da skal jeg bare fortsætte, som jeg plejer, med fred i sindet. Jeg tænkte selv på i dag, at jeg vil fortsætte med at gøre som jeg plejer, indtil jeg får andet at vide. Er der i virkeligheden andet at gøre?

Under korsvejstationerne betragtede jeg manden, som nagler Jesus til korset. Hvilken slags menneske er han? Det eneste ord, jeg kunne komme på, var 'stakkel'. Lad os prøve at se bort fra, at vi er klar over at det var Gud, han var i gang med at fastnagle. Lad os forestille os, at denne mand ikke kendte offerets identitet. Hvilken slags menneske ville gøre sådan imod et dyr, for ikke at tale om imod et menneske? Jesus svarede, at denne type mennesker ofte ikke længere er mennesker, men at de har overgivet deres sjæl til den onde. De er dæmoner. Men selv på dette stadium af fordærv ville Jesus bane sig vej ind i deres sjæl og fylde den med lys, hvis sjælen skulle føle blot den mindste anger eller skyldfølelse. En sådan sjæl ønsker ikke lyset. Jesus sagde også, **"Jeg vil beskytte dig imod den slags sjæle."**

En sidste tanke i den henseende. Jeg synes, det giver mening, for vi taler ofte om, at nogen er en levende helgen, ligesom Pater Pio og Moder Teresa. Hvis mennesker kan være levende helgener, formoder jeg, at de også kan være levende dæmoner. Så er deres vej ind i evigheden fastlagt, allerede inden de dør. De åbenlyse tilfælde... det er vist ikke noget, jeg skal spekulere over.

Under korsvejstationerne kom jeg også til at tænke på de gange, Jesus faldt. Under det første fald fortalte Jesus mig, at der aldrig kunne være tale om, at Han ikke kom op igen, på trods af fristelsen til at blive liggende og dø på stedet og dermed få lidelsen til at holde op. Han sagde, at Hans kærlighed til hver eneste af os var så stor, at Han aldrig overvejede at gøre andet end at holde ud. Under det andet fald sagde Han, **"Som de dog stimlede sammen rundt om Mig, for at se Mig ligge på jorden. 'Se denne Helliges endeligt. Han er ikke så magtfuld nu, er Han?' Menneskene, de onde mennesker, der tillod sig selv at blive ledt af dæmonerne, hoverede og frydede sig over Mine fald. Det har du også oplevet, og det er vanskeligt for dig. Se på Mig i Min svaghed, mens Jeg ligger i skidtet. Dit hjerte er fuldt af medfølelse for din stakkels Jesus. Forestil dig så, hvordan jeg har det, når du falder – sommetider tre gange om dagen. Ja, dine fjender hoverer og siger, 'Hun er ikke så hellig som hun godt kan lide at forestille sig.' Men Jeg, som er det fuldkomne lys, hvad siger Jeg? Jeg siger, 'Hun er en ydmyg sjæl. Sandelig, denne sjæl, som ser op imod Himlen og beder om Min hjælp, er Min tjener. Hun skal få al den hjælp, hun har brug for, og mange andre gaver i tilgift.' Det er unødvendigt at du bekymrer dig over, at andre foragter dig. Vi arbejder sammen på din sjæl. Du gør fremskridt, og Jeg vil aldrig forlade dig. Hav fred, du Min lille sjæl."**

Her til morgen sagde Jesus til mig, at Han var tilfreds med det møde, vi i familien holdt i aftes, efter at vi havde bedt Rosenkransen sammen. Min mand lukkede dørene til dagligstuen og sagde, at der var noget, vi alle blev nødt til at tale om. Vi opsatte visse regler og talte om ting som for eksempel at skaffe penge, at bruge sine egne penge uden at have spurgt om lov, om at lade være med at råbe og slå; det var en generel opstramning af familiens opførsel, for den var ved at blive en smule vild.

Jesus sagde, *”Jeg ønsker at gøre denne familie til en kristen rollemodel-familie. Det betyder ikke, at medlemmerne er fuldkomne. Det betyder, at alle hjælper hinanden med at komme nærmere til Gud. Kærligheden skal være til stede, ja, men der skal også være accept. Jeg vil hjælpe jer. Du skal ikke bekymre dig om eventuelle hindringer, for denne målsætning kommer fra Mig, og Jeg vil beskytte den. Du går ud fra, at godheden skal komme fra dig selv, og din ydmyghed forbyder dig at tænke sådan. Derfor føler du dig flov. Begynd at forstå, at al godhed kommer fra Mig. Jeg vil beskytte din ydmyghed.”*

Jesus har bedt mig om at ære Vor velsignede Mor, hver gang jeg har bedt mine bønner. Han ønsker ikke, at jeg afslutter den tid, jeg har afsat til bøn, uden at ære Hans mor, fordi hun altid er sammen med Ham og går i forbøn for mig. I morges, efter at jeg havde bedt, sagde jeg et 'Hil dig, Maria'. Vor velsignede Mor sagde, at også hun var tilfreds med den Rosenkrans, som hele familien bad i aftes. Det er godt, for det var en kamp både før og under bønnen. Vi holdt fast ved vores beslutning om at alle skal deltage, på trods af den ældstes forsøg på at undslippe. Jeg er klar over, at efterhånden som de bliver ældre, vil de måske gøre modstand, og det er vigtigt at vi holder fast ved den regel, at ingen skal være fraværende under bønnen. De yngste iagttager nøje de ældre for at finde ud af, hvad de kan slippe afsted med. Under vores møde talte min mand om de eksempler, de ældste satte, og at de små blev uartige efter at have iagttaget de ældste børn. Vi er nødt til at gennemtvinge de nye strategier nu.

Jeg er taknemmelig over, at min mand udviste den myndighed, han gjorde, for jeg var ikke i besiddelse af den, og den var nødvendig. Han gjorde det godt, og jeg kan se, at Jesus arbejder i ham. Jeg tænker, at Jesus vil have en nem opgave med min mand, for han er ærlig og venlig, og han gør altid sin pligt. Tak, Jesus, for denne dejlige mand, som er sådan en god far, og så sjov at være sammen med.

Nå, men under bønnen sammen med Vor velsignede Mor, var mine tanker alle mulige andre steder. Hun afbrød mine tanker ved at sige, **”Gå ind i det andet værelse, barn, hvis du tror, du kan bede bedre derinde.”** I det andet værelse er der et stort krucifiks og en statue af Vor velsignede Mor. Det er andagts-værelset. Først ignorerede jeg hende og fortsatte med at bede, og igen sagde hun, **”Gå ind i det andet værelse nu.”** Jeg følte mig lidt dum, men rejste mig op og jeg tænkte, at uanset hvad jeg føler, bør jeg adlyde. Jeg gik ud af køkkenet og var på vej ind i det andet værelse, da jeg så en kvinde stå udenfor hoveddøren. Hun var i færd med at sætte noget ved døren, og jeg åbnede den og hilste på hende. Hun er en ven, og hun er meget nedtrykt. Hun forklarede, at hun var i færd med at aflevere nogle småting til mig, men at hun ikke ønskede at forstyrre, fordi hun vidste, at jeg arbejder om formiddagen. Jeg inviterede hende indenfor, men hun skulle videre. Jeg ved, at hun føler at hun trænger sig på, så jeg inviterede hende og hendes børn over i morgen aften. Dette hus er en galeanstalt, men jeg var klar over, at der skulle ske noget med hensyn til kvinden, og at det skulle være nu. Hun gik, og jeg gik tilbage til andagts-værelset. Det slog mig, at hvis jeg ikke var gået ud af køkkenet, ville jeg ikke have set kvinden. Før hun gik, fortalte hun mig, at hun er 'i en en ret dårlig forfatning.' Vor velsignede Mor ønskede tydeligvis ikke, at jeg skulle gå glip af dette møde. Jeg begyndte at bede for hende, og Vor velsignede Mor spurgte, om jeg godt kunne tænke mig at Jesus skulle helbrede hende. Jeg sagde, at det ønskede jeg. Så spurgte hun, om jeg ville være villig til at lide for hende. Selvfølgelig sagde jeg ja, mens jeg holdt begge mine hænder foran mig, for at de ikke igen skulle flyve op til munden og stoppe mig. Jeg forstår, at det vil hjælpe mig under min lidelse at vide, at det er en slags helbredsudveksling, der finder sted. Og så forsikrede Vor velsignede Mor mig om, at min lidelse ville blive minimal, og at jeg under alle omstændigheder var på vej ind i en periode med lidelse, og hun forklarede også, at de vil forøge værdien af min lidelse.

Jeg er lidt ængstelig. Jeg er klar over, at jeg ikke forstår hvordan, hvorfor eller hvor langt dette nye projekt vil strække sig. Endnu en gang stoler jeg på, at Jesus bruger mig sådan som Han ønsker det, og jeg må blive ved med at gentage, 'Jesus, jeg stoler på Dig', for jeg tror ærligt talt ikke, dette ville være noget, jeg selv ville vælge. Jeg ved, hvordan det må lyde, men jeg kan lige så godt være ærlig. Men må Hans vilje ske.

Nå, dagens lidelse kom. Den varede indtil klokken 3 om natten. Må Guds vilje ske, og må jeg altid være klar over værdien i at gøre Hans vilje, selv når jeg ikke forstår, hvad der bliver opnået ved det. Lidelsen vendte tilbage næste morgen, og jeg må indrømme at det kom bag på mig, og at jeg måske følte at det var uretfærdigt. Hvor bliver jeg dog hurtigt misfornøjet. Jeg er virkelig en uegnet apostel. Om eftermiddagen lagde jeg mig for at hvile, og Jesus sagde, **"Når du vågner, vil det næsten være overstået."** Han havde ret. Jeg vågnede og følte mig lettere til mode, og fysisk havde jeg det bedre. Jeg takkede Ham, fordi det var overstået.

Jesus ønsker, at vi viser fasthed og konsekvens overfor vores børn. Jeg forstår, at mange af de fejltagelser, vi begår som forældre, sker på grund af vores dovenskab, forstået på den måde, at når man skal disciplinere i alle ting, kræver det meget energi. Med ordet 'disciplinere' mener jeg når man siger, 'gør det og det'. Når de så ikke gør det, og mumler en eller anden undskyldning for at slippe for det, og de beklager sig og siger, at det er uretfærdigt at bede dem om at gøre det, så må man gå ind i kampen og tvinge føjeligheden igennem, medmindre de har nogle fornuftige og rimelige argumenter for, hvorfor det, man beder dem om at gøre, er forkert. Men jeg tror ikke, det er særligt ofte, en forælder er forkert på den.

Og så står man der og forsøger at få barnet til at gøre det, han eller hun får besked på at gøre. Det er nemmere bare at sukke og gøre det selv, eller at gå sin vej og beskæftige sig med noget andet, mens man glemmer, at barnet lige har lært, at han eller hun er den, der bestemmer i familien. Det er energikrævende. Jeg gentager dette, fordi mange af vi forældre i dagens verden føler, at vi bliver drænet for energi. Jesus ville sige, at det er fordi vi bortødsler vores energi på de forkerte ting. Vi bruger den energi, som skal bruges på at opdrage vores børn, på ting, der ikke har med opdragelsen at gøre.

"Forældre er alt for optaget af deres egne fornøjelser, og det går ud over deres børns karakterdannelse."

Det er indlysende at børnene har brug for, at vi vender tilbage til at give dem førsteprioritet. Og det er ikke deres materielle behov, jeg taler om. Mange børn i dag er ved at drukne i materiel velstand, men sulter med hensyn til den åndelige næring og kærligheden. De har brug for at vi går ture med dem, taler med dem og lytter til dem. Disse aktiviteter er gratis og kræver ikke, at en forælder påtager sig ekstra arbejde for at kunne finansiere dem.

Herre, hjælp os med at blive bedre forældre, og med at give troen videre til børnene. Herre, Du må hellere hjælpe os med at tilegne os troen igen, så vi har noget at dele med vores børn. Beskyt os imod de distraktioner og de tomme løfter, der kommer fra New Age-bevægelserne. Jesus, bring os tilbage på den vej, der fører til Dig. Bring os tilbage til godheden, Gud. Fjern skællene fra vores øjne, så vi igen bliver i stand til at se, og sådan at vi, den ene efter den anden, kan være gode eksempler på, at Gud er hos os. Hjælp os med at afvise den nuværende verden, med dens mørke og dens åndelige sult. Send os kald, Herre. Send os modige sjæle, der er villige til at trænge ondskaben tilbage. Vi elsker Dig, vi stoler på Dig, og vi sætter vores lid til dig, Herre Jesus Kristus, vores kære Frelser.

I dag, efter at jeg var færdig med at skrive, sad jeg med armene over kors. Jeg mærkede Jesu blik på mig, og Han spurgte, om jeg ikke var glad for at jeg havde skrevet for Ham i dag. Jeg havde ikke haft lyst til det. Ni ud af ti gange føler jeg ikke, jeg har noget at fortælle. Jesus svarer, ***"Det er godt, for så kan du lytte til Mig. Jeg har meget at fortælle."***

Nå, men i dag, mens jeg sad og skrev, sagde jeg, "Jesus, jeg føler mig så bedrevidende." Han lo og sagde, ***"Mit kære barn, tror du virkelig stadigvæk, at dette kommer fra dig selv? Forstår du ikke, at uden Mig ved du intet? Du skal ikke være bange. Jeg bruger ofte mennesker til at tale igennem. Jeg vil beskytte dig, og Jeg vil beskytte Mit arbejde. Glæd dig nu over, at din Jesus er tilfreds med dig."***

Hvordan kan der være nogen, som ikke elsker Ham? Igen må den eneste forklaring være, at de ikke kender Ham. Måske vil dette arbejde ændre sig, så det udelukkende handler om Jesus, og så kan jeg

kalde det "Den synliggjorte Jesus." Så vil hele verden blive forelsket i Ham, og der vil ikke længere være nogen synd, noget raseri, ingen krænkelse og ingen udnyttelse af børn. Sikken en drøm! Jeg beder Dig, Gud, lad det ske. Jeg ønsker det så inderligt.

Jesus sagde lige, **"Du er igen ved at lære noget, Min lille apostel."** Jeg tror, det er ordet 'lille', der er det mest sigende.

Her til morgen blev det tydeliggjort for mig, at Jesus var skuffet over mig i går. Under morgenbønnen fortalte Han mig, at Han ville tale med mig senere på dagen, og at jeg skulle skrive i dagbogen. Dagen var meget udfordrende og hektisk, og ved slutningen af den følte jeg mig udmattet og dårligt tilpas. Jeg bad ikke igen, før jeg skulle til at falde i søvn. Her til morgen, under kommunionen, følte jeg en sådan glæde og taknemmelighed. Den fyldte mig til bristepunktet, og jeg priste Gud, priste Gud. Jesus sagde, at når jeg ikke kommer til Ham, kan Han ikke give mig den nåde, Han har planlagt for mig. Noget af den nåde kan være beregnet for andre, og fordi jeg ikke 'indsamler' den, bliver den ikke afleveret til dem. Dette er selvfølgelig min fortolkning, men det fik mig til at forstå vigtigheden i det. Det, jeg burde have gjort, var at knæle ned foran Ham, uanset hvor kortvarigt det måtte blive, og sige, "Gud, jeg er helt ødelagt. Denne dag har været forfærdelig. Har Du noget vigtigt at fortælle mig? Er der noget, Du ønsker at jeg skal gøre?" Jeg er i gang med at lære det. Jeg vil forsøge at lade være med at begå den fejltagelse igen. Jeg har det ikke så dårligt med det, som jeg sommetider har haft det, fordi jeg ved, at jeg gjorde det så godt jeg kunne i går, på trods af denne lille forsømmelse. Men jeg er klar over, at jeg var noget utålmodig, da jeg skulle lægge børnene i seng, og hvis jeg havde tilbragt lidt tid sammen med Jesus, bare den mindste smule, ville jeg have klaret det bedre.

Under korsvejstationerne standsede jeg ved Jesu tredje fald. Det gennemborer mit hjerte. Jeg sagde, "Jesus, hvor kunne jeg godt tænke mig at løfte dig op i mine arme og løbe afsted med Dig. Han svarede, **"I dag vil du få mulighed for at samle nogen op, som er faldet. Jeg vil fortælle dig det, når det sker. Det vil være det samme, som hvis du havde samlet Mig op efter Mit fald."** Jeg forestiller mig den søde Jesus ramme den hårde jord, i Hans forslåede og udmattede, svækkede og tørstige tilstand. Det får mig til at krympe mig, og korset falder sandsynligvis ovenpå Ham. Så sendte jeg Simon et olmt blik, mens jeg mindede mig selv om, at jeg skal være en glad giver og hjælper. Hvor er jeg god til at få øje på andres fejl. Jeg har store evner i den retning. Måske burde jeg stå ude på gaden og påpege dem for folk, når de går forbi. Jesus siger, **"Mit barn, døm ikke Simon så hårdt. Jeg ønsker ganske rigtigt at du giver med glæde. Men Jeg ønsker ikke, at du dømmer situationer eller andre mennesker, og da slet ikke, når du ikke forstår kendsgerningerne."**

I dag håber jeg på at opsamle al den nåde, der er til rådighed for mig. Jeg har fået at vide, at jeg er nødt til at lide for et menneske. Jeg er bange for, at det vil blive vanskeligt, fordi denne person har nogle store problemer, og vedkommende er på nogle måder farlig. Jesus fortalte mig, at jeg ikke skulle lide voldsomt. Da jeg blev bedt om at lide for denne person, sagde jeg ja. Jeg har ikke længere det problem, at mine hænder flyver op for munden. Endelig langt om længe forstår jeg, at disse sjæle er dyrebare for Jesus, og at de derfor også bør være dyrebare for mig. Jesus har givet mig en blid kærlighed til dem, og det giver mig tårer i øjnene at tænke på det. En vigtig ting er, at jeg nu også kan føle en stærk kærlighed til dem, der har såret mig, og jeg føler et behov for at hjælpe dem, så de og deres stakkels, lidende sjæle kan opnå helbredelse og fred. Nogle af dem er det en fornøjelse at hjælpe. Med andre kan det være en bitter oplevelse. Jeg er nødt til at nå dertil, hvor jeg siger, "Det gør ingen forskel for mig. En dag, hvor jeg tjener Jesus er en dag, hvor jeg tjener Jesus." Men for at komme tilbage til spørgsmålet om, hvorvidt min lidelse ville blive voldsom, så sagde Jesus, **"Nej, du vil ikke være nødt til at lide mere end du er forudbestemt til."** Sådan. Det kommer under alle omstændigheder. Kan lige så godt sørge for at det kan gøre en forskel.

Jesus beder mig om at tage mig af mine børn, så jeg må stoppe nu.

Lidelsen fortsætter. Jeg vidste, at det ville være vanskeligt med denne sjæl. Jeg har det ikke godt.

Her til morgen under messen følte jeg mig meget svag og syg. Jeg bad til Jesus og spurgte, om Han ville hjælpe mig, fordi jeg ikke ville kunne klare mine opgaver. Han sagde, **"Jeg vil lade dig gøre brug af Min krop i dag, så du kan klare dine huslige opgaver. Din lidelse er midlertidig. Vi får meget godt ud af den, Mit barn, så vær udholdende."**

Jeg må sige, at selv om jeg ikke har det godt, så flyver jeg igennem de gøremål, som jeg var sikker på at jeg ikke havde styrke nok til at udføre. Han sagde også, **"Jeg er hos dig. Jeg tager meget hensyn til dig, mens du lider. Lægger du mærke til den blide måde, du beder Mine korsvejstationer på? Sådan er jeg også overfor dig. Du vil modtage en sådan omsorg, hvis blot du vil tage imod de åndelige gaver, Jeg tilbyder dig. Gå roligt og systematisk til værks, så du bibeholder dine kræfter, så vil alt være godt. Jeg har nogle særlige åndelige opgaver til dig i dag. Lad være med at jamre dig under byrden af dit kors i dag, for Jeg vil snart gøre den lettere for dig, og så vil du være glad for at du samarbejdede. Jeg er hos dig. Jeg vil blive hos dig. Og snart vil du tilhøre Mig fuldstændigt."**

I går handlede prædiken om Rosenkransen. Præsten gjorde et godt stykke arbejde med hensyn til at opmuntre familierne til at begynde at bede denne bøn igen. Han anbefalede, at man begynder med en enkelt dekade. Jeg ærgrede mig over, at min mand ikke hørte prædikenen, for præsten opfordrede også fædrene til at være gode eksempler for deres familier i den henseende.

Men det gik op for mig, at min mand ikke har brug for at høre den prædiken. Forleden sagde min ældste, som vægrer sig ved at deltage i familiebønnen, "Mor får os til at bede Rosenkransen." Min mand afbrød hende og sagde, "Det er ikke sandt. Det er mig, der får os til at bede Rosenkransen. Det er mig, der har besluttet at vi skal bede den, så du skal ikke tro, at det er mors ide." Han sagde det meget bestemt og med så stor overbevisning, at min datter faktisk ikke sagde mere, fordi hun forstod at det ikke var en spøg. Jeg var selvfølgelig godt tilfreds, for jeg bryder mig ikke om at have rollen som den, der gennemtrumfer de åndelige ting. Jeg kan se, at dette gradvist er ved at ændre sig, og det er jeg selvfølgelig glad for. Gud er god ved os.

Den anden dag var jeg i gang med mit arbejde. I løbet af eftermiddagen var der store uoverensstemmelser mellem to af børnene. En af de andre blandede sig, og den af børnene, som havde startet det hele, blev sendt op på sit værelse. Tiden gik, og jeg ville tilgive hende, men det afviste hun. Til sidst kom hun ned, og hun holdt sig stadigvæk på afstand af os andre, men indvilligede dog i at spise sin aftensmad. Så blev hun ramt i ansigtet ved et uheld, og hendes næse begyndte at bløde. Jesus sagde, **"Hun er den sjæl, du skal tage i dine arme. Behandl hende ligesom du ville behandle Mig, da Jeg faldt på Korsvejen."** Jeg var overrasket, for jeg havde aldrig forestillet mig at det kunne være et barn, der ville have behov for en sådan kærlighed og omsorg. Jeg behandlede hende netop sådan, og hun begyndte at hulke. Dette lille barn opfattede de ting, der var sket, på en meget intens måde, og jeg havde ikke indset, i hvor høj grad hun følte sig udelukket fra resten af familien den dag.

Jesus er god ved mig, at Han giver mig en sådan detaljeret vejledning. Det tilbyder Han alle sjæle, der er interesseret i at modtage den. Det kan jeg ikke understrege tydeligt nok. Han er indeni alle sjæle. Hvis en sjæl ville tage sig tid til at tale med Jesus, ville Han vejlede den sjæl personligt, med kærlighed og visdom. Hvor er det dog enestående at kunne have et sådant forhold til vores Kristus.

Når det er sagt, så ønsker jeg ikke at folk skal tro, at det er noget mystisk og udenfor rækkevidde for ulærde eller uvidende sjæle. Det er noget instinktivt, noget, der er indeni os. Når vores Gud kalder på os, kommer kaldet inde fra vores centrum, og når vi lider, bliver kaldet højere og mere vedholdende. Men i stedet for at svare på kaldet og falde på knæ og sige, "Gud, Gud, skynd Dig at komme mig til hjælp," går mennesker i helsekostbutikker, til sandsigere, Reiki-udøvere og alle mulige andre, der fylder os med tomme løfter. De kvaler og det mishag, de føler, er sjælen, der siger, "Kære menneske, jeg sulter. Vil du ikke nok give mig noget åndelig næring, så jeg igen kan blomstre op og dermed give dig den fred, som du synes virker så flygtig." Dette har ikke altid været et problem, men det er det i vore dage. Jesus har nåden parat til os, men der er ingen, der tager imod den. Hm. Mon der så bliver mere til mig?

Det var sagt i sjov, men Jesus svarede, ***”Ja. Lige præcis. Enhver sjæl, som ønsker det, vil modtage nåde i overflod. Min mor, som er opfyldt af håb og mildhed, tilbyder den til sine børn. Det må du fortælle sjælene, især de sjæle, der lider og føler sig uelskede og glemt. Sådanne sjæle er ofte villige til at tage imod Min nåde. Gå ud og fortæl om Jesu Kristi navn. Gå ud og forkynd Evangeliet. Gør Mit navn kendt for alle, så de alle kan blive elskede og blive frelst. Det er, hvad Jeg beder dig om i dag, og hvis du ønsker en forklaring, vil den komme til dig. Vær opmærksom på, hvor du vil kunne evangelisere i dit daglige liv. Hvor beder Jeg dig om at evangelisere? Du vil modtage svaret i dit hjerte, du kære. Jeg vil placere det der. Du vil i sandhed strømme over med Mine svar, hvis du blot vil være opmærksom på lyden af Min stemme.”***

Og selvfølgelig beder jeg, ”Jesus, hjælp os med at være opmærksomme på Din stemme. Tal højt, Herre, så vi ikke kan ignorere den og fortsætte med vores egne projekter. Mere end noget andet ønsker vi at tjene Dig, Jesus. Men vores kærlighed til Dig er lille, og den bliver nemt blæst bort af de verdslige vinde. Gør os stærkere, Herre. Gør os viljefaste. Gør os urokkelige i vores tjeneste for Dig. Før os hen til de sjæle, der er uelskede og glemte. Jeg beder Dig, Jesus, vores ven, at Du vil vise os Din vilje, og at Du derefter tydeligt vil fortælle os, hvad Din vilje er, så vi tillidsfuldt kan vandre på den himmelske tjenestes vej. Det ønsker vi virkelig, Jesus, på trods af vores frygtsomme hjerter. Giv os et stort mod, og derefter endnu mere mod, så vi ikke vil vakle og trække os frygtsomt tilbage, når vi står overfor vores opgave. Det ønsker vi, Herre. Det beder vi Dig om. Jeg beder Dig, Jesus, i Vor velsignede Mors, Marias navn, at Du vil bønhøre os. Amen.”

TANKER OM DET ÅNDELIGE 3

Jeg bad til Vor velsignede Mor her til aften, og fortalte hende at jeg var bange for, at jeg måske ikke forstår tingene rigtigt med hensyn til det arbejde, Gud har givet mig. Hun sagde, ***”Vi beskytter dig mere end du tror, mit barn. Den smule lidelse, vi tillader, er gavnlig for din ydmyghed. Frygt ikke; jeg er hos dig.”***

Jesus sagde, ***”Ser du, hvor villigt Jeg accepterer dette kors? Hvis Mine børn, om så kun Mine udvalgte, ville acceptere deres små kors og sige, 'Jeg accepterer dette kors i Jesu Kristi navn for frelsen af syndere,' så kunne Jeg frelse talløse sjæle. Talløse. Værdien af selv den mindste ting, der bliver ofret til Gud, er uvurderlig. Du må forstå, at der vil forekomme lidelse i ethvert liv. Brug den til at vokse i hellighed, og til gavn for dine brødre og søstre.”***

Jeg stoppede igen op ved den korsvejstation, hvor Jesus bliver naglet til korset. Jeg bliver ved med at studere den mand, der nagler Jesus til korset. Jesus sagde, ***”Det ville have været bedre for ham, hvis han havde nægtet at deltage i denne vederstyggelighed. Han burde have tilladt sig selv at blive gjort til offer på denne måde, i stedet for at begå denne ugerning. Du må aldrig frygte mennesker. Mennesker kan skade din krop, men hvor megen værdi har din menneskekrop? Du vil give slip på den til fordel for Mig i løbet af et øjeblik. Kun din sjæl har evig værdi. Tal om, hvordan sjælen kan styre kroppen. Det trøster Mig.”***

For nylig talte jeg til en gruppe gymnasieelever, og jeg brugte en stor del af tiden på at tale om deres herredømme over kroppen. Jeg forklarede, at deres sjæl og deres intellekt, som bliver vejledt af sjælen, træffer alle beslutninger om, hvad deres krop skal gøre. For eksempel beslutter sjælen og intellektet, hvad de skal spise, hvad de skal gøre med deres hænder og fødder, når de dyrker sport, leger eller arbejder. Jeg bad dem især om at huske på, at de har kontrol over deres seksualitet. Jeg fortalte dem at de aldrig må tro, at det er deres krop, der træffer beslutningerne. Og så advarede jeg dem om, at enhver krop vil foreslå intellektet og sjælen at gøre ting, der er forkerte. Beslutninger, der bliver truffet på baggrund af drifter eller lyster, kan være forkerte. Det er op til sjælen og intellektet at sige nej til kroppen, når den kommer med forslag, der er upassende for personen. Jeg siger ofte til disse unge mennesker, at hvis det var sandt, at de ikke var i stand til at styre sig, og derfor blev revet med af kroppens lyster, så ville vi alle have brug for at blive låst inde, for det er

det, der sker med mennesker, der ikke kan styre deres dårlige længsler og lyster. De passer ikke ind i samfundet. Selvfølgelig siger jeg disse ting på en gemytlig måde, hvis man kan forestille sig det. Jeg gør det faktisk ret sjovt og absurd.

”Hvis en sjæl vil stole på Mig, er der ingen grænser for, hvad Jeg kan gøre gennem hende.”

Jeg må fortsætte med at arbejde på tilliden. Måske kan det hjælpe, hvis jeg beder Den barmhjertige Rosenkrans.

Jeg bad ved den tredje korsvejstation, og Jesus fortalte mig, at jeg snart ville falde, og at Han ville være der for mig, ligesom jeg er der for Ham. Jeg tænkte på store fald, og satte ikke lighedstegn mellem et fald og mine fejl, men tænkte mere i retning af forfølgelse, angreb og kors. Vi kørte i bilen sammen med børnene, og jeg vil ikke forsøge at beskrive det kaos, der var. Jeg vil skåne min læser for fredens skyld. Efter mange forgæves forsøg på at få dem til at opføre sig nogenlunde fornuftigt, mistede jeg besindelsen og bandede ad dem. Der blev dødstille. Min mand sagde ikke noget. Jeg skyndte mig at sige, ”Undskyld. I gør mig vanvittig.” Min loyale mand svarede, ”De ville kunne få enhver til at bande.” Han havde også fået nok, og han forsøgte endda at styre bilen. Hvorom alting er, så sad jeg og havde det frygteligt, og Jesus kom og trøstede mig. Han fik mig øjeblikkeligt til at få det bedre; jeg vidste, at jeg var tilgivet, og jeg følte den dejligste fred, på trods af de ikke-så-fredelige omstændigheder. Han lod mig forstå, at dette var det fald, Han havde talt om. Han er god ved mig, og Han kan ikke overgås, når det gælder gavmildhed.

Dagen i dag begyndte som en vanskelig dag. Alle er syge, inklusive mig selv. Sønnen i nat var forstyrret og ubehagelig. Dagen begyndte med kiv og strid og uoverensstemmelser over alle mulige ting. Bvadr! Jeg gik til messe alene, en hastig, stjålen affære, og fik det bedre. Jeg fik besked på at smile og være venlig på trods af det, der skete. Her må jeg lige indskyde, at det blev nemt for mig at smile under messen, ja lige fra de første minutter, jeg var i kirken. Når først jeg er i nærheden af Jesus, er jeg i stand til at smile på trods af alle vanskeligheder.

Under korsvejstationerne, som jeg blev anmodet om at bede efter messen, og som jeg hastede igennem, standsede jeg op dér, hvor Jesus møder sin mor, og jeg bad til vores mor. Hun støttede min beslutning om at holde børnene hjemme, på trods af de uoverensstemmelser, det ville medføre.

Hun sagde, ***”Du må stole på din egen dømmekraft. Du traf den rigtige beslutning. For fremtiden må du gøre det på en stille og rolig måde, og når det drejer sig om dine børns ve og vel, behøver du aldrig at være bange, når din beslutning bliver anfægtet. Forhold dig blot rolig. Din fredfyldte fasthed vil sige meget mere, end når du bliver vred over at der bliver sat spørgsmålstejn ved din beslutning.”***

Ved den korsvejstation, hvor Jesus møder kvinderne, bad jeg for alle voldsramte kvinder.

Jeg er ikke i stand til at beskrive min længsel efter Gud. Jeg ønsker at være sammen med Ham. Jeg er lige ved at græde hele dagen. To gange mere bad jeg om at modtage den åndelige kommunion, og sommetider føler jeg, at jeg plager Vor velsignede Mor, fordi jeg altid beder hende om at gå i forbøn for mig med hensyn til disse kommunioner. Under en af dem forsikrede Jesus mig om, at Han var hos mig og ville blive hos mig. Jeg spurgte Ham om, hvad Han foretager sig hele dagen, mens jeg arbejder mig igennem mine opgaver. Han sagde, ***”Jeg står til rådighed, sådan at hvis du har brug for Mig, så er jer her.”***

Det fik mig til at smile, og det gjorde mig i høj grad lettere om hjertet. Senere følte jeg igen længslen efter Ham, og kunne ikke huske hvad det var, Han havde sagt, som jeg havde følt mig så trøstet af. Det fik mig næsten til at begynde at græde igen. Det er sådan en længselsfuld dag. Så jeg forstyrrede Vor velsignede Mor igen og sagde, ”Få Ham til at komme tilbage til mig.” Øjeblikkeligt hørte jeg Hans stemme.

Han sagde, ***”Jeg er her. Jeg sagde, at Jeg ville stå til rådighed, hvis du skulle få brug for Mig. Ligesom nu.”***

Jeg smiler, bare ved at tænke på det. Jeg spurgte Ham, om jeg kunne gå hen og skrive det ned, fordi

jeg syntes, det var så dejligt. Jeg sagde også, ”Jesus, jeg forstår ikke, hvordan Du kan være i alle mennesker på den måde.” Han bad mig om at betragte Hans og mit forhold som noget unikt. Lige netop vores forhold findes ikke andre steder. Jeg er selvfølgelig ikke i stand til at forstå det, men det gør ikke noget. Han videregav en følelse af kærlighed.

At tænke sig, at dette er tilgængeligt for alle... alle mennesker kunne have det på denne måde, hvis bare de ville komme til Ham. Jeg kan ikke leve uden Ham. Jeg længes temmelig meget efter Ham. Jeg kan slet ikke forestille mig, hvordan der er i Himlen, for jeg føler allerede så megen glæde her. Hvordan må det ikke være i Himlen?

Engang fortalte min søster mig noget, der besvarer mit spørgsmål til Kristus om, hvordan Han kan være hos alle. En præst sagde engang, at hvis et spejl bliver slået i tusind stykker, så vil hvert enkelt stykke, selvom det er meget lille, stadigvæk være i stand til at gengive det, der bliver spejlet i det. Præsten brugte denne sammenligning med hensyn til Eukaristien. Hver eneste hostie i hvert eneste tabernakel i hele Verden er lige så kraftfuld som den næste er, og som den første var. Jeg tror, dette også gælder for det barnlige, logistiske spørgsmål om, hvordan Han kan være alle steder. Sindet hæfter sig ved nogle dumme ting. Det er bare det, at når man elsker nogen, så tænker man på alle den slags små, dumme ting, for når man ikke kan være sammen med vedkommende, så tænker man på dem på mange forskellige måder. Jeg ved godt, at Jesus er sammen med mig. Jeg er klar over det på mange niveauer. Men det er ikke en fuldstændig forening, og derfor er det smertefuldt at længes og at være adskilt, selvom jeg har glæden ved at tale med Ham nu - hvilket er meget stort, og jeg ryster på hovedet, fordi jeg ikke magter at beskrive min glæde, men jeg ønsker mere og mere – og mere. Nå, tilbage til arbejdet med at gøre rent i soveværelserne.

Inden kommunionen bad jeg til Gud. Jeg har lydigt bedt om at modtage Helligåndens gaver. Næste søndag er det Pinsesøndag, og måske er det derfor, der har været så meget fokus på Helligåndens gaver. Jeg vendte alt dette i hovedet, mens jeg bad, og jeg fik gjort mig selv forvirret. Til sidst bad jeg, ”Gud, send mig de gaver, Du måtte ønske at give mig. Det eneste, jeg beder om, er at jeg ikke må gribe forstyrrende ind i Din vilje på grund af mine fejl og mangler. Derudover er jeg ligeglad med, hvad Du gør, når bare jeg tjener Dig.”

Det kan nemt blive forvirrende, fordi man ikke ønsker at fejle med hensyn til ydmygheden, og ønske sig gaver, der er for store og ophøjede. På den anden side ønsker man heller ikke at have en svag vilje og iklæde sig den falske ydmyghed: 'Jeg er ikke værdig; behold Dine gaver, så jeg ikke skylder Dig noget.' Der er også det med at tænke for meget over det hele, som om det var op til én selv, og som om det hele afhang af éns egen vilje. Det var det, jeg rodede rundt i, da jeg endte med at sige, ”Det er nok. Jeg er ligeglad med, hvad der sker; jeg overlader det hele til Dig.”

Han svarede, ***”Dine bønner behager Mig. De er beviset på, at du er rede til at modtage de gaver, Jeg har i sinde at skænke dig.”***

Tidligere, under kommunionen, foregik der en hel del imellem os med hensyn til det emne. Jeg har det ikke godt med at skrive om det, for jeg er bange for at det får mig til at virke som om jeg tror, jeg fortjener al den nåde. Det gør jeg ikke. Jeg er fuldt ud klar over mine svagheder og vedvarende kampe. Samtalerne drejede sig om, at jeg skal acceptere Guds vilje i mig og være rede til at bringe de ofre, som er følgen af denne nåde. Jeg ved ikke, hvilke ofre, der vil være tale om. Jeg har ingen ide om, hvad alt dette betyder. Jeg går ud fra, at det drejer sig om at vores forening bliver stærkere. Det har jeg bedt om, og på et tidspunkt i morges svarede jeg Ham, at jeg er ligeglad med, hvad Han sender, når bare jeg kan komme nærmere til Ham. Han sagde, at vores forening ville blive stærkere som et resultat af vores samarbejde.

Ved den første korsvejstation bliver Jesus dømt til døden. Han sagde, ***”Du vil også blive dømt. Du vil blive dømt til at leve i denne verden, men ikke være en del af den. Det er følgen af Min vilje for dig.”*** Jeg sagde, som jeg havde sagt hele formiddagen, ”Jeg er ligeglad. Må Din vilje også være min vilje, Gud.”

Ved den anden korsvejstation modtog Jesus villigt korset. Han sagde, ***”Tager du også villigt imod***

dit kors?" Igen svarede jeg, "Ja, jeg er ligeglad, Jesus, når bare jeg glæder Dig. Jeg frygter det ikke, når det kommer fra Dig." Han svarede, **"Det vil komme fra Mig. Jeg vil lægge det i dine hænder, ligesom dette kors blev lagt i Mine hænder."**

Jeg følte, at jeg havde gentaget mig selv hele formiddagen, ved at sige "ja, ja, ja." Jeg havde det ligesom Peter, da Jesus blev ved med at spørge ham, **"Elsker du Mig?"** Det er næsten som om man tænker, 'Hører Du ikke efter? Får jeg ikke sagt det tydeligt nok?' Men så forstår man, at dette er meget vigtigt, og at der er en mening med det. Gud kender dine svar. Så det må være fordi, Han ønsker at du selv hører, at du siger ja til Ham. Det skal være en viljesakt, og fordi vi mennesker er så viljesvage og fyldt med fejl, er vi nødt til at blive ved med at gentage det, for at vi kan vænne os til tanken. Det er ikke noget, jeg er sikker på. Jeg gætter bare.

Ved den tredje korsvejstation falder Jesus første gang. Han siger til mig, **"Du vil falde. Og folk vil latterliggøre dig. Ser du, hvordan de står rundt om Mig? Det vil også ske for dig, men Jeg vil være der."** Igen siger jeg "Ja, jeg forstår, Jesus. Jeg vil hade det, men jeg vil ofre det til Dig, og du vil være der til at trøste mig og samle mig op."

Videre til den fjerde korsvejstation, og Jesus møder sin mor. Han fortæller mig, at det i verdens øjne kunne se ud, som om mødet med Hans mor var smertefuldt. Og der var smerte. Men Maria vidste, at det var derfor, hun var nødt til at være der. For verden så det ud, som om Jesus vandrede op imod Golgata alene, men i virkeligheden var Han ikke alene. Hans mor var til stede, og hun repræsenterede hele den himmelske skare. De var rent faktisk til stede, og da hun ofrede sin forening med Kristus i Hans Passion som en offergave, gjorde hun det ikke kun for sig selv, men for dem alle sammen. Når Han så på hendes ansigt, der udtrykte så megen smerte, fik Han mod og styrke til at fortsætte. Det var, hvad hun gjorde for Ham, og det var en del af hendes offer. Han modtog styrke fra hende.

Derudover var der også gode og hellige sjæle, som ledsagede Ham. Han fortalte mig, at min sjæl, sammen med talløse andre små sjæle, ledsagede Ham til Golgata. Han modtog styrke fra os og vores nærvær i Hans Passion. Vi trøstede Ham. Det er en slags tilbage-i-tiden ting, og vi er ikke i stand til at forstå det fra vores position her på Jorden. Jeg kæmper i hvert fald med logistikken i det. Vi var hos Ham. Vi flokkedes rundt om Ham i store mængder, og vi blev hos Ham indtil enden. Han sagde, **"Kan du se, hvorfor Jeg holdt ud? Al den kærlighed, der omgav Mig? Denne kærlighed omgiver også dig og alle retfærdige sjæle."**

Da Veronika tørrede Hans ansigt, gjorde hun det på vegne af alle de retfærdige sjæle, der var på Jorden på den tid. Hun repræsenterede dem alle, da hun rakte klædet ud for at trøste sin Frelser. Det gav Ham beslutsomhed, og det gjorde det nemmere for Ham at rejse sig efter det næste fald.

Nu hopper jeg lidt rundt i det, men da Simon hjalp Jesus, så var det kærlighed, Jesus havde brug for. Men det tilbød Simon ikke. Den glade giver tilbyder kærlighed, og det får sjælen til at føle sig forenet med Ham i Hans kors. Den, der giver på en nærig og fornærmet måde, ville sommetider gøre klogere i at holde sig væk.

Der, hvor Jesus møder Jerusalems kvinder, sagde Han, at kvinder og børn lider meget i denne verden på grund af skruppelløse mennesker. Disse menneskers synder er meget alvorlige, og Gud vil ikke tolerere det meget længere. Da Han så på kvinderne, var det uskyldige børn og kvinder fra alle tidsaldre, Han så, og Han mærkede al den smerte, blidhed og medlidenhed, der nogensinde har været til stede i verden. Det er altid Hans vilje, at disse mennesker skal have hjælp. Altid.

Jesus falder den tredje gang, og Han fortæller mig, at når jeg falder, er der sjæle, som hjælper mig. Han fortalte mig, at når jeg beder, når jeg forsøger at gøre Hans vilje i verden, og i denne tid, hvor jeg er i færd med at blive formet, da er der talløse sjæle i Himlen, som arbejder for mig og hjælper mig. Han sagde, at ligesom Han modtog al denne 'usynlige' hjælp, mens Han bar korset, således modtager også jeg hjælp. Enhver, som indvilliger i at bære sit kors, og som tager del i Jesu Passion og gør Hans vilje, har en gruppe af følgesvende, en æresvagt af himmelske helgener og engle, som hjælper os og passer på os. Vi er aldrig alene.

Vi må se på Maria, og få mod fra hende også, og være klar over, at vores Mors ansigt repræsenterer hele den himmelske skare, og det er den, der står til vores rådighed. Jesus sender også mennesker ind i vores liv, ligesom Veronika, og de er i bund og grund Hans repræsentanter på Jorden, udsendt af Ham. Den person, som Han sender, repræsenterer alle de tjenere, der befinder sig her på Jorden på det givne tidspunkt, og som ønsker det bedste for os; deres bønner og ofre kan bruges, og bliver brugt, til at hjælpe os, når vi har behov for at modtage nåde. Han forsøger at bibringe os en fornemmelse af ophøjetheden, det majestætiske, storheden i vores team eller hold. Vi bør aldrig være bange. Den anden side, mørkets side, er ikke organiseret, opbyggende eller konsekvent. Der er ingen tvivl om, hvilken side der vil sejre. Det er et ikke-eksisterende problem. Det er udelukkende et spørgsmål om, at vi gør alt, hvad vi kan, for at skubbe bølgen af ondskab tilbage, så sjælene kan få øjnene op for deres vildfarelser og finde den fred, som er Kristus. Der er brug for et stort, kraftigt skub lige nu.

Korsvejstationen, hvor Jesu tøj bliver taget fra Ham – jeg hader den i dag, ligesom jeg altid gør det, denne sidste ydmygelse for vores Kristus. Men i dag ser jeg det på en anden måde. Det var ingenting, set med himmelske øjne. Verdslige ydmygelser betyder ingenting. Vi burde bare gabe af kedsomhed, når vi bliver udsat for det, for det er hurtigt overstået, og hvem er det, vi står overfor, når vi bliver ydmyget? Gode og hellige sjæle fryder sig ikke over det. Vores himmelske venner betragter det som ingenting. Er det de verdslige sjæles ringeagtelse, vi frygter? Hvis det er tilfældet, er det et område af vores åndelige udvikling, som vi bør arbejde målrettet på.

Jeg kan huske, at jeg en gang for nogle år siden bekymrede mig om noget. Jeg kan ikke huske, hvad det var, men det havde i hvert fald noget at gøre med, hvad andre tænkte om mig. Jesus sagde til mig, ***”Forsøg i stedet at imponere os, dine himmelske venner.”*** Efter det følte jeg mig meget opløftet i flere dage. Hver gang jeg kom til at tænke på det, lo jeg. Han bad mig om at gøre indtryk på helgenerne med mit mod, min tålmodighed, min ydmyghed, ved at gøre mig selv lille og tjene andre. Det hjalp mig, det gjorde det virkelig, til at se på tingene i et andet perspektiv. Det er en god indfaldsvinkel til vores åndelighed og til vandringerne med Kristus. Vi bør ikke betragte den verdslige bifaldsytring og accept som noget, der er værd at regne med, men betragte det som en mulig fare, noget, vi kan blive knyttet til og afhængig af. Den himmelske accept bør være vores primære mål.

Jeg er lidt bekymret, med hensyn til at Jesus fik al den hjælp og trøst under sin Passion, for jeg har altid hørt, at Han følte sig forladt. Han siger, at jeg ikke skal være bekymret over det. Han følte sig forladt af Gud, for den enhed med sin Far, som Han var vant til at have, var blevet taget fra Ham under Hans Passion. Det var meningen, at Han skulle føle sig forladt af Gud, men det betød ikke, at Han ikke kunne modtage trøst fra sjælene. Det er også sådan, vi nogle gange føler det, omend i en mindre målestok, når Han giver slip på cyklen, eller når vi befinder os i en periode med åndelig tørke. Vi må altid huske på, at Gud er der, selvom vi føler os alene. Jeg har en platte, hvor der står, 'Indbudt eller uindbudt, Gud er altid til stede.' Pater Pio sagde, ”Åndelig tørke er frugten af vores mangler.” Det er gode ord, men det tog nogle år, før jeg forstod dem.

I dag under den første korsvejstation påpegede Jesus, at da Han modtog sin dødsdom, følte Han et øjeblik panik og aversion. Det var Hans menneskelighed, der protesterede imod tanken om at skulle dø. Han sagde, at vi er nødt til at gøre os fri af verden, og løsrive os fra verdslige ting og andre menneskers anerkendelse, og til tider endda også fra andre mennesker. Vi er nødt til at frigøre os, for hvis vi knytter os for meget til disse ting, kan vi ikke tjene Ham til fuldkommenhed, og det er jo det, vi stræber efter at opnå – at kunne være fuldkomne i Kristus og i vores tjeneste for Ham. Det er vores mål, og vi må sætte vores åndelige barre meget højt. Hvis vi øver os i det og gør det til en vane, vil vi ikke blive skuffede eller bukke under i de uundgåelige situationer, hvor verden eller dens mennesker unddrager os deres agtelse eller hengivenhed. Når man tjener Kristus, vil man undertiden blive angrebet. Når øjnene fokuserer på de himmelske ting, og man har frigjort sig fra det verdslige, vil man indledningsvis føle aversion imod det, og måske også panik, men snart vil ens fokus være genoprettet, viljen vil foretage de nødvendige korrektioner, og angrebet vil ikke forstyrre ens fred ret meget. Jeg tror, de store helgener forblev fokuserede, når de blev udsat for angreb. De følte afsky ved for megen hengivenhed, og flygtede fra overdreven smiger. De vidste,

hvad de gjorde.

En ting, som Vor velsignede Mor ønsker at jeg skriver ned, er dette: Da jeg her til morgen tænkte over det tredje fald, blev jeg slået af Kristi guddommelighed. Her er Han, liggende på jorden, og glorien af lys omkranser stadigvæk Hans hoved. Dette bør fortælle os, at Jesus var guddommelig, mens alt dette foregik. Det, Han ønsker at tydeliggøre for os, er dette: Verden kunne ikke acceptere Ham på grund af den måde, Han kom til os på – som en ydmyg tømrers søn. Verden, eller de tåbelige i denne verden, foragtede Hans ydmyghed og sagtomdighed. Det må vi ikke gøre.

Hun siger, **”Du må søge vejen til Himlen i de små, ydmyge ting. Det, der smelter Jesu hjerte og imponerer dine himmelske venner, er din hjælp til de uelskede og de svigtede mennesker, dem, som ikke er i stand til at gøre gengæld, hverken med agtelse, penge eller beundring. Man bør trænge efter at tjene på en ubemærket måde.”**

I dag hastede jeg igennem korsvejstationerne, fordi der var nogen, som ventede på mig. Sommetider synes jeg, at jeg har behov for at være fem mennesker på én gang. Jeg halvt bad og halvt sagde, ”Jesus, jeg er nødt til at gå.” Ved den femte station sagde Jesus, **”Du må gå. Jeg vil være hos dig.”** Jeg havde det lidt dårligt med det, men ikke ret meget, for det, jeg var nødt til at gøre, var ikke tidsfordriv. En svagelig svigerfar skulle køres til lægen, og mine døtre ventede på mig; ingen får tilsyneladende nok opmærksomhed fra mig, og der bliver trukket i mig fra alle sider, så jeg føler at jeg er lige ved at gå i stykker. Nå, men Han påmindede mig, **”Ær Min mor.”**

Jeg sagde et 'Hil dig Maria', og hun irettesatte mig og sagde, kort fortalt, **”Du længes efter min Søn, og savner Ham, når du føler at du er langt borte. Men nu, under bønnerne, den tid, som du har sat af til Ham, skynder du dig bort. Der er nogle værdifulde ting, som Han ønsker at lære dig og andre.”**

Du kan nok forestille dig, hvordan jeg havde det med det. Selvfølgelig gjorde jeg korsvejstationerne færdig. Det foregående afsnit, som jeg ikke er sikker på, jeg har ydet retfærdighed, var det, som Vor velsignede Mor ikke ønskede skulle glemmes eller være usagt. Nu styrter jeg så afsted igen, efter at jeg har brugt de sidste ti minutter på at give dette korte resumé, samtidig med at jeg har følt mig presset til at skynde mig at blive færdig. Kristus være pris.

Jeg fortsætter i forlængelse af de sidste ting, jeg skrev, om at jeg føler mig ophængt. Jeg havde en meget vanskelig weekend med børnene. Søndagen blev værre og værre, og den endte i råben og skrigen, som alle havde en del af skylden for, og jeg følte at det var en smertelig fiasko. Jeg forsøgte at bede Jesus om at give mig tålmodighed, men snart efter eksploderede jeg og sluttede mig til børnenes kor af råbende beskyldninger. Jeg tror, at jeg vandt – på kort sigt. De ryddede op i deres rod og gik stille i seng. På den anden side følte jeg mig meget skamfuld og havde dårlig samvittighed, for jeg ved jo, at Jesus ikke ønsker, at tingene skal foregå på denne måde. Han ønsker, at jeg er rolig og bestemt. Men helt ærligt, et par af børnene er inde i en dårlig periode og de ville kunne sætte Jobs tålmodighed på prøve. Nå, men det er ikke det, der er pointen. Børn kan være en udfordring, og at råbe og skrig og miste tålmodigheden resulterer i den samme opførsel hos børnene. Det er jeg jo godt klar over. Jeg havde det meget dårligt med det, og jeg var så skuffet og nedslået, at jeg knapt nok bad. Jeg forsøgte at undgå Gud.

Det dårlige humør fortsatte her til morgen, mens jeg var på vej til messe med den mindste. Hun larmede og var ulydig, og jeg fik næsten ikke talt med Gud. Jeg sagde dog, ”Gud, Du har fået fat i den forkerte kvinde her. Jeg er ved at gå op i sømmene. Jeg bander. Jeg tror, jeg fik sagt til et af børnene i går, at jeg hader hende. Giv slip på mig og lad det gå sin skæve gang. Jeg kan ikke gøre alt det her, når jeg føler mig så svag og har det så dårligt.” Det er det, der sker for mig. Jeg mister grebet om tingene.

Jeg sagde det ikke i en anklagende tone, selv om jeg følte mig svigtet, for jeg havde faktisk bedt om hjælp under kampen for at bevare fatningen, men havde mistet den alligevel.

Da jeg gjorde Ham opmærksom på det, sagde Han, **”Jeg kan ikke stå i vejen for dig og din frie**

vilje. Næste gang må du gå ind i et andet rum og give Mig et øjeblik, så Jeg kan placere freden i dit hjerte.” Ok, det lyder rimeligt.

Med hensyn til mit generelle ønske om at søge min afsked, sagde Han, *”Du er hurtig til at miste modet. Du er ikke en helgen. Du vil erfare din egen svaghed. At fortvivle på grund af din svaghed er en mangel på ydmyghed. Du må forvente at falde. Du må forvente, at du har brug for Min indgriben og Min støttende hånd. Vær ikke overrasket over at mærke brodden af din menneskelighed. Mit barn, det er en del af dit kors at være så tæt på Mig, og dog forblive ufuldkommen. Hav fred med det. Truer Jeg måske med at forlade dig? Truer Min mor med at overlade dig til dig selv? Det vil aldrig ske. Jeg vil helbrede den skade, der er sket i din lille familie, og hjælpe dig og din mand med at få jeres børn igennem denne vanskelige periode. Du må fortsætte med at tjene Mig, for Jeg har brug for dig. Vi må skrive for sjælene, du kære. Jeg har tilgivet dig. Har du tilgivet dig selv? Fortsæt. Altid fortsæt. Jeg har forberedt så megen nåde til dig, og du må fortsætte med at indsamle den. Du er som en sommerfugl med en såret vinge, og du må anstrenge dig for at flyve lige nu. Sådan vil det ikke altid være. Snart vil du være i stand til at svæve, uden at føle nogen anstrengelse ved det. Det vil ske ved Min indgriben. Du bemærkede for nylig, at du ikke behøver at bekymre dig om, hvordan du skal opnå Helligåndens nådegaver. Det havde du ret i. Det er op til Mig. Det hele er op til Mig, du Mit åndelige barn. Du kan tage det roligt og vide, at Jesus vil bringe dig fremad lige så hurtigt, som Han har brug for, så du kan tjene Mig med de evner, Jeg har valgt til dig. Hav fred. Jeg vil aldrig forlade dig.”*

Der er ikke meget for mig at tilføje, for jeg er meget bevæget og trøstet. Hvor er Han dog god ved os, og så tålmodig.

TANKER OM DET ÅNDELIGE 4

”I denne tid ønsker Jeg at tale direkte til sjælene. Mange sjæle råber på Mig. De tror, at Jeg ikke hører, men det er dem, som ikke hører. De lytter ikke efter Min stemme, som skal høres i deres hjertes stilhed. En sjæl, som ikke bringer sig selv i en tilstand af stilhed, vil ikke kunne høre Mig. Du, Mit barn, har lige blokeret dine ører og lukket dine øjne i ti minutter, for at kunne fokusere fuldstændigt på Mig. Og vi kommunikerer endda på en overnaturlig måde. Men du forstår, at for at kunne høre Mig – og det har altid været sådan for dig – må du lukke af for denne verdens støjende distraktioner, der bliver mere og mere støjende for hver dag, der går.

Jeg vil opmuntre sjælene til at fjerne støjen fra deres liv. Sluk for fjernsynet. Sluk for radioen. Der er mange samtaler, som det vil være bedst at undgå. Sjælene vil opdage, at deres hjerte kan fokusere på Mig i denne nye stilhed. Og så vil de finde Mig, som har ventet på dem, i deres fokuserede hjerte.

Jeg er her, kære sjæl. Du behøver blot at skue ind i dit hjerte. Det gør Mig så ondt, at du føler smerte, at du føler dig ensom og isoleret. Alle sjæle føler sig alene en gang imellem og indser, at den menneskelige trøst er tom. De må søge den åndelige, den himmelske trøst. Hvis du mærker en rørelse indeni, er det din sjæl, som søger Mig. Lyt til din sjæl, du kære rådvilde barn, for du vil opdage, at Jeg venter på dig, og Jeg vil løse alle dine problemer. Jeg kan arbejde i dig på mirakuløse måder, hvis du blot vil tillade Mig at gøre det. Du har søgt trøst andre steder, og du er blevet skuffet. Prøv nu med Mig. Jeg er her. Jeg elsker dig. Jeg venter på dig.

Jeg ønsker at tale til hellige sjæle. Du bliver ofte modløs. Du viser overhovedet ikke overbærenhed med dig selv. Jeg, din Jesus, er uendelig tålmodig med hensyn til dine fejl og svagheder. Du må stole på, at Jeg tilgiver dig og ser igennem fingre med disse menneskelige skrøbeligheder. Jeg er ikke ligesom en spion, der venter på at gribe dig i at opføre dig dårligt. Tværtimod, Jeg er din ven, din største fortaler. Jeg bifalder dine små forsøg på at blive hellig. Sammen med De helliges Samfund arbejder Jeg for jer, Mine hellige, udvalgte sjæle. Der er meget arbejde, der skal gøres. Så lad os ikke spille tiden med at være bekymrede over vores

menneskelighed. Jeg forventer ikke, at du er fuldkommen. Jeg vil bede dig om at lade være med at forvente, at du skal være fuldkommen, og så vil du ikke blive skuffet over dig selv. Du må tillidsfuldt bevæge dig hen imod Mig, og altid søge Min vilje. Søg Min vilje i de mindste detaljer dagen igennem. Jeg vil lade dig forstå, hvad den består i, og du vil gradvis begynde at leve i en verden, der siger ja til Gud. Sulten vil forsvinde, syndens mørke vil trække sig tilbage, og lidt efter lidt vil Min godhed udbredes til hele menneskeheden. Det er ikke umuligt. Du er skeptisk, for du lever i en verden, der er forgiftet af skepticisme. Denne skepticisme kommer ikke fra Mig. Vær derimod opfyldt af håb. Og af vished. Du kan være vis på, at det umulige er nemt for Mig. Jeg kunne anvende Min guddommelighed i denne verden, men det ønsker Jeg ikke at gøre. Jeg ønsker at I, Mine udvalgte sjæle, tilvejebringer denne fornyelse. Det er jeres mission. Siger du, at det er umuligt? Det er ikke umuligt for Mig, hvis Jeg får lov til at arbejde gennem hver eneste af jer. Og du vil være en del af den største fornyelse i din verdens historie. Fornyelsen er undervejs. Så vær ved godt mod, og bliv ikke nedslået. Når du føler dig modløs, må du komme til Mig, så vil Jeg indgyde mere håb og glæde i dig. Dit arbejde er vigtigt for Mig.”

Vor velsignede Mor siger: ”Jeg er her, barn. Hav fred. Du hører os ikke så tydeligt, som du gerne ville, fordi du ikke beder nok. Du må bede mere, så Jesus og jeg i højere grad kan tage over i dit liv. Jeg ved, at det er det, du ønsker. Turen på søndag er min gave til dig, så vær ikke bange. Jeg ønsker, at du tager afsted. Jeg vil arrangere det i alle detaljer. Sådan gør jeg ofte for de små sjæle, som er i min varetægt. Og jeg længes efter at beskytte hver eneste lille sjæl. Hvis de dog bare ville komme til mig.

Jesus har brug for store ting fra sine udvalgte sjæle. Og enhver sjæl, som læser dette, må forstå at det er netop dig, vi taler til. Der er meget arbejde, der skal gøres. Synd, sult, nød og ødelæggelser er resultatet af, at mange, mange sjæle nægter at tjene min Søn. Hvis blot én eneste sjæl beslutter sig for at tjene Jesus på en stabil og kontinuerlig måde, vil verden begynde at blive forandret. Du ser det ikke, men det sker. Jesus ønsker en verdensomspændende fornyelse. Du må deltage, hvis den skal kunne blive fuldstændig. Forsøg et øjeblik at træde ud af din menneskelige begrænsning, og prøv at se verden fra det himmelske perspektiv. Vi, De helliges Samfund, gør vores del af arbejdet her fra Himlen. Sammen med englenerne arbejder vi på en overnaturlig måde i verden. Den hjælp, der er til rådighed for sjælene i denne tid, er ubegrænset. Ønsker du at tjene Kristus? Ønsker du at tage del i denne fornyelse? Sig ja til min Søn i dit hjertes stilhed, så vil du opdage, at Han begynder at arbejde indeni dig på en ganske særlig måde. Han vil opbygge din tillid og din tro, indtil du udelukkende søger Hans vilje. Din glæde vil strømme over, du lille barn, fordi du vil få en forsmag på den glæde, der er i Himlen, og på den smukke tilværelse, der venter dig. Vær ikke bange. Jeg er hos hver enkelt af jer, og jeg ønsker at føre jer ad denne vej. Du vil ikke blive skuffet, hvis du kommer til os. Lad intet stå i vejen for din omvendelse til stilheden, for det er der, du vil finde Jesus.”

Jesus: ”Jeg er hos dig, barn. Jeg mærker din svaghed og din sygdom, og Jeg vil tilpasse dine forpligtelser efter din situation. Dette her vil gå over. Giv Mig din lidelse som et offer, så Jeg kan give sjælene næring, især de sjæle, som befinder sig i vildfarelse, og som er i fare for at falde fra. Mit hjerte har ondt af dem. De føler, at de er blevet forladt, og dog er det dem, som har forladt den sande tro. Vær villig til at lide for dem, du lille. Vi må få dem tilbage ved hjælp af godheden og glæden. En sand efterfølger af Mig er afklaret og fyldt med glæde. Når du ser kristne, som hævder at de følger Mig, men som er triste og gnavne, så bør du være på vagt. Fortvivlelse og sortsyn kommer ikke fra Mig. Mine efterfølgere modtager håb og en opløftelse af ånden, på trods af de vanskeligheder, de møder. Hvis du lægger mærke til, at du oftere føler dig trist til mode, er det fordi du ikke er forenet med Mig gennem bønner og sakramenterne. Vær årvågen, når det gælder din tro, så vil du ikke vakle. Jeg er hos dig. Jeg vil aldrig forlade dig. Bed Mig om mod, og du vil få det.”

Vores Mor siger: ”Du kan ikke altid komme til messe, når du ønsker det. Det er et kors, og du kan give det som et offer til Jesus. Det vil gavne dig på samme måde som hvis du havde

deltaget, især på dage som i dag, hvor din hensigt var at deltage i messen. Din beslutning om at tage dig af børnene var korrekt. Vi er hos dig, når du udfører dine pligter, og dine pligter bliver en bøn, især når du forener dem med os. Husk på, at dit kald som hustru og mor er guddommeligt, og at det vil blive velsignet derefter. Vær lykkelig, du lille barn. Du tjener din Jesus godt, på trods af din udmattelse.”

Jesus: *”Du vil modtage alle løsningerne på dine problemer.”*

Jeg føler en sådan taknemmelighed i dag. Hvad den menneskelige del angår, er jeg taknemmelig over at have fået nogle få timers hvile. Med hensyn til det åndelige, så var jeg bange for, at jeg ikke ville være i stand til at tjene Jesus, fordi jeg har det meget dårligt, men nu forstår jeg at det eneste, jeg behøver at gøre, er at sidde her, mens Han sender ordene. Jeg ønsker så inderligt at arbejde for Jesus. I går gik jeg i gang med at få noget kontorarbejde, der kunne indbringe penge, fra hånden, og Han standsede mig.

”Arbejd først for Mig. Tag dig altid af Mine interesser som det første; så vil Jeg også velsigne din indsats på de andre områder.”

Jeg adlød og havde det dårligt med, at Han var nødt til at sige det til mig. Jeg synes, jeg bliver bedre til at være opmærksom, men Himlen er mit vidne på, at bedst som jeg siger det, er jeg sandsynligvis i gang med forberedelserne til en ny, stor svipser. Jeg må blive bedre til at stole fuldstændig på Jesus og Maria, for så vil jeg hurtigere kunne gennemføre Hans arbejde. De er tvunget til at gå langsomt frem på grund af mine fejl.

Jeg skal afsted i dag, på min mini-pilgrimstur til Knock. I aftes sagde min søn, ”Jeg vil også med til Knock. Jeg synes, det skulle være en familie-pilgrimstur.” Jeg var lige ved at komme til at grine. Ikke tale om. Jeg tror ikke, den lille fyr er interesseret i at bede, hvilket jo er formålet med turen. Han vil bare gerne have en udflugt. Jeg takker Gud og Vor velsignede Mor for denne dag.

Jesus: *”Nu mærker du igen vægten af Mit kors. Foren dine lidelser med Mig, Mit barn, så Jeg kan hjælpe sjælene. Din præst er Min tjener. Du kan stole på hans vejledning. Jeg vil ikke overlade noget til tilfældighederne, og du bør holde op med at sætte spørgsmålstejn ved Min plan, Mine metoder og Mine målsætninger. Det eneste, du behøver at gøre, er at være fredfyldt og gøre det arbejde, Jeg beder dig om. Jeg vil aldrig forlade dig. Og du vil aldrig svigte Mig i den henseende, fordi det er Mit arbejde. Vær et godt eksempel på fred for dine brødre og søstre, så de også vil ønske at blive forenet med Mig. Det er udfordringen for Mine efterfølgere. Hvis du har et fredfyldt ansigtsudtryk, vil du afspejle Mig, din Frelser. Det ser de andre, og de vil ønske at opnå det samme. 'Hvad er det med denne person?' vil de spørge. Hvis du er Min efterfølger, vil din hellighed skinne igennem, og det er det, de vil lægge mærke til. Hav fred. Frygt kommer ikke fra Mig, og den bringer dig ikke nærmere til Mig. Du må stræbe efter at have tillid til din Gud. Jeg vil være hos dig, lige indtil tidernes ende. Senere, når du slutter dig til Mig, vil dine nuværende lidelser være en stor trøst for dig. Du vil aldrig være ked af, at du led for din Jesus. Jeg bringer dig fremad, og snart vil du ikke længere mærke vægten af dette kors.”*

Vor velsignede Mor: *”De gaver, jeg gav dig i Knock, vil snart blive tydeliggjort for dig. Du vil opleve en sådan lykke gennem din godgørelse, næstekærlighed og hengivelse til mig. Forsøg at lade være med at bekymre dig om dette arbejde, du kære. Som Jesus sagde, så er det Hans arbejde, og det vil derfor blive fuldført med ganske få anstrengelser fra din side. Det forstår du nu, gør du ikke? Nogle dage vil være vanskeligere end andre, men sådan er det altid. Sådan var det også for mig, mens jeg var på Jorden. Sjæle bliver frelst med hjælp fra vores lydige børn, på trods af de vanskeligheder, de møder. Du må ikke tro, at dit offer bliver mindre, bare fordi du er nødt til at kæmpe. Tværtimod, for på de tidspunkter, hvor du føler at du gør meget lidt fremskridt, fører vi dig fremad. Jesus ønsker, at du er fredfyldt. Han ønsker, at du udstråler fred. Du må bede ofte, lille skat, så vil vi lægge freden i dit hjerte. Dit smil vil afspejle os, dine himmelske venner, og mange vil finde trøst ved det. Jeg er hos dig på en særlig måde i denne tid, og jeg vil passe godt på dig. Bed også dine andre himmelske venner*

om at hjælpe dig. Det er en meget stor nåde, der er til rådighed for de af vores børn, som er opmærksomme, og som ønsker at tjene os. Ingen sjæl, der nærer et sådant ønske, uanset hvor lille og svagt det måtte være, vil mangle den fuldstændige beskyttelse. Din mor er hos dig, og bliver ved med at være ved din side.”

Jeg tænkte over Marias møde med Jesus under korsvejstationerne, og Han sagde, *”Når man betragter Min mors ansigt, vil intet offer være for stort. Hendes sødme og godhed berører hjertet dybt, og man beslutter sig for, at uanset hvad der sker, ønsker man ikke at skuffe denne gode og hellige kvinde. Mine udvalgte sjæle må i højere grad sætte deres lid til Maria, Guds Mor, i denne tid. Lige nu gør hun sig tilgængelig på en ekstraordinær måde, for at kunne hjælpe sine små børn. Vær ydmyg, og bed din mor om hjælp. Hun vil ikke skuffe dig. Hun vil føre dig direkte til Mit hellige Hjerte, hvor sjælene bliver bestyrket i nåden, ligesom du er blevet det. Frygten vil forlade dig, og du vil blive i stand til at handle med stor beslutsomhed. Min mor ønsker at lede sine børn, og hun har fået fuldstændig tilladelse til det af Faderen i Himlen.”*

Vor velsignede Mor tilføjer: *”Jeg har stor medfølelse med mine små børn. Jeg ser dem vride og vende sig i fortvivelse. Jeg kredser omkring dem, og venter på, at de kaster et blik på mig, så jeg kan skynde mig at trøste og vejlede dem. Men desværre søger de alle andre steder end hos Himlen. Aldrig tidligere i verdens historie har dette problem været så stort, som det er nu. Mennesker er flove over at bede Gud om hjælp, fordi de føler, at det er et tegn på svaghed. De er bange for at vise tillid; de tror, det får dem til at være ligesom børn. Det gør det også. Og det er netop sådan, de må være, for at kunne komme ind i Himlens Kongerige, deres evige hjem. Vi må hjælpe sjælene med at indse, at tiden nu er inde til at vende tilbage til Jesus. Der er ikke megen tid. Det er den eneste måde at sige det på. Jeg ønsker, at alle sjæle omvender sig i deres hjertes stilhed, og så vil Jesus og jeg føre dem ved hånden. Intet vil få lov til at skade dem, hvis de vender sig til os i deres hjerte. Mit hjerte er blødt og tilgivende. Ligesom enhver anden god mor, glemmer jeg næsten øjeblikkeligt mine børns fejltagelser. Jeg kan hjælpe de stakkels syndere med at tilgive sig selv, og med at søge min Søns helbredende og styrkende tilgivelse. Syndere må ikke være bange. De må simpelthen lukke øjnene og sige, 'Gud, jeg har begået fejltagelser. Undskyld. Men jeg er Dit barn alligevel, og jeg ønsker at blive forenet med Dig.' Mit barn, alle i Himlen græder af glæde, når blot én eneste sjæl foretager denne ydmyge og kærlige handling. Vi skynder os at komme denne sjæl til hjælp, og vi vil beskytte ham imod den ondes angreb. Vi opfostrer og vejleder denne sjæl, indtil han igen kan vandre tillidsfuldt ad den vej, der fører til Kristus. Vær ikke bange, kære sjæle. I vil ikke blive udsat for beskyldninger. Der vil kun være kærlighed. Bliv forsonet med min Søns kærlige hjerte, som vil føre dig til Faderen. Hvor vil min glæde dog være stor, når jeg ser dig i sikkerhed hos Jesus.”*

I dag under messen bad Jesus mig om at komme direkte hjem, i stedet for at bede korsvejstationerne. Han ønskede, at jeg skulle skrive. Jeg spurgte, om det var i orden, hvis jeg først gjorde arbejdet i huset færdigt, og Han sagde, *”Ja, bliv færdig med dine pligter først.”*

Jeg forsøger at være forsigtig, fordi Vor velsignede Mor har bedt mig om at lade være med at sidde ved computeren om morgenen, for hun siger, at mine børn har brug for mig. Her til morgen ville jeg lige tjekke min mail, og tre gange ville computeren ikke starte op. Hver gang kom den til et bestemt punkt i opstarten, men så frøs skærbilledet fast. I ren frustration genstartede jeg, og forsøgte så igen, og endnu en gang. Først da slog det mig, at det var Vor velsignede Mor, som forsøgte at gøre mig opmærksom på noget.

Her til morgen, efter kommunionen, sagde Jesus, *”Du må forsøge at adlyde fuldstændigt og med det samme. Din mor ønsker at vejlede og forme dig. For fremtiden må du adlyde i åndens renhed.”* Igen følte jeg mig meget lille. Jeg skyndte mig at være enig og at komme med en undskyldning.

Jesus: *”Begynd med Min Passion. Hvis sjælene ville fordybe sig i Min Passion en gang om*

dagen, ville de begynde at udvikle en dybere kærlighed til Mig. Kærlighed er et offer. Den nuværende verden betragter det at ofre sig som noget negativt. Det forårsager skilsmisser, for i det øjeblik, nogen bliver bedt om at ofre sig for en anden, bliver de rasende og føler, at de bliver behandlet uretfærdigt. Men det er ikke tilfældet. Det at ofre sig bærer lønnen i sig selv, og det former personens karakter, så den kan vokse i hellighed. Mennesker protesterer, selv når det drejer sig om at ofre sig for deres børn. Det gør, at mange børn bliver sig svigtet og forsømt. Det volder Mig sorg, og det gør Faderen vred. Børn er en gave, i sandhed den største gave, og verden ønsker at kaste dem bort. Vi må påminde menneskeheden om, at livet kommer fra Gud, og at det er Gud, der bestemmer, hvornår opholdet på Jorden er til ende. Når det drejer sig om selvmord, er det ofte mørket, der har ledt personen i den retning. Min barmhjertighed er fuldkommen. Trøst andre ved at fortælle dem om, at Guds uendelige barmhjertighed er en realitet. Frygt aldrig for en sjæl, som er død. Bed for dem, og glem dem ikke. Men du bør fortælle sjælene, at de aldrig bør frygte for deres elskedes frelse. Til tider er deres bønner det eneste, der skal til, for at få deres elskedes hjerte til at vende sig til Mig i anger. Mit hjerte smelter øjeblikkeligt, og Jeg trykker dem ind imod Mit bryst, og vil aldrig tillade, at vi bliver adskilt igen. Tænk med glæde over din Jesus' barmhjertighed og dine himmelske kammeraters medfølelse. Husk, at dine brødre og søstre i Himlen har været igennem den samme omvendelsesproces. Hvad det angår, er der intet nyt i denne verden. Det eneste, der er nyt, er niveauet af mørke, som Jeg søger at fordrive nu. Hav fred, og lad dit hjerte være opfyldt af Mit lys. Der er nogle, som ønsker at hjælpe dig i din mission, du lille. Du ved, hvem de er, fordi de kommer til dig på forskellige måder. Brug dem. Du fornemmer, at Jeg smiler. Det gør Mig glad at se Mine børn arbejde sammen og elske hinanden. Min velsignelse er over jer.”

Hjælp mig, så jeg aldrig vil være bange, Herre, men altid vil være forsigtig.

Denne dag begynder med sygdom og smerte, men også med en opløftet ånd. Hvor er det dog en glædelig ting at tjene vores Gud. Hans åg er nemt at bære, og Hans byrde let, for jo nærmere man kommer, desto større bliver ønsket om at tjene. Den opløftede ånd er i den grad til stede i tjenesten for vor Herre, og bønner genopretter sjælens ukuelighed, så man kan fortsætte, opfyldt af glæde. Jeg egner mig ikke til martyrier. Jeg har ikke noget imod at beklage mig, når det er nødvendigt. Men Jesus får én til at smile. Så det ville være falskhed, hvis jeg havde et trist ansigtsudtryk, fordi jeg er syg. Til tider, når man er syg, er det nødvendigt at være meget modig, for at kunne komme i gang med dagen. Men når man har øvet sig i at stole på Jesus, bliver man bedre til det. Så har man modet til at tage hul på de vanskelige dage eller opgaver, fordi éns erfaring fortæller én, at Jesus ikke vil nøjes med at vandre sammen med én, men at Han også vil bære en del af korset, og at Han sommetider tager hele vægten af éns kors på sine skuldre. Hver morgen må man vågne og tænke, 'Gud har arbejde til mig. Der er et eller andet frygtelig vigtigt, som jeg skal gøre for Ham i dag. Jeg er blevet placeret her, specielt for denne dag og disse opgaver.' Her til morgen, mens jeg følte mig syg og glad, sagde jeg, ”Herre, jeg får nok ikke lavet så meget i dag.”

Han svarede: *”Sæt tempoet ned. Arbejd støt og roligt. I går fik du gjort du en hel del, men i dag vil du gøre et meget vigtigere stykke arbejde. Sommetider drejer dine opgaver sig mere om at elske. Du ville kunne blive i sengen hele dagen, men have elsket meget, og derved have gjort større ting end du vil kunne opnå på en af de dage, hvor du iler fra den ene opgave til den næste med hamrende hjerte. Det var hensigten, at Mine skabninger skulle arbejde støt og roligt. Verden synes at kræve, at I skynder jer. Afvis denne manøvre fra den ondes hånd. Hvis du er tvunget til at jage hektisk igennem dagene, er det et tegn på at Jeg ønsker, at dit liv skal forandre sig. Dette er vigtigt, kære sjæle. Tag Mine råd alvorligt. Jeg ønsker, at dit liv skal foregå i et langsommere tempo. Jeg ønsker, at du skal kunne være opmærksom og fokuseret på Mig dagen igennem. Hver dag, altid. Du protesterer, 'Det er umuligt, Jesus.' Men, kære barn, alle ting er mulige sammen med Mig. Sæt farten ned. Du kan ikke elske, hvis du har travlt. Alt for mange af Mine børn tilbringer deres liv med at have travlt, og de ser ikke længere dem, de elsker, ikke engang når de er til stede. Vær sammen med de mennesker, der er til stede. Lyt til dem. Blot det, at lytte til et menneske, skaber ro. Beslutningen om at ville lytte tvinger dig til at holde op med at tale. Dit sind*

vil måske blive ved med at fare afsted i nogle få minutter, men hvis du beder Mig om at hjælpe dig med at falde til ro, vil Jeg gøre det. Jeg vil standse dine hektiske tanker, så du kan efterlade din lille stak af problemer hos Mig, hvor de hører hjemme, og så kan du vise din kærlighed til dem, Jeg har valgt at du skal følges med gennem livet, også selvom det måske kun er for en kort tid. Jeg ønsker, at Min kærlighed skal fylde denne verden. Jeg ønsker at påbegynde et verdensomspændende initiativ, som begynder med jer alle hver især. Elsk hver eneste person, som Jeg bringer dig sammen med i dag. Jo mindre de er, og jo mere magtesløse og skadede, desto mere ønsker Jeg, at de ser Kristus stråle ud imod dem gennem DINE øjne. Kun på denne måde kan Jeg få Min retmæssige plads tilbage. Men Jeg advarer dig. Den onde, som ser på dig gennem øjnene hos nogle af dine brødre og søstre, vil genkende Mig i dig. Du vil af og til blive gjort til genstand for latterliggørelse og hån. Disse situationer glædede Mine helgener meget. Øv dig i at have den samme indstilling, så vil disse situationer også glæde dig. Her er Mit løfte til jer, Mine kære: Gå sammen med Mig, lev sammen med Mig, så vil I ikke længere mærke de nålestik, som denne verden forsøger at påføre jer. De vil falde af jer som sløve pile. Mine børn, hører I efter? Dette er, hvad Jeg ønsker af jer. Hvis I undlader at skuffe Mig, vil al glæde være jeres. Jeres Jesus elsker jer, og taler direkte til jeres hjerter i denne tid. Lyt efter Mig. Jeg er til stede, sammen med jer.”

Vores Mor tilføjer: ”Kan I se skønheden i min Søns plan? Kan I ikke mærke den i jeres hjerter, små børn? Der er ikke plads til tristhed og fortvivlelse, når man er på vej imod Himlen; der er kun plads til glæde og håb, på trods af jeres jordiske bekymringer. Vi er til stede i alle de kors, I bærer. Jesu plan er fuldkommen, og den tager højde for alle eventualiteter. I kan stille Ham spørgsmål en gang imellem, I små sjæle, men lad være med at tvivle på Ham. I vil ikke kende til skuffelse, hvis I følger os. Jesus er bekymret over det jageri, der er i dagens verden. Det skaber distraktion, og det får ånden til at være i konstant bevægelse, så den ikke kan stoppe op og fokusere på Gud. Det er grunden til, at så mange af vores børn er ængstelige. Husk, at ængstelse aldrig kommer fra Gud, og at den er et sikkert tegn på, at der er noget galt med den måde, du lever på. Vi forsøger at ændre dette nu. I, de udvalgte, er begyndelsen på vores bevægelse, der har til hensigt at fremme stilheden, freden og kærligheden. Det, du mærker i dit hjerte lige nu, er min gave til dig. Vær glade, mine små sjæle. Jeres mor er hos jer, og hun elsker jer grænseløst.”

TANKER OM DET ÅNDELIGE 5

Tirsdag 24. juni, 2003

Jesus

Jeg ønsker, at Mine udvalgte sjæle reflekterer over, hvor værdifuld lydigheden er. Jeg kan kun lede jer hen imod fuldkommenheden, hvis I er lydige. Den nuværende verden spotter lydigheden. Selv børn adlyder ikke deres forældre, og de bliver ikke straffet for deres overtrædelser. Jeg ønsker, at Mine sjæle skal være lydige, for da vil de opleve, at deres tro udvikler sig som en blomst, der springer ud. Jeg vil i sandhed belønne dem på en måde, der ikke tidligere er set i disse tider.

Jeg vil gerne at påpege, at mens sjælene er ulydige når det gælder troen, så er de lydige imod de impulser og længsler, der kommer fra deres kroppe. Jeres kroppe gør jer til slaver, I kære udvalgte sjæle. Det må ikke fortsætte på den måde. I må få jeres kroppe under kontrol, så jeres sjæl bliver fri til at kunne koncentrere sig om de ting, der har med troen at gøre. Ønsker du at være sammen med Mig? Jeg er her for dig. Men du må bane vejen for Mig. Du må lytte efter mig. For at kunne gøre det, I kære udvalgte sjæle, må I frigøre jer fra de de tilbøjeligheder, som I har underkastet jer. Jeg er hos dig, og Jeg vil udkæmpe disse kampe for dig, hvis blot du vil lade Mig gøre det. Det er sådan, man er Min efterfølger. Du behøver ikke bekymre dig om noget som helst. Jeg vil udkæmpe dine kampe for dig, og bringe andre til Himlen gennem dig. Jeg kan

placere de smukkeste, himmelske tanker i jeres sjæle, hvis blot I vil lade Mig gøre det. Jeg er i den grad parat, du lille sjæl, til at bringe dig nærmere. Sig ja til Mig, så vil vi for alvor påbegynde vores rejse.

Tirsdag 24. juni, 2003

Vor velsignede Mor

Jesus venter på dig, du lille. Jeg vil hjælpe dig og vise dig vejen. Bed mere, selv når du ikke har lyst til at bede. Bed altid, om det så kun er en enkelt sætning eller en enkelt tanke. Vi er slaver af jeres bønner, I kære små, kæmpende sjæle. Vi hører jeres bønfoldelse og skynder os at sende al den hjælp, der er brug for. Vær opmærksom i din søgen efter svarene på dine bønner, så vil du finde dem. Du må aldrig lade dig overbevise om, at du beder for døve ører. Vi arbejder i det stille, og sommetider er vores tid ikke som den jordiske tid. Men vi hører dine bønfoldelser og tager del i dine bekymringer. Du kan være sikker på, at vi ligger inde med løsningerne. De er her til dig, og vi vil ikke lade dig være uden vejledning. Brug ikke så megen tid på at tale med andre om problemerne. Det er ofte bedre, hvis du blot lytter til andre. Når du har et problem, så kom til mig, din himmelske mor, med det. Så vil jeg lytte til dig og hjælpe dig med at finde den bedste måde at løse problemet på. I er ikke alene, mine små sjæle. Vi længes efter at hjælpe jer, og vi lytter omhyggeligt til jeres bønner. De dejligste bønner er dem, der rummer en ydmyg accept. Du har ret, når du tror, at Gud sommetider er nødt til at træffe nogle beslutninger, der angår din trivsel, og at vi ikke kan ændre på disse ting. At acceptere at det er sådan, bringer dig nærmere til Gud på en hurtig og smuk måde. Stræb altid efter dette, men vær ikke bange for at bede om hvad som helst, du ønsker eller har brug for. Vi vil først og fremmest give dig fred på denne rejse. Vores himmelske kammeratskab giver dig en stille overbevisning om, at du vandrer i lyset og hen imod lyset. Kan du mærke det, du lille? Jeg er i sandhed hos dig i dag, og beder dig om at være lydlig imod min Søn. Du vil ikke blive skuffet, du mit hjertes lille sjæl.

Onsdag 25. juni, 2003

Jeg tjekkede lige noget med Jesus, og for at forklare det, sagde jeg, ”Jesus, Jeg ville bare lige være på den sikre side. Det ville ikke være godt, hvis man tror at man hører Guds stemme, men tager fejl.” Han svarede, ”*Nej, det ville ikke være godt, men sådan er det ikke for dig, så skriv.*” Det får mig til at grine.

Jesus

Jeg ønsker at udrydde frygten i Mine børn. Frygten kvæler de hellige instinkter, fordi Mine børn ikke ønsker at give andre det indtryk, at de er meget hellige. Den verdslige standard tager mange som gidsel. Jeg kan fjerne din frygt fuldstændigt, hvis du begynder at stole på Mig i de små ting. Beslut dig mange gange i løbet af dagen for, at du ikke vil frygte noget, og giv disse beslutninger til Mig som et offer, i hengivelsens ånd. Du vil se en forandring. Lidt efter lidt vil du udvikle en vane med at stole på Mig i alle ting. Så vil du være fri til at kunne koncentrere dig om din dag, ligesom Mine oprindelige disciple gjorde. Bliv ikke modløse på grund af disse åndelige opgaver, Mine børn. Hellighed er en proces, og ligesom med de fleste andre ting, kunne Jeg bruge Min guddommelighed og gøre jer til helgener, men hvilken fortjeneste ville I opnå ved det? Det er bedre, at Mine små sjæle foretager små kærlighedshandlinger, sådan at Jeg kan se, at I bøjer jeres viljer i Min retning. Så vil Jeg hurtigt føre jer til højder, I hidtil kun har drømt om. Stol på Mig. I vil ikke blive skuffede. Mine børn, som håber på at blive helgener - og det bør I alle ønske at blive - bør læse i Bibelen. Bliv ikke nedslået over dine svagheder. Du vil se i Bibelen, at Mine tolv udvalgte havde mange store kampe at udkæmpe, før Ånden kom over dem på en spektakulær måde. Sådan vil det også være for dig. Det eneste, du behøver at bekymre dig om, er, at din vilje

konsekvent peger i Min retning. Nu har Jeg brug for, at mange af jer hengiver sig til Mig. Vil du sige ja til din Jesus? Se på Min skikkelse på korset, og husk på, at Jesus sagde ja for din skyld. I er højt skattede, I kære. Vær ikke bange. Stol blot på Mig.

Onsdag 25. juni, 2003
Vor velsignede Mor

Ligesom alle andre vaner, I små børn, vil tilliden komme nemt til jer efter blot en kort tids øvelse. Jeg vil hjælpe dig. Tag min hånd og lad mig føre dig. Jeg ønsker ikke, at den verdslige frygt skal afholde mine børn fra at opnå deres retmæssige pladser i Himlen. Verden får jer til at tro, at I har meget at miste ved at blive hellige. I bør kun have håan tilovers for den opfattelse, børn, for I har så meget at vinde. Det er verden, som tvinger jer til at ofre meget. Det eneste, man kan opnå ved det verdslige, er hjertesorger, ensomhed og kulde overfor hinanden. Der er så mange, der lider i dag, fordi deres nærmeste har kolde hjerter. Du er blevet ført sammen med dine familiemedlemmer for at elske og hjælpe dem i deres rejse hen imod Kristus. Vend ikke de mennesker ryggen, som du er forudbestemt til at elske. Hvis du vender dig til Jesus, vil Han lægge så stor en kærlighed i dit hjerte, at den vil strømme ind i alle dem, du møder. Der vil aldrig være mangel på kærlighed i dig, og at elske vil blive en glæde, ikke en byrde eller en pligt. Nu, mens du lytter til mine ord, barn, mærker du så ikke kærligheden i dit hjerte? Det er bare et lillebitte eksempel på, hvad Jesus og jeg vil gøre for dig, hvis du fortsætter med at vandre ad vores vej. Verden vil i sandhed forandres gennem din kærlighed. Hav fred. Du er elsket og beskyttet. Din mor vil hjælpe jer, mine små børn, og vi vil øve os i at stole på Jesus.

Torsdag 26. juni, 2003
Jesus

Jeg taler ofte for døve øren. Der er i sandhed dem, som ser og dog intet ser, og som hører og dog intet hører. Disse brødre og søstre vil blive stillet til ansvar for at have ignoreret Min nåde. Mine ord preller af på dem som vand på en gås. I, Mine børn, har modtaget den nåde at kunne høre, både med jeres ører og jeres hjerter. Derfor må I være opmærksomme på Mine ord. Min Ånd vil komme over jer, og I vil være klar over, hvad Jeg ønsker af jer. Jeg beder dig om at lytte til din Guds stemme i dit hjerte, og at du vil svare Mig med beslutsomhed. Mit åg er godt, og Min byrde er let. Mine sande efterfølgere kender til glæde og fred, og det afspejles i deres øjne. Søg støtte hos hinanden i disse tider. Disse hellige venskaber er Min gave til jer, kære børn, og de kan hjælpe jer med at vandre ad Mine veje på et tidspunkt, hvor der kun er få, der har valgt den retning. Lyt til Mine ord, og tillad Mig at begynde at bruge dig for at fremme Min plan. Min plan er fyldt med kærlighed og frelse for jeres mørke verden. Den næste generation vil kende Mig på en anden måde. Du vil blive taknemmelig over, at Jeg giver dig denne mulighed for at tjene.

Torsdag 26. juni, 2003
Vor velsignede Mor

I svarer min Søn. I gør jeres mor meget glad. Sammen vil vi vandre ad denne omvendelses vej, i stilhed og kærlighed. Kan I se, hvordan jeres hjerter allerede har forandret sig, mine børn? Hvor er vores Gud dog stor, at Han bruger så meget tid på at føre sine børn tilbage til sig. Han er tålmodig og god, og I må også være tålmodige og gode. Se op imod Himlen med taknemmelighed og glæde i dag, fordi jeres Gud har udvalgt jer til at føre sin himmelske plan ud i livet. Englene og helgenerne er parate til at hjælpe jer med det, I har brug for. I må aldrig være bange, I små. Vi vil aldrig forlade jer.

Fredag 27. juni. 2003

Jesus

Paulus fra Tarsus led for Mig. Han, som var en af de største forfølgere af de kristne, mistede synet på et øjeblik. Og på et øjeblik gav Jeg ham det tilbage. Du må ikke bekymre dig over dit helbred. Jeg kan skænke dig et godt helbred, hvis det er det, Jeg ønsker. Men der er tidspunkter, hvor det er mere nødvendigt for Mit Kongeriges komme, at du lider. Da Ånden hvilede over Paulus, var han villig til at lide for Mig, og til at gøre hvad som helst, der var nødvendigt for at omvende sjæle. Du må arbejde på at have den samme indstilling. Mine små, udvalgte sjæle, som er på Jorden i denne tid, har det hårdt, både med hensyn til lidelse og tålmodighed. Husk, at Min tid er fuldkommen. Hvis vi i stedet skulle gøre tingene på den måde, du ønsker, ville det ikke være Min plan, men din. Husk på, hvordan dit liv føltes uden Mig, du lille sjæl, og forny dit løfte om at tjene Mig, og ikke dig selv. Min tid er fuldkommen. Alt vil ske, sådan som det bør ske, men Jeg har brug for nu, at sjælene omvender sig og er trofaste. Den nåde, der er til rådighed for dig, er ubegrænset, men det er fordi tiderne er, som de er. Og i disse tider er der brug for fuldstændig omvendelse og lydighed. Når Jeg beder dig om at stole på Mig, har Jeg brug for, at du i det mindste forsøger. Vi vil hjælpe dig i gang med hensyn til tilliden, for det er vanskeligt at praktisere tillid, når man ikke har øvelsen i det. Men du må gøre et forsøg. Hele dagen i dag, Mit lille, forskræmte barn, må du fortælle Mig at du stoler på Mig. Og ved denne dags afslutning vil Jeg placere tilliden i dig.

Fredag 27. juni, 2003

Vor velsignede Mor

Vi gør store fremskridt med jeres sjæle, I små. Selv den mindste anstrengelse fra jeres side bliver rigt belønnet. Det er vigtigt, at du nu giver slip på de mange verdslige bekymringer, og kun bekymrer dig om at følge Guds vilje for dit liv. Der vil altid være noget, der vil kunne aflede dig fra bønnen. At give efter for disse distraktioner og lade være med at bede, vil være det samme som at forlade Guds vej. Børn, hvis I kender målet for jeres rejse, så må I virkelig blive på den vej, der fører jer dertil. I begyndelsen kan vejen måske se ud til at være vanskelig og fyldt med sten, men det er ikke nogen grund til at ændre målet for jeres rejse. Det er den vej, I må følge, mine små børn, for at komme til mig. Jeg er her. Vær ikke bange. Jeg vil føre dig til Jesus, og du vil blive lykkelig og fuld af taknemmelighed over den måde, Jesus kalder dig på. Så vil dine vanskeligheder ikke se ud af noget. Vær udholdende og tillidsfuld. Helligheden vil komme til dig. Igen siger jeg, at du må øve dig. Forvent ikke, at du kan opnå stor hellighed uden at strenge dig an, men selv dine mindste anstrengelser bliver belønnet nu. Tænk på de mange, mange sjæle, som følger verdens veje, og som vil gå fortabt, hvis ikke Guds udvalgte børn reagerer. Lad denne tanke blødgøre jeres hjerter, mine små børn, og hjælp jeres mor med at bringe dem alle sikkert tilbage til Jesus. Det er det, vi arbejder for, og det er det, vi ønsker skal ske. Hav fred, for din mor elsker dig og vil altid beskytte dig.

Lørdag 28. juni, 2003

Jesus

Endnu en gang mærker du vægten af Mit kors. Du må ikke tro, at du ikke tjener Mig godt, fordi du kender til træthed og modløshed. Det er meget ofte på disse tidspunkter, at Jeg regner dig blandt de udvalgte. Vær ligesom Peter, som, da han blev spurgt, om han ville forlade Mig, svarede, "Herre, Du er den ene, sande Gud. Hvor skulle vi gå hen?" Da din søgen nu er overstået, og du har fundet den ene, sande Gud, så hav fred med det. Gud vil ikke give slip på dig. Du vil være udholdende. Men du må fortsætte arbejdet med at lære at stole på Mig, din Jesus. Når du til tider føler dig modløs og ude af stand til at tjene, er det fordi du tror, det hele afhænger af dig selv. Kæreste små børn, vi taler til jer med så meget kærlighed og håb. Betragt bønnen som

en lige så vigtig ting som det at spise og drikke. I er meget omhyggelige med at ernære jeres kroppe og opfylde dens griller. I hviler ofte, for at I ikke skal føle jer fysisk trætte. Mine udvalgte sjæle må, som et minimum, give deres sjæle lige så meget opmærksomhed, og ofte mere. Jeg ønsker, at I skal tjene Mig på en betydningsfuld måde. Det betyder, at I må være meget små og stille, så jeres Jesus kan tale til jer og vejlede jer. Jeg vil tage Mig af jeres jordiske behov, hvis I overlader dem til Mig. Jeres verden skal forandres, og Mine børn må samarbejde med Mig, hvis det skal kunne lade sig gøre. Når I betragter verden med Mine øjne, væmmes I ofte ved den. Det er derfor Jeg griber ind, børn. I må stole på jeres Jesus. Læs evangelierne. I vil kun finde kærlighed og forståelse fra Min side. Jeg kommer ikke som dommer, men som en barmhjertig ven, som ser din smerte, og som vil give dig lindring. Vær en tjener for Mig, din Gud, og ikke for verden. I særdeleshed nu, i disse tider, må du rette dine øjne imod de himmelske mål. Se dig nu omkring i verden med en udvalgt sjæls øjne, så vil du se, at Jeg arbejder. Hav tro, og omgiv dig med himmelske mennesker og samtaler. Tal med glæde om din tro og den fred, du føler. Smil, når du mærker vægten af korset, for det er på de tidspunkter, du er mest forenet med Mig.

Lørdag 28. juni, 2003
Vor velsignede Mor

Jeg er hos dig, kære barn. Jeg ser din lidelse, og din Mor vil sørge for at du har alt, hvad du behøver, for at kunne klare det. Bed, så vil jeg gå i forbøn for dig på alle de områder, hvor det er nødvendigt, for at du kan fortsætte med at tage dig godt af din familie. Jesus elsker dig så meget. Han er meget taknemmelig over, at du så tappert har accepteret dine lidelser. Du skal ikke være trist til mode, fordi du har behov for hjælp. Du, mit hjertes kære, lille barn, det er på den måde, vi tømmer dig for alt, så Jesus kan fylde dig endnu mere. Vi dømmer dig ikke, når du vakler, men skynder os at komme dig til hjælp. Når du tænker på de helgener, som led, skal du vide, at de ofte vaklede. Det er derfor, de var så ydmyge. Hvis de lige fra begyndelsen af havde lidt på en heroisk måde, uden at behøve at anstrenge sig, og uden at have øvet sig i det, så ville det ikke have været vanskeligt, og derfor ville det heller ikke have været et stort kors. Forstår du? At blive en helgen handler ikke om det færdige produkt, du lille, men om processen, om det at blive en helgen. I denne proces bliver verden rensed ud af dig, og Himlen tager over. Du er involveret i en proces, og vi hjælper dig. Jo mere du beder, desto mere vil vi være i stand til at føre dig fremad. Vær forvisset om, du lille, at den eneste måde, du kan nå frem til dit bestemmelsessted, er ved at vælge den stenede vej. Men snart vil du flyve hen over stenene, og ikke længere mærke anstrengelsen ved det. Du vil kun skulle kæmpe så hårdt i en kort tid. Og husk altid på, at de vanskelige tider vil gå over, og bagefter vil du få det nemt. Mit hjerte er fyldt med en øm og blid kærlighed til dig. Jeg holder dig tæt ind til mig, og dine bitre tårer er mit personlige anliggende. Jeg tæller dem, mit kære lille barn, og vil sørge for, at de bringer dig stor glæde senere. Vær tapper, og grib dagen an med et smil, der er fyldt med glæde, for du har valgt at tjene Jesus på en smuk måde.

TANKER OM DET ÅNDELIGE 6

Mandag 30. juni, 2003
Jesus

Jeg ønsker, at Mine børn skal have åndelig disciplin. Det betyder, at I praktiserer jeres tro, uanset hvordan I har det. I dagens verden bliver der brugt alt for meget tid på følelser. Pligterne er vigtigere. Mine børn i verden tror, at deres pligter kan stilles i bero, hvis deres følelser for dem ændrer sig. Det er ikke tilfældet, Mine børn. I må tværtimod gøre jeres pligt, selvom I kender til udmattelse, kedsomhed eller rastløshed. Fjenden bruger disse følelser til at overbevise mennesker om, at de ikke behøver at tage sig af dem, de elsker. Verden opmuntrer til dette, og den stiller ikke

mennesker til ansvar for, at de skulker fra deres pligter eller bliver forsømmelige og dovne. Ja, selv i deres arbejde beklager Mine børn sig, og mener, at de burde have mere frihed. De beklager sig over at skulle gøre deres pligt i alle livets forhold. Kun når det gælder deres personlige fornøjelser, holder de op med at beklage sig, og her er de umådeholdne. Børn, det er ikke det, der var Min hensigt med jeres liv. Din pligt er hellig, og i den vil du finde din vej til hellighed. Når du er usikker på, hvad Jeg ønsker at du skal gøre i en given situation, så tænk på, hvad din pligt består i. Består den i at tage dig af dine børn, dit arbejde, din familie, dit hjem, dine opgaver? Alle har pligter, og i dem vil du finde vejen til din frelse. Jeg ønsker, at du skal være disciplineret nu. Ved hjælp af bøn og samtaler med Mig må du beslutte dig for, hvilke åndelige øvelser, du har brug for. Og så må du være disciplineret i at udøve dem. Kun i sjældne tilfælde bør du undlade at fuldføre dem. Du må ikke tro, at Jeg ikke forstår det pres, du er underlagt i dit liv. Men Jeg forsøger at regulere dine prioriteringer og ordne dem på en måde, der er mere i tråd med din beslutning om at tjene Mig. Du må lytte til Mig, og sammen vil vi gennemføre denne opgave. Bagefter kan du fortsætte på en mere fredfyldt og formålstjenlig måde. Jeg er hos dig, og vil hjælpe dig med at opnå den åndelige disciplin, som vil få din omvendelse til at gå hurtigere.

Mandag 30. juni, 2003
Vor velsignede Mor

Mine børn må forstå, at jeres pligter meget hurtigt vil blive en glæde for jer. Det har du oplevet, du lille, med hensyn til dine pligter som mor og hustru. Når du tjener Jesus i din dagligdag, bliver selv de mindste og mest ydmyge opgaver en lejlighed til at elske, og til at frelse sjæle. Det har ingen betydning, hvad du er kaldet til at gøre. Det har overhovedet ingen betydning. Det vil sige, at en gadefejter er lige så ophøjet som en direktør på en fabrik. Og set med vores, dine himmelske venners, øjne, er gadefejterens muligheder for at opnå stor hellighed måske bedre end direktørens. Jeg beder dig om at lade være med at ønske dig verdslig anerkendelse nu. Ja, du bør være god til dit arbejde, og du bør og gøre dit bedste og være glad for de gaver, Gud har givet dig. Men jeg ønsker, at dit formål skal være at tjene Gud, og at hjælpe dine brødre og søstre. Det er ved at følge denne kurs, I vil blive helgener, mine små børn, og det er, hvad vi ønsker for jer. Du forstår, at det er vigtigt for Jesus at Hans børn gør deres pligt. Vær meget opmærksom på dine pligter nu, både i verdslig og åndelig henseende. Bed, bed og bed, børn, for gennem bønnen vil I kunne se Guds vej åbne sig for jer på en smuk måde. Bebrejd ikke Jesus, at jeres daglige opgaver er små og ydmyge. Giv dem til Ham som et offer, og gør det med glæde og med et let og gavmildt hjerte. Han vil belønne jer mere, end I er i stand til at forestille jer, og det åndelige liv vil tage over og lede jeres tanker og handlinger på en markant måde. Det er der, vi er på vej hen med jeres omvendelse, I kære. I vil opdage, hvor nemt og glædesfyldt jeres tjeneste for Gud er, når I gør det på denne måde. Jeres mor er hos jer og hjælper jer i alle ting. Hav fred.

Tirsdag 1. juli, 2003
Jesus

Mine mindste børn kender Mig ikke. I tidligere tider blev der lagt stor vægt på børnenes religiøse dannelse. Det gjorde, at alle voksede op med et klart begreb om, hvem Jeg var, og hvorfor det var bedst at tjene Mig. De blev også advaret om farerne ved at glide bort fra Mig; farerne ved at vende sig til verden, for at kunne opleve fornøjelser og tilfredsstillelse. Nu er børn forsvarsløse. De har ikke den viden, der er nødvendig, for at beskytte sig selv imod kaldet fra verden og kaldet til at synde. De bliver væltet omkuld af dem, der gerne ser deres sjæle gå fortabt. På grund af denne åndelige uvidenhed og manglende forberedelse, vandrer Mine børn formålstøst omkring. De har intet kompas, så at sige, og de mærker en tomhed, som de ikke er i stand til at fylde op. Forsøget på at fylde denne tomhed fører dem ofte ud i fare og problemer. Forældrene må gøre

det bedre. Jeg er klar over, at mange af disse forældre selv har manglet en ordentlig dannelse, og det vil Jeg tage med i betragtning, når de skal dømmes. Det er derfor, det er nødvendigt at Mine udvalgte evangeliserer. De gode Nyheder skal deles med alle sjæle. Hvad er budskabet, Mine børn? Jeg ønsker, at I fortæller sjæle overalt, at Jesus elsker dem. Det er meget enkelt. Jeg elsker dem. Jeg ønsker, at de skal være hos Mig. Jeg ønsker at beskytte dem og isolere dem fra farerne i den nuværende verden. Menneskene fortjener ikke den overvældende nåde, Jeg lader regne ned over dem. Men Jeg er fuldstændig kærlighed, og Mit hjerte er fyldt med medlidenhed for disse sjæle, som er blevet overladt til verdens opdragelse og dannelse. Mine kære, udvalgte sjæle, I er ikke i stand til at forestille jer, hvor glade vi bliver, når vi ser en familie, der sørger for at deres børn får den rigtige dannelse. Vi giver al den nødvendige hjælp, og vi vil bruge disse børn som åndelige ledere senere. Jeres arbejde er vigtigt for os. Det kan Jeg ikke understrege tydeligt nok. Forældre, I må tage jeres opgave meget alvorligt lige nu, for det har vi brug for. Lad det ikke bekymre jer. Det eneste, I behøver at gøre, er at leve et enkelt liv og at bede. Alt andet tager Jeg Mig af, med hjælp fra Min mor, englene og helgenerne. Jeg har brug for jer nu, I udvalgte sjæle. Vi har elsket hinanden i den tid, der er gået. Skuf Mig ikke nu.

Tirsdag 1. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Kære børn, hør på min Søn. Hvor er Han dog ivrig efter at hjælpe jer og bringe jer sikkert tilbage til sig. Du må ikke være bange, hvis du har begået fejltagelser. Vi er kun interesserede i dagen i dag, og sådan må din tilgang til tingene også være. Fortryd dine synder, og vend dig bort fra dem. Den onde vil ofte forsøge at holde dig fast i dine tidligere synder ved at minde dig om dem, og ved at forsøge at overbevise dig om, at syndere ikke kan være sande udvalgte sjæle. Hvilken latterlig opfattelse! Se i Bibelen efter beviset. Jesus kom for synderes skyld. Jesus vil vende tilbage for synderes skyld. Og mine små, udvalgte sjæle vil forberede vejen for Ham. Jeg betragter hver eneste af jer, som modtager dette budskab, som en udvalgt sjæl. Hvor vil din glæde dog blive stor. Tænk på glæden, du kære lille barn. Hvornår følte du sidst glæde? Din mor vil vise dig den himmelske glæde, hvis du er åben for vores budskaber nu. Vær ikke bange, I små. Det at blive hellig er en proces, og det er først og fremmest op til Jesus at føre dig igennem denne proces. Du kan lade Jesus udvikle dig på en særlig måde lige nu. Vi vil tage os af det hele. Det eneste, du behøver at gøre, er at elske Jesus, og at lade Ham vejlede dig i dit liv. Vær ligesom en lille spurv, der kun lever i nuet, i tillid til at Gud vil sørge for alt det, der er behov for til den næste dag, den næste sæson og det næste år. Din mor velsigner dig.

Onsdag 2. juli, 2003
Jesus

Mine børn er alt for ofte afhængige af, hvad andre mennesker tænker. Børn, I må tænke selv. Andres meninger er ofte fejlagtige og har en verdslig oprindelse. Hvordan skal det kunne gavne dig? Jeg ønsker, at du bruger din tid på en stille måde, så meget som det er muligt. Tal ikke med andre om alle aspekter af dit liv. Det er ikke nødvendigt, og det vil ofte gøre dig urolig og distraheret. Din energi går til spilde på den måde, og så er der endnu mindre energi tilbage til bønnen. Koncentrer din styrke og energi om at tjene Mig i din dagligdag. Før du taler, må du spørge dig selv, om det, du skal til at sige, har værdi. Før du giver din mening til kende, må du sikre dig, at du har tænkt dig godt om. Led ikke andre på afveje, og Jeg vil også advare dig imod at du lader dig selv lede på afveje. Som vi har sagt, er det er nødvendigt med stilhed nu. Unyttige samtaler bidrager kun til den konstante larm, der ikke giver ånden nogen fred. I vil ikke være i stand til at forstå, hvordan Jeg har brug for jer, kære børn, medmindre I er stille og

eftertænksomme. Derudover opmuntrer stilheden Min Ånd til at hvile indeni jer, og I vil være i stand til at mærke det nærvær. Så vil I kunne tale korrekt og med autoritet. Og I vil begynde at komme med synspunkter og råd, der har værdi og kan vise den rette vej, i stedet for blot at bidrage til den støj, der er i den nuværende verden. Hav fred nu, med hensyn til alle jeres bekymringer. Jeg ønsker, at Mine børn er trygge i deres dagligdag, også selv om de bærer kors for Mig. Jo tungere korset er, I kære, desto nærmere vil Jeg være. Frygt ikke. Du vil ikke blive efterladt i ødemarken. Jeg kalder Mine egne til Mig, og Mine egne kender Mig.

Onsdag 2. juli, 2003
Vor velsignede Mor

I ser, at Jesus ikke overlader noget til tilfældighederne. Han ønsker at vejlede sine børn på en usædvanlig måde i denne tid. Alt er blevet forudset, kære børn. Jeg ønsker, at I siger nej til ængstelse og bekymring. Mine børn kan hvile fredeligt i mine arme i denne tid, fordi Jesus fuldfører sin plan for verdens frelse. Hvor vil du være lykkelig over at have taget del i den. Jesus skænker dig en stor nåde ved at bede om din hjælp. Jeg ved, at du ikke vil skuffe Ham. Det eneste, du behøver at gøre for at tjene Ham, er at være fredfyldt og at lytte til Hans stemme under bønnerne. Vær stille, I små, og vær klar over, at Han er Gud. Alt andet, alle detaljer, vil helt naturligt udspringe fra dette ene råd. Hører du din mors stemme, du lille? Jeg appellerer til dit hjerte, og bønfalder dig om at stole på mig og føre mine ord ud i livet. Tiderne er alvorlige nu, men jeg er hos dig og vil få al din frygt til at forstumme. Hav fred nu, og tilbring din tid sammen med Jesus i dit hjerte.

Torsdag 3. juli, 2003
Jesus

Igen i dag taler Jeg til sjælene. Mine børn, I vil genkende Mig i jeres liv, når I begynder at følge Mig. Vær opmærksom på Mig og Mine ønsker i jeres dagligdag. Lad alting blive en mulighed for at vokse i hellighed. Lad alting blive en mulighed for at komme tættere på Mig. Vær ikke hidsige eller utålmodige overfor jeres brødre og søstre i verden. De er også Mine børn, og det sårer Mig, når I dømmer dem så hårdt. Jeg har givet jer mange gaver. Jeg vil forvente at se et regnskab over, hvordan I har forvaltet dem. I, Mine udvalgte børn, er kaldede til et højere niveau af hellighed end andre. Du har alt, hvad du skal bruge, for at nå til det niveau, Jeg ønsker. Det vil ikke blive vanskeligt, hvis du husker på Mine ord. Ja, du vil ligefrem opdage, at dit liv bliver mere enkelt, nemmere og mere glædesfyldt, når du begynder at følge Mig. Det er ikke hensigten, at dit liv skal være kompliceret. Gud havde ikke til hensigt at skabe en kompleks verden, der kunne forvirre Hans børn. Sådan er jeres Far i Himlen ikke. Læs i Bibelen, Mine børn, og I vil komme til at kende jeres Gud. Han er fuldstændig kærlighed. Han tager sig af alle ting for jer. Det er meningen, at livet skal være enkelt og smukt, og det er meningen, at I altid skal lære nye ting. Den moderne verden forsøger at få jer til at tro, at livet er kompliceret. De fleste problemstillinger er enkle. For eksempel er abort det samme som mord, I kære. Lad jer ikke narre. Børnene er jeres skat, uanset hvornår jeres himmelske Far beslutter sig for at sende dem til jer. Denne problemstilling er ikke kompliceret, og Jeg har brug for, at Mine børn er så modige at de vil forsvare Guds ufødte børns liv. Jeres generation lider under uhørte ulykker på grund af denne meget, meget alvorlige synd. Vær årvågne, Mine børn, så vil Jeg lære jer, hvad jeres rolle er. Men Jeg siger jer i sandhed, at alle i Himlen protesterer højlydt imod denne forbrydelse. Hvor længe kan jeres Gud tie overfor disse indtrængende bønner? Jeg er hos dig. Jeg elsker dig. Jeg vil blive hos dig på en særlig måde, og hvad som helst, du bliver bedt om at gøre for Mig, vil blive fulgt op af en sådan nåde, at det vil være nemt for dig at udføre det. Men du må holde dig tæt op ad Mig. Det er kun, når du glider bort og lukker dine ører, så du ikke kan høre Mig, at dit liv igen bliver

kompliceret. Vær glade, I kære. Alle i Himlen er rede til at hjælpe jer.

Torsdag 3. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Jeg er en af dem, som bønfalder Gud om at gribe ind og beskytte mine ufødte børn. Jeg er ikke i stand til at beskrive den sorg, som denne situation giver mig. Vær stærke, I små børn. I må repræsentere Jesus i jeres verden. Denne synd er opstået, fordi der er så få, der repræsenterer min Søn. Vi fortalte jer, at mennesker skal kunne se Jesus kigge ud på dem gennem jeres øjne. Dette er sandt. Hvis tilstrækkelig mange mennesker fulgte min Søn, ville den forbrydelse, som abort er, aldrig have fundet sted. Der er ikke tilstrækkelig mange repræsentanter for Kristus i verden, til at de for alvor kan bekæmpe denne skændige handling. Men, som jeg har sagt, så er det ved at ændre sig. Verden er i færd med at vende sig til Gud. Fyldt som den er, med smerte og fortvivelse, søger verden lindring. Og Gud svarer, i sin alt-omsluttende kærlighed og barmhjertighed. Gud vil ikke længere tillade, at Hans børn bliver gjort til ofre. Vær glade, I kære. Gud er i gang med at forandre jeres verden, og Hans retfærdighed vil sikre, at lysets børn vil få lov til at følge deres Gud i den verden, Han skabte. Jeres mor er hos jer, og hun beskytter jer.

Fredag 4. juli, 2003

Jesus

Jeg ønsker at trække sjælene ud af verden. Ligesom verden lokkede dem bort fra Mig, kalder Jeg dem nu tilbage. Mit hellige Hjerte, der er fyldt af kærlighed til Mine børn, kalder på dem af kærlighed. Mange af Mine børn vil lytte til Mit hjertes kalden, og følge Mig. De vil bringe sjæle med sig. Dette er begyndelsen på Min fornyelse, og begivenheder vil ske, den ene efter den anden. Fjenden svækkes, efterhånden som flere sjæle vender tilbage til lyset. I begyndelsen føler Mine børn, at det er svært at forlade verdens tomhed. Tomheden bliver en vane, og den materialisme, som mennesker bruger til at udfylde tomheden med, bliver også en vane. Men Jeg tilbyder noget, der er så åndrigt, så evigt og så ufordærvet, at sjælen længes efter det. Jeg tilbyder godhed og lykke. Jeg tilbyder fred, og først og fremmest tilbyder Jeg kærlighed. Min kærlighed er virkelig. Hvis I ønsker at se eksempler på Min kærlighed, børn, før I beslutter jer for at vende tilbage til Mig, så se på Mine udvalgte sjæle. Se, hvordan de elsker hinanden og opofrer sig for hinanden. I vil ikke opleve, at der konstant er hårde ord og beskyldninger dem imellem. I vil opleve, at de tålmodigt og tolerant viser hinanden overbærenhed. Mine udvalgte sjæle gør deres pligt. Det er en anden ting, man kan genkende dem på. De arbejder i verden, de tager sig af deres familiemedlemmer, de siger sandheden, og når de begår fejltagelser, sørger de for at gøre det godt igen. Lad Mine udvalgte sjæles liv være et godt eksempel. De føler ofte kedsomhed og bliver nedslåede, ligesom Mine børn, som stadigvæk flakker omkring, men de holder ud, og de plagsomme følelser går over. Deres sjæle bliver styrket ved sejren over disse fristelser. Mine udvalgte sjæle har problemer, ligesom alle andre har. Men iagttag nøje, hvordan de reagerer på problemerne. De hjælper hinanden. De beder Mig, deres Gud, om at hjælpe dem, og de accepterer deres kors. I vil finde godhed i Mine udvalgte sjæles øjne. Ønsker du, at den godhed skal blive din? Så kom tilbage til Mig. Verden kan ikke tilbyde dig noget. Verden elsker dig ikke. Nej, du vil kun finde afvisning og had i verden. Kom tilbage til Mig, og begynd at få kendskab til din arv, som er godhed, kærlighed og evig sikkerhed og glæde.

Torsdag 4. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Jesus kalder med en sådan passion og kærlighed. I små, mærk kærligheden i Hans ord. Han føler meget tydeligt fraværet af alle de sjæle, som flakker fortabte omkring i verdens mørke. Jeg længes også efter disse sjæle. Pas på, at du aldrig betragter en sjæl som fortabt. Forsøg, forsøg og forsøg at kalde dem tilbage. Jeg er klar over, at sjæle, som har problemer, kan såre mine børn meget dybt. Det ønsker jeg ikke skal ske, og jeg vil beskytte dig, hvis du beder mig om det. Ofte bør du blot elske dem og bede for dem, og i øvrigt overlade dem til Jesus. Husk på, at for mange sjæles vedkommende vil dine gode ønsker og bønner være nok til at frelse deres sjæle fra den evige fortabelse. Så frygt ikke. Vær altid fredfyldt i disse situationer, og lad dine himmelske venner gribe ind. Jeres kærlighed kan føles som et kors i disse situationer, og det er det også, kære børn. Kærligheden kan være en tung byrde, men den styrker din sjæl. Husk altid på, at Jesus har en plan. Det er den bedste plan for dig og dem, du elsker, og Han vil tage sig af de sjæle, som afviser Hans nåde og følger mørkets veje. Du behøver kun at stå til ansvar for din egen sjæl og for dannelsen af de børn, der måtte være i din varetægt. Hvis dine børn vælger mørket, må du bede for dem, og du må bede mig om at hjælpe. Jeg vil hjælpe dig med dine børn. Det er mit løfte til dig. Fordi jeg selv er mor, forstår jeg en mors store kærlighed og bekymring. Og hvis du føler, at du har begået fejltagelser overfor dine børn, så bed mig om hjælp. Jeg vil gå i forbøn for dig foran vores Fars himmelske trone, og jeg vil sørge for at mildne konsekvenserne af de fejl, du har begået. På den måde vil dine børn ikke skulle høste alle frugterne af dine ufuldkommenheder. Kan I se, hvor højt vi elsker jer? Kan I se, hvordan vi kompenserer for jeres fejltagelser og ufuldkommenheder? Vi er fuldstændig kærlighed, I små sjæle. Vi accepterer fuldstændig jeres menneskelighed og jeres vanskeligheder i denne verden, der er fuld af falskhed. Der er kun én vej nu, og det er vores vej. Kom tilbage til min Søns hellige Hjerter. Du vil udelukkende finde kærlighed, accept og glæde. Din mor bliver hos dig, og er altid rede til at hjælpe dig.

Lørdag 5. juli, 2003
Jesus

I dag vil Jeg gerne tale til sjælene om, hvor værdifuld lydigheden er. Mine udvalgte tror, de skal kunne forstå alting. Men det er ikke altid muligt. Der er tidspunkter, hvor du må adlyde Mig uden at forstå, hvorfor Jeg har valgt at bede dig om at gøre noget bestemt for Mig. Jeg er klar over, at det er vanskeligt for dig, og det er derfor, Jeg beder dig om at øve dig i denne dyd. Der vil komme et tidspunkt, hvor Jeg beder dig om at være lydige, og hvor Jeg vil have behov for, at du reagerer prompte. Jeg kan ikke have, at Mine udvalgte spilder tiden med at sætte spørgsmålstejn ved, hvorfor Jeg beder dem om at udføre en opgave. Så nu vil vi øve os i at være lydige, Mine kære. Jeg ønsker, at du i dit daglige liv altid overvejer, hvad Jesus ønsker af dig. I dit hjerte vil du være klar over, hvad der skal til, for at du kan efterkomme Mine ønsker. Jeg beder dig om at begynde i dag; at du med det samme begynder at praktisere lydighed, også selvom du måske ikke umiddelbart kan se, at det har nogen værdi. Senere vil du meget ofte kunne sige, "Nu forstår jeg, hvorfor min Jesus den dag bad mig om at udføre den opgave." Børn, på denne måde vil I blive frie. Jeres frihed vil være fuldstændig, og jeres slaveri overfor denne verden vil ophøre. Jeg har brug for lydige tjenere. Igen beder Jeg jer om at læse i og studere Bibelen. Læs Evangelierne. Mine børn fra andre perioder forstod ikke altid, hvorfor de blev bedt om at gøre bestemte ting. End ikke Min mor, Maria, forstod altid værdien af sine handlinger. Sankt Josef, Min plejefar, er et smukt eksempel på den ærbødighed, en sjæl må udvise overfor den guddommelige vilje i sit liv. Bed sankt Josef om at hjælpe dig med lydigheden og med den tillid, der er nødvendig for at kunne adlyde. Han vil høre dig. Og du vil gøre fremskridt. I denne tid er det vigtigt at være opmærksom på Mine budskaber, børn. Dette siger Jeg i stor alvor. Tag imod Mine råd. Din Gud ønsker at frelse jer gennem jeres lydighed.

Lørdag 5. juli 2003
Vor velsignede Mor

Hvor lytter mine børn dog godt efter i denne tid. Jeres mor er tilfreds med jer, I kære, fordi I begynder at lytte til min Søns ord. Vi hjælper jer, og er klar til at hjælpe jer endnu mere. Hvor sjælen dog beklager sig under disse indledende anstrengelser. Jeg ved, at det gør ondt, når I vokser, og jeg ved, at det ofte er vanskeligt for jer. Men vær tapre, I små sjæle. Tro på os, når vi fortæller dig, at dine vanskeligheder ikke vil vare længe. Og hvis du kunne se den fest, der venter dig, ville du ikke tøve et eneste øjeblik. Vi må løskøbe så mange sjæle som muligt nu. Regn ikke dine lidelser for noget. Husk på, at der højst sandsynligt var en sjæl, som led for din omvendelses skyld. I det mindste bør du betragte dit krucifiks og forstå, hvad din endegyldige forløsning kostede. Jesus regner det ikke for noget. Han gjorde det gerne igen for din skyld. Han elsker jer, I kære små sjæle. Jesus har til hensigt at belønne jer mere, end I er i stand til at forestille jer, for jeres lydighed. Og at øve sig i lydigheden vil få den til at synes ubesværet. Det bliver en vane, og så vil du ikke længere skænke den mange tanker. Vær altid fredfyldt, og vis andre, hvor lykkelig tjenesten for Kristus er.

TANKER OM DET ÅNDELIGE 7

Mandag 7. juli 2003
Jesus

Det er af afgørende betydning at sjælene lytter til Mig. Jeg ønsker at føre dem til lyset. Fjenden forsøger at føre dem bort fra lyset. Hvor Jeg dog lider på grund af det. Børn, I må forstå, at I ikke længere kan indgå kompromiser med verden. Kompromiser forårsager, at sjæle går fortabt. Hvis I, Mine udvalgte sjæle, svarer Mig på en halvhjertet, lunken måde, vil vi aldrig kunne frelse de sjæle, som jages rundt i verden ligesom gløder, der flyver op fra et bål. Nej. Vi må gøre det bedre nu. Jeg ønsker, at I vender jeres øjne mod Himlen og lover at være tro mod Min Far, som er fuldstændig kærlighed. Han vil acceptere jeres løfte og betragte jer som lysets soldater. Først da kan vi gå i gang med denne frelses-mission. Tænk på, at der er mange sjæle, som er bestemt til at blive frelst af dig, gennem dine ofre og din loyalitet overfor Mig. Du Mit hjertes barn, disse sjæle vil gå fortabt. Du vil sørge dybt over dem, og begræde din mangel på tro og flid. Jeg ønsker ikke at skræmme Mine børn, men Jeg er nødt til at bibringe jer en forståelse af, hvor alvorlige disse tider er. Vi udløser en ubegrænset mængde af nåde nu, og den skal hjælpe jer med at forberede Guds Kongeriges komme. Vær en af Kristi efterfølgere i disse tider, så vil du leve for evigt i den kærlighed, der omgiver Mig. Måske siger du frygtsomt, "Herre, hvad kan jeg gøre? Jeg er kun det ene menneske." Husk på, at en sjæls værdi ikke kan fastsættes. Hvis en sjæl er værd at dø for - og sandheden er, at det er den - hvor vigtigt er det så ikke, at du svarer Mig helhjertet, så Jeg kan frelse mange sjæle gennem dig? Den nåde, der er til din disposition, er i sandhed ubegrænset. Dit ja til Mig i dag udløser al den nødvendige nåde, og det sætter gang i frelsen af mange sjæle, som bliver kaldet bort fra mørket nu, ligesom Jeg kalder dig. Jeg søger efter stilhed. Jeg søger efter et roligt forsvar for Gud. Jeg søger efter konsekvent tjeneste og bøn. Jeg kalder dig ikke bort fra verden. Det er Mig, som har placeret jer i verden, små børn, og Jeg har til hensigt at bruge jer lige netop dér, hvor Jeg har placeret jer. Vær opfyldt af tillid i din dagligdag, og forstå at det er Mig, din Jesus, som beder om din hjælp. Vend Mig ikke ryggen, du kære, for Jeg elsker dig og ønsker at frelse dig.

Mandag 7. juli, 2003
Vor velsignede Mor

I kan se, at min Søn lider. Og jeg lider sammen med Ham. Vi lider, fordi så mange sjæle forspilder deres mulighed for at tilbringe evigheden i det lys, som Himlen er. I små sjæle, jeres mor er ivrig efter at hjælpe jer nu. Jeg beder jer om at svare med kærlighed, og om at være konsekvente i jeres bønsliv. Endnu en gang må vi advare jer om, at jeres følelser ikke er et udtryk for virkeligheden. Vi ændrer ikke på alle begivenheder, bare fordi du er modløs en gang imellem. Du må acceptere din modløshed som en del af dit kors. En anden dag vil du have det bedre, og så vil du være så glad for, at du holdt ud og tjente Kristus godt den dag, hvor du ikke følte dig særlig hellig. Prøv at forstå at vi ønsker, at du tjener hver eneste dag, uanset hvordan du føler dig til mode. Selvfølgelig vil du klare nogle dage bedre end andre. Det er kun, hvad man kan forvente, og det bør ikke bekymre dig. Men i det store og hele ønsker vi, at du sætter dig nogle mål for dit bønsliv, og at du overholder dem. Tro ikke, at fortjenesten ved dine bønner afhænger af hvad du føler, mens du beder. Nogle dage føler du måske ingenting, men du må blive ved, og du må tro på mig, når jeg fortæller dig at på de dage, hvor du intet føler, frelser du lige så mange sjæle gennem dine mindste bønner, som du gør på de dage, hvor hele Himlen synes åben for dig. Smil nu, og lad alle dem, du møder, se Jesu smil. Du er en sjæl, som bliver holdt tæt ind til mit hjerte. Mit barn, mit lille barn, hvor er du dog dyrebar for mig. Tag imod disse ord, og vær føjelig, mens de forandrer dit liv. Din mor vil tage sig af det hele for dig, men du må bede.

Tirsdag 8. juli, 2003
Jesus

Igen i dag kalder Jeg på Mine udvalgte sjæle. Du kære, Jeg kalder dig til at tjene Mig. Du skal ikke være bange for, at Jeg kalder dig til at udføre en umulig opgave. Igen fortæller Jeg dig, at hvad som helst, Jeg beder dig om, vil blive gjort nemt for dig. Jeg ønsker ikke, at Mine små sjæle undlader at tjene Mig, fordi de er bange. Tro Mig når Jeg siger, at Min plan er fuldkommen, og at det er den bedst mulige plan for dig. Mit guddommelige Forsyn har taget sig af det hele for dig på forhånd. Du Mit hjertes kære barn, hvad er der overhovedet at være bange for? Din Jesus vil ikke forlade dig. Din Jesus vil ikke give dig en opgave, og derefter undlade at give dig den nåde, der er nødvendig for at du kan gennemføre den. Jeg har sørget for det hele. Du behøver blot at bede og adlyde. Vil du nægte Mig dette? Jeg ønsker, at du viser et godt eksempel overfor dine brødre og søstre, som endnu ikke er vendt tilbage til Mig. De må se på dig og ønske at efterligne dig, for at få det, som du har. Du må have tro, for det er den, der gør det muligt for Mig at placere freden i dit hjerte, og det er freden, der er så attraktiv for dem, som stadigvæk flakker rastløst omkring i verdens mørke. Hav fred i din beslutning om at tjene Mig. Alle i Himlen iagttager hvad der sker, og ønsker, at det skal lykkes for dig. Den hjælp, du har til rådighed, er ubegrænset. Den onde vil blive besejret, Mit barn, og Mine udvalgte sjæle vil medvirke i den proces. Vær ikke bange for, at tjenesten for Mig vil koste dig mere end du har at give. Din Jesus kalder dig bort fra den verdslige levevis nu, så du kan lade dig vejlede af Mig. Du må bede, og Jeg vil opfylde længslen i dit hjerte.

Tirsdag 8. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Kæreste børn, jeres mor ønsker at forsikre jer om, at alt vil blive godt. I er ikke bange, når I er opmærksom på Himlen, for så er I i stand til at betragte denne verden som en kortvarig tilstand. I er ikke bestemt til at tilbringe evigheden i verden, men i Himlen. Derfor, mine kære børn, må I beskæftige jer med himmelske projekter og de himmelske ting. I kære, læg mærke til, hvor forfriskede I føler jer efter en samtale med en ligesindet sjæl. Himlen er fyldt med den slags sjæle, som har udkæmpet den gode kamp. De er opmærksomme på kampene på

Jorden og jeres personlige kampe. I kan få så megen kærlighed og støtte. Hvor er jeg dog ivrig efter, at I skal tjene min Søn, så I vil kunne nyde Himlen. I små sjæle, jeres bedste og mest fantasifulde forestillinger om Himlen kommer slet ikke i nærheden af virkeligheden. I vil blive ubegribeligt lykkelige. Og det eneste, Jesus beder jer om er, at I siger ja til Ham og er villige til at tjene. Jeres mor velsigner jer.

Onsdag 9. juli, 2003

Jesus

I dag taler Jeg til Mine udvalgte sjæle. Himlen venter jer, I kære sjæle. I er ikke nødt til at vente indtil I er døde. Himlen er at være forenet med Mig, så du kan opleve en forsmag på Himlen, mens du befinder dig på Jorden. Efterhånden som jeg drager dig dybere ind i Mit hjerte, vil du begynde at forstå, hvorfor Mine helgener holdt op med at interessere sig for verden, undtagen når det gjaldt om at frelse sjæle. De beskæftigede sig udelukkende med Mine ønsker, hvilket vil sige, at deres pligter i livet altid kom i første række. I dag beskæftiger Mine børn sig med alle mulige meningsløse ting. Børn, I må være helt klar over, hvad disse ting er. De er ting, som afleder jeres opmærksomhed fra Mig. Den onde ønsker at lokke jer væk fra bønner, fra refleksionen, og fra Himlen. Jeg drager jer tilbage til lyset. Mærk Himlens tiltrækning nu, hvor vi råber advarende til jer. Jeres synder betyder intet for Mig, kære sjæle, men I må angre dem. Jeg er fuldstændig barmhjertighed, og Jeg ønsker kun at bringe jer sikkert hjem. Vær ydmyg i Min nærværelse, så Jeg kan fylde dig med Min nåde. Du kan være sikker på, at Jeg har arbejde til dig. Hver eneste sjæl er vigtig og har en rolle at spille i Mit Kongeriges komme. Vil I overlade jeres arbejde til andre, I kære sjæle? Det er ikke det, der var Min hensigt. Jeg har placeret dig her, på dette tidspunkt, for at du kan tjene Mig på en bestemt måde. Sig ja til Mig, kære sjæl, og sammen kan vi begynde.

Onsdag 9. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Husk at bede, børn. Hvis I gør det, kan alle de ting, I hver eneste dag foretager jer, blive helliggjort. Tænk på alle de små opgaver, du udfører, og som du dårligt nok skænker en tanke. Hvis du ofrer dem til os med kærlighed, kan vi bruge selv de mindste handlinger til at frelse syndere. Tiden er nu inde til at være opmærksom. Læg ikke vores ord fra dig, for derefter at glemme alt om dem. Jeg ønsker, at du handler i lydighed mod vores ord, og lader dem forandre dit liv. Denne overgang til hellighed vil føles som den naturligste ting i verden. Når du har truffet din beslutning, må du begynde på at bede. Når du begynder at bede, vil lydigheden falde dig naturligt. Når først lydigheden er på plads, kan vi hurtigt løfte dig op til et højt niveau af hellighed. Så vil du se Guds Kongerige komme, min kære. Jo mere lydige du er, desto flere ting kan vi åbenbare for dig. Der er mange sjæle, som tillader deres liv at blive styret af fjenden. De trækker andre med sig. Det må ophøre. Sig ja til din mor, og mærk Jesu, min Søns, nærhed. Han vil forandre dig og lade en stor skønhed vinde indpas i dit liv. Hav fred, mens du følger vejen til hellighed. Vi er hos dig, og det eneste, vi beder om er, at du gør dit bedste.

Torsdag 10. juli, 2003

Jesus

I dag beder Jeg indtrængende Mine børn om at være opmærksomme på Mine ord. Der er mange sjæle i verden, som blot har brug for en invitation til at komme til Mit bord. Det er blide sjæle,

som søger rådgivning og vejledning. I, Mine udvalgte sjæle, må sørge for at de får den rådgivning og vejledning. Derfor sørger Jeg for, at I kommer i kontakt med mange sjæle. Nævn Mit navn frit og kærligt. Lad Mit navn være en naturlig del af jeres samtaler. Nævn ofte Mit navn, og brug det ikke som et bandeord overfor andre. Hvis disse sjæle, som ingen vejledning får, fordi mange af Mine børn unnlader at give den til dem – hvis disse sjæle hører Mit navn udtalt kærligt og respektfuldt, vil deres hjerte hoppe i livet på dem, ligesom Johannes Døberens hjerte gjorde, da han lå i sin mors liv. De vil være klar over at det er deres frelser, som bliver omtalt så kærligt. Og de vil iagttage dig, kære sjæl, for at se hvad du gør, hvordan du handler, taler og behandler andre. Hvis disse sjæle får en smule vejledning, vil de følge dig. Det vil ikke være nødvendigt at kalde på dem i årevis, sådan som Jeg har været nødt til det med mange af jer. De søger blot den korrekte vejledning, og de vil gå Mig imøde uden at vakle. Kan I forestille jer, I kære, Min sorg over at så mange af dem ikke lever et kristent liv? Og kan I forestille jer alle de sjæle, som det var meningen at de skulle kalde på, og som er blevet efterladt i verden? Forstår I, små sjæle, hvor vigtig hver eneste sjæl er for Mit Kongerige? Vi ønsker ikke, at vores brødre og søstre skal blive ladt i stikken, fordi I ikke gør jeres pligt. Det er en stor velsignelse for dig at du er kaldet, og at du modtager disse budskaber. Lille barn, du er kristen fordi der var én, som gjorde sin pligt. Nu må du gøre din pligt og kalde kærligt og omsorgsfuldt på andre. Lad intet, der kan bringe en sjæl til Mig, være ugjort. Lad blot dem, der hører verden til, spotte dig, hvis de tør. Himlens indbyggere roser dig. Hvis du hører Mit navn blive latterliggjort eller nævnt i vrede, så vend dig bort og bed Mig om at tilgive den person. Så vil din Gud, i stedet for at være uvelkommen og blive latterliggjort i den situation, blive æret. Mit barn, dette er kort sagt, hvad Jeg kalder dig til at gøre. Vær lykkelig og glad. Du er Min udvalgte, og Min gunst og Min Ånd hviler over dig.

Torsdag 10. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Jeg er meget bedrøvet over, hvordan min Søns navn bliver brugt i dag. Børn, Jesus er jeres Gud. Der er ingen anden. At misbruge Hans navn er en alvorlig ting, som burde få jer til at skælve af frygt. Der vil være et regnskab at gøre op for disse meget alvorlige synder, der så respektløst bliver begået i dagens verden. Og jeg er nødt til at fortælle jer, at en stor del af problemet med den slags tale er den skade, den forvolder, når det gælder omvendelsen af andre. I forstår ikke, at når man bruger Jesu navn som et hvilket som helst andet bandeord, nedbringer det alt muligt mørke over jeres verden. Det er englene i Himlen, i bør glæde, børn, ikke mørkets engle. Lad være med at tolerere det. Jeg ved, at det krænker jer, ligesom det krænker mig. Bed ofte om, at det må høre op, børn. Vi kan ikke have det længere. Husk, at al grim tale er forspildt tale. Det bidrager ikke til at fremme vores arbejde, men modarbejder det ofte. Du ville ikke frivilligt modarbejde din Guds Kongeriges komme, kære barn. Så lad være med at tale grimt, for selv om du måske gør det af vanvare, af ren og skær forglemmelse, så er det jo netop det, du gør. Benyt dig af alle ting til at give min Søn ære, også dit smukke sprog. Din mor ønsker at du skal vide, at selv disse små ting er meget vigtige for os, og de er meget vigtige for din sjæl og dens fremdrift hen imod Himlen. Husk, at vi bringer andre med os til Himlen i denne tid. Det er vores målsætning, små sjæle, så vi må ikke lade noget være uprøvet. Vi vil hjælpe dig, og hvis du har spørgsmål, kan du spørge os. Vi ønsker at vejlede dig på denne måde, og vil vil placere svarene foran dig eller indeni dig. Lad os hjælpe dig. Din mor ønsker kun fred og velsignelse for dig.

TANKER OM DET ÅNDELIGE 8

Søndag 13. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Kære børn, det er mig, jeres mor, som taler for at advare jer. Fjenden forsøger at forhindre dette arbejde og ødelægge den nåde, som min Søn bygger op i denne sjæl. I må bede nu, mere end nogensinde før, om at min Søns vilje må blive fuldført. I små, jeres mor er bekymret for jeres frelse. I er ikke opmærksomme på den fare, der omgiver jer og lægger pres på jer. I bliver beskyttet imod den gennem vores forbønner og beskyttelse, og det er grunden til at dette arbejde kan fortsætte. Vær årvågne og hold ud. Tænk ikke på jer selv og jeres verdslige ønsker. Vi må arbejde for Himlen nu. Jeg ønsker, at denne lille skare skal sætte et godt eksempel, og at den skal være et godt eksempel. Det var alt for nu. Jeres mor velsigner jer og bliver hos jer, men en god mor skynder sig også at advare sine børn imod uopdagede farer. Det er det, jeg gør. Bed for Guds Kongeriges komme, og for at dette arbejde må bære frugt. Mine kære børn, bed hver dag Rosenkransen for mine intentioner, som altid afspejler min Søns vilje.

Mandag 14. juli, 2003

Jesus

Mine kære børn, husk at jeres følelser ikke skal præge jeres handlinger, ligesom jeres krop ikke vejleder jeres sjæl. Sjælen må have herredømme over kroppen, ellers vil det resultere i store vanskeligheder. På samme måde har Mine udvalgte besluttet sig for at handle på en bestemt måde. I har valgt at tjene Mig, I små. Så nu må I lade følelser være følelser, og i stedet tjene Mig. Hvad betyder det, om I føler jer i godt humør eller nedtrykte, ophøjede eller ringe, så længe I holder kursen og fortsætter med at følge Min vilje for jeres liv? Hvis I studerer det nærmere, vil I vil opdage at Mine hellige sjæle hver morgen stod op og fulgte den kurs, der var blevet udstukket af deres beslutning om af følge Mig, deres Gud. De var ikke ustabile, som tingene i denne verden er det. Børn, hold jer på kursen nu. Se hverken til højre eller til venstre. Bevar Mine ord i jeres hjerte, så vil Jeg gøre jer stabile. I vil kende Mine udvalgte på deres konsekvente opførsel. Jeg ønsker ikke, at I kommer og går, eller skiftevis tjener og ikke tjener, sådan som I måske tidligere har gjort. Vi er et team nu, og Jeg ønsker at vide, at Jeg kan stole på dig, ligesom du altid kan stole på Mig. Når du vågner og har det dårligt, eller du vågner og føler dig uheldig og længes efter verdslige ting, må du blot roligt og beslutsomt tage hul på dagen, så vil følelsen ændre sig. Denne verden er i store vanskeligheder, og det skyldes især, at menneskeheden dag efter dag lader sig styre af sine følelser. Sådan må det ikke længere være. Vi er begyndt på et forløb. Lad os gå fremad med kontinuitet og beslutsomhed, uanset hvad vores følelser måtte fortælle os på forskellige tidspunkter. Forstår du, du Min udvalgte? Du skal ikke give dine omskiftelige følelser nogen opmærksomhed. Vær kun opmærksom på Mig og Min vilje for dig. Jeg velsigner dig nu, og så vil vi begynde på denne rejse i fællesskab.

Mandag 14. juli 2003

Vor velsignede Mor

I kære små sjæle, hvor kan det dog være vanskeligt for jer at være i verden, men ikke af verden. Tro ikke, at vi ikke har sympati for jeres vanskeligheder. Det har vi, og det er derfor, vi opfordrer jer til at være vedholdende i bønner. Bønner skal være jeres livsnerve. Vi kan forsyne jer med en stadig strøm af nåde og godhed, af tillid og mod, hvis I beder ofte. Har I sat jer nogle mål for jeres bønner? I bør fordoble disse mål. Hvad er det, jeg beder jer om? Børn, jeg beder jer om at lade bønner være omdrejningspunktet i jeres liv. Jeg ønsker inderligt, at du altid befinder dig i en tilstand af bøn, uanset hvad du foretager dig. Hvis du kører bil, kan du ofre køreturen til Jesus. Hvis du arbejder, kan du ofre dit arbejde til Jesus.

Hvis du udfører mentalt arbejde, kan jeg gøre det til en himmelsk bedrift. Forstå, kære barn, at du kan knytte hver eneste opgave til min Søn, for at fremme Hans Kongeriges komme. Hans Kongerige kommer, du lille sjæl. Og jeg har brug for din hjælp. Der findes stædige sjæle, som vil gå til yderligheder for at modsætte sig Guds vilje og ødelægge Hans plan. Det kan vi ikke have. Nu må vi modarbejde det med godhed og kærlighed. På denne måde kan din mor række ind i verden og trække sjæle bort fra den skadelige vej. Mit kære, dyrebare lille barn, der var nogen, som ofrede sig for dig, og derfor var din mor i stand til at beskytte dig. Gør du nu det samme. Tal med mig i løbet af dagen. Det er bøn. Luk dine øjne og tænk på Jesus på korset. Tænk på Ham på korset, vågen og lidende i timevis. Er det for meget at bede om, at I bliver hos Ham dagen igennem, mens Han fylder jer med glæde og guddommelig trøst? Jeres himmelske venner er sammen med mig, og de opfordrer jer indtrængende til at være lysets soldater, den vidunderlige lydigheds soldater. Lad os gå fremad, ét lille skridt ad gangen. Tro ikke, at der er sket en fejltagelse, og at vi kalder den forkerte person. Det er dig, vi kalder. Vi råber til dig, kærligt og advarende, og opfordrer dig indtrængende til at besvare dette kald nu, kaldet til at gribe til våben, og dit våben er bønnen.

Tirsdag 15. juli, 2003

Jesus

På denne dag vil Jeg gerne tale til Mine børn om tro, fordi Jeg søger at drage dem nærmere til Mig. Kære børn, lad jeres tro herske over jeres hjerter. Igen vil Jeg forklare jer, at troen, samtidig med at den er en gave, også er en praksis eller en måde at leve på. Du træffer en beslutning, og siger til dig selv, "Jeg må lade mit liv være baseret på min tro, og leve det på grund af min tro." Derefter må alle beslutninger og handlinger udspringe fra din tro og være en udløber af den. Når du går ind i en kirke på en hverdagsmorgen, er det en beslutning, der er baseret på din tro: "Jeg tror på Gud, jeg tror på, at Jesus kalder mig; jeg tror på, at min velsignede Mor har bedt om min hjælp, og derfor vil jeg bede i dag og hver eneste dag." Forudsat, selvfølgelig, at dette er i overensstemmelse med dine Gud-givne pligter. Hvis Jeg ikke kalder dig til at deltage i messen dagligt, vil Jeg lade dig vide, hvornår Jeg ønsker at du beder. Det, Jeg taler om nu, er at bede i en kirke, og Jeg taler om struktureret bøn. Som Min mor sagde, så bør du befinde dig i en form for bøn, der forener os, så ofte som du kan i løbet af dagen. Men vi øger også omfanget af din strukturerede bøn, hvis det er nødvendigt. Mange af Mine børn er holdt op med at besøge kirkerne. De siger, at de kan bede derhjemme. Men det gør de desværre ikke. Dette er endnu et tegn på Den store Ulydighed. Mine børn, I, som taler på denne måde, Jeg kalder på jer i stor alvor. Jeg bad jer ikke om at bede derhjemme på hviledagen. Jeg bad jer om at passe jeres religiøse pligter. Når du dør, og du står ansigt til ansigt med Mig, vil Jeg spørge dig, om du opfyldte disse pligter. Ve dem, som vovede at lave deres egne regler, og som lod dem gå forud for Guds lov. Hvilken dristighed, de udviser. Hvilket dårligt eksempel de er for andre. Igen siger jeg, "Sådan skal det ikke længere være." Det er Guds lov, der bestemmer, børn. Jeg ønsker, at I øjeblikkeligt svarer Mig, jeres Gud, som kalder jer. Betragt nøje dit liv, sådan som det er lige nu. Gennem bønnen må du beslutte dig for, hvad dine pligter består i på hvert enkelt område. Og opfyld så dine pligter. Jeg ønsker ikke at høre nogen undskyldninger. Jeg ønsker, at du udfører dine pligter med entusiasme og kærlighed. Det er muligt, at det i begyndelsen vil føles vanskeligt for dig. Men Jeg vil være der. Du lille barn, Jeg beder dig ikke om noget, for derefter at tilbageholde den nåde, der er nødvendig for at du kan gennemføre opgaven. Sådan vil det aldrig blive. Du ser op imod Himlen og siger, "Min Gud, dette er for vanskeligt. Jeg kan ikke gøre det." Først må du sikre dig, at Jeg faktisk beder dig om at gøre denne ting. Dernæst må du sidde og være stille, mens Jeg giver dig sindsro, og så kan du forsøge igen. Hvis vi følges ad, du Min velsignede, lille sjæl, vil du finde alle opgaver nemme at udføre. Dette er Mit løfte til dig, og hvis du ser på Min verden og læser i Min Bibel, vil du opdage, at Jeg aldrig har brudt et løfte. Det er noget, som end ikke er muligt for Mig. Jeg er din Gud. Vær opmærksom på Mine kærlige og

vejledende ord i dag.

Tirsdag 15. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Lille barn, vær opmærksom på Hans ord. Han taler med en sådan kærlighed og visdom. Denne visdom vil du ikke finde på Jorden eller fra nogen jordisk kilde. Du vil ikke finde lykken på Jorden eller fra nogen jordisk kilde. Ønsker du at være lykkelig? Er du træt af at føle dig trist, mismodig og uden glæde? Kom tilbage til os nu, og vær lydige, så vil vi tage os af din udmattelse og tristhed. Vi vil styrke dig, og efter at vi har styrket og helbredt dig, vil vi tage fat på at frelse verden. Du vil ikke længere være alene, du lille sjæl. Vi kan give dig den fuldstændige tilgivelse. Sammen vil vi lægge dine tidligere synder og fejltagelser bag os. Tag min hånd, du mit hjertes lille barn, så vil din mor føre dig til den åndelige succes. Du har intet begreb om, hvordan vi vil forandre dit liv. Jeg ønsker, at du skal være en stor åndelig leder. Jeg ønsker, at du skal holde dig oprejst, bære Moses' stav og trække mine børn bort fra denne verdens rygende, åndelige ruiner. Afvis ikke din mors opfordring. Du vil være modig og tro imod dette kald, du lille barn. Vær ikke bange. Du vil modtage styrken som en gave. Så tag nu tillidsfuldt de første skælvende skridt, så vil al mulig nåde strømme ned over dig. Min moderlige fred strømmer ned over dig nu, selv mens vi taler sammen på denne måde. Jeg velsigner dig og kalder dig min egen.

Tirsdag 15. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Min kære, lille sjæl, hvor din lydighed dog glæder mig. Jeg ønsker at advare mine børn om en fare, der truer med at forpurre deres åndelige fornyelse. Fjenden forsøger at afspore jer ved at tilbyde jer verdslige glæder. Jeg ønsker, at du beder om at kunne skelne mellem rigtigt og forkert, når du står ved en skillevej, hvad enten det gælder din karriere, dit opholdssted eller dit familieliv. Jeg må fortælle dig, at jeg ønsker at beskytte dig, og at det netop er det, jeg gør. Disse angreb kan være forklædt som noget, der er godt, men du vil aldrig blive narret, hvis du rådfører dig med Jesus og beder om at modtage dømmekraft. Forstår I nu, børn, hvorfor jeres mor bønfalder jer om at bede, og om at I er fast besluttede på at blive ved med det. Hvis I skiftevis begynder og holder op igen, giver I fjenden plads til at arbejde, og så kan I gradvist glide længere og længere væk. Det vil være som om I bliver dysset i søvn, når det sker, og I bliver åndeligt omtumlede. Vær på vagt hver gang, I skal træffe en beslutning. Vær glade. Og vær først og fremmest årvågne med hensyn til de målsætninger, I har sat for bønnerne. Jeres mor forøger sin vejledning og beskyttelse af jer, og jeg sender jer dømmekraftens velsignelse.

Onsdag 16. juli, 2003

Jesus

I dag ønsker Jeg at tale om udholdenhed i vanskelige perioder eller når der opstår kriser. Mine børn, det er på disse tidspunkter, jeres forhold til Mig er af den største værdi. Glem Mig ikke, når I oplever menneskelig udmattelse eller store omvæltninger, sygdom indbefattet. Trist nok er der også mange af Mine udvalgte, som glemmer at Jeg er hos dem og ønsker at føre dem igennem kriser og sygdomme. Men Jeg forstår. Når livet brat og uventet ændrer sig, eller man bliver fysisk syg, er det sommetider svært at huske at praktisere sin tro. Men nu fortæller Jeg dig, at det netop er i disse situationer, du bør trække dig fuldstændig bort fra verden og lade Mig styre det hele. Hvis du lever dit liv som en Kristi efterfølger, vil det ikke være nogen stor udfordring for

dig. Min nåde strømmer ned over dig i de perioder. Du må også altid spørge dig selv om, hvad det er, Jesus forsøger at vise dig gennem tragedie eller sygdom. Børn, Jeg forsøger ikke at vise jer, at jeres Gud er et koldt og barskt væsen. Tværtimod, jeres Gud elsker jer og styrer alle ting, og Han griber ofte ind for at frelse jer fra jeres letsindige fejltagelser og synder. Det er påfaldende, at mennesker nu om dage giver Gud skylden for alle mulige vanskeligheder og dårlige ting. De bruger syndens frugter til at retfærdiggøre, at de ikke følger Mig. Børn, det er ikke Mig, der har nedbragt dette mørke over verden. Det har I selv, ved jeres synder og ved at undlade at tjene Mig. Der er mad nok i verden. Der burde ikke være nogen sult. Også den medicinske behandling kan udbredes på en mere effektiv måde. Humanitær hjælp til jeres fattige og mindre udviklede samfund er en barmhjertighedsgerning, og de, som udfører den, følger Min vilje, uanset om de er klar over det eller ej. Jeg ønsker i sandhed, at I udfører disse barmhjertighedshandlinger. Og Jeg ønsker, at I holder op med at give jeres Gud skylden for jeres svigt. Lad heller ikke andre slippe afsted med det. Forsvar Mig. Og forsvar Mine præster og nonner. Der er mangel på kald i jeres mere avancerede samfund. Jeg sender jer hellige sjæle, men I giver dem ingen åndelig næring. De modtager ingen dannelse eller vejledning, og deres gaver bliver ikke udviklet. Børn, kære børn, Jeg har brug for ledere nu. Jeg har brug for, at hver eneste af jer vender jeres ansigt imod Himlen og indvilliger i at tjene Mig med hele jeres liv. Den plan, Jeg har lagt for jer, vil forbløffe jer. Vær føjelige, og lad Jesus styre tingene. Det vil bringe lykke og lindring til rigtig mange. Dette vil ske, Mine børn. Mørkets tid er ovre nu, og verden vil blive sådan, som Jeg ønsker det. Du må sørge for, at det kan ske i dit område. Er du rede til at følges med Mig? Jeg kalder dig, Mit barn. Spild ikke mere tid. Giv Mig dit svar nu.

Onsdag 16. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Børn, Jesus forsøger på en blid måde at fortælle jer, at I må slutte jer til Ham nu. Ikke senere, men nu. Mørkets tid er nådigt ved at være til ende, og Jesus vil gribe ind i verden på en ekstraordinær måde. I er nødt til at være forberedte, og det er derfor, vi sender jer disse budskaber. Vi viser jer en ekstraordinær stor nåde ved at sende jer profeter, så lad være med at ignorere dem. Kan du forestille dig, hvordan du vil have det, hvis du indser at du er blevet advaret, men undlod at reagere? Kan du ignorere Jesus, efter at Han har vist dig så megen kærlighed? Er det muligt for dig at fortsætte med at vende Ham ryggen? Selvfølgelig ikke. For i dit hjerte er du klar over, at Jesus er Vejen, og du er klar over, at Han kalder jer for sidste gang i denne verden. Mine børn må adlyde deres Gud og haste med at hjælpe Ham. Vær på vores side, kære barn. Vores side er kærlighedens side. Vores side er lydighedens side. Vores side er lysets og lykkens side, hvor man hjælper andre. Du har i realiteten ingen valgmuligheder. Din Gud kalder meget højt på dig, og du må svare Ham. Jeg, din himmelske mor, vi hjælpe dig. Vi vil gøre det hele. Det eneste, vi har brug for, for at kunne lade al mulig nåde strømme ned over dig, er dit ja. Din mor velsigner dig og hjælper dig med at træffe alle beslutningerne, også beslutningen om at tjene. Hav fred med din tjeneste for Jesus, du lille, for det er den eneste rigtige beslutning.

Onsdag 16. juli, 2003
Vor velsignede Mor

I kære små børn, verden forsøger at ødelægge jeres fred. I må holde godt fast ved jeres himmelske fred. Når der er begivenheder, der gør dig urolig, ligegyldig hvor ubehagelige de måtte være, så må du komme til os med dem. Der er en korrekt måde at reagere på, en korrekt måde at håndtere vanskeligheder på, og vi vil sørge for at du får den vejledning, du har brug for. Det vil gøre dig i stand til at lægge afstand til de situationer eller mennesker, som

gør dig urolig, vel vidende at du handlede på en måde, der var i overensstemmelse med dine forpligtelser overfor Kristus. Tro ikke, at der findes nogen situation på denne Jord, som vi ikke er bekendt med, eller som vi ikke har løsningen på. Det er simpelthen ikke muligt. Den relation, vi udvikler til dig, er meget værdifuld og har umådelige fordele. En af fordelene er, at vi vil tage os af de vanskelige øjeblikke og besværlige mennesker, du står overfor. Du er ikke længere alene om det. Du behøver ikke længere at søge efter svarene. Ved hjælp af fuldstændig godhed, blidhed og kærlighed vil vi hjælpe dig til at reagere helligt på alle livets dilemmaer. Hav fred nu, og vær klar over, at din tjeneste for Herren giver dig ret til at modtage al nåde og velsignelse. Brug denne nåde og velsignelse til at genoprette og beskytte din fred. Jeg er i sandhed hos dig i din udmattelse og i dine kampe. Gå langsomt fremad, så vil du ikke træde forkert.

Torsdag 17. juli, 2003

Jesus

Mit barn, i dag taler Jeg til alle de sjæle, som er faldet fra. Nu er tiden inde til at vende tilbage til Mig. Jeg kalder dig. Du hører Min stemme og ved, at det er Mig, din Jesus Kristus, som kalder på dig. Det faktum at du kender Min stemme, fortæller dig at du tilhører Mig. Fordi du tilhører Mig, du lille sjæl, må du vende tilbage til Mig nu. Jeg ønsker, at du angrer dine synder. Kald på Mig, og Jeg vil høre dig. Jeg vil give dig en præcis vejledning i, hvordan du kan vende tilbage til folden. Du kære, bortkomne sjæl, Jeg har hørt din sjæls jamren, og Jeg reagerer på din smerte. Den onde fører krig imod Mine børns sjæle, og forsøger at stjæle dem. Men fjenden kan ikke tilbyde dig noget, bortset fra tomhed. Det forstår du nu, du lille sjæl, så vend nu tilbage til Mig. Jeg tilbyder dig alt, hvad der er smukt, ædelt og evigt. Du vil ALDRIG fortryde at du vendte tilbage til Mig. Hører du? Vil du give dit stakkels, bekymrede hjerte lov til at svare Mig? Jeg helbreder dig. Jeg ønsker at helbrede dig endnu mere, indtil din sjæl er så ren som det er nødvendigt, for at den kan komme ind i Mit Kongerige. Kære barn, ønsker du at tilbringe evigheden i lykke og glæde over andre sjæles godhed? Jeg taler ikke om den hykleriske godhed, som nogle af dine jordiske ledsagere udviser. Denne falske godhed har tidligere skuffet dig, og den er kilden til noget af den bitterhed, du føler. Frygt ikke. Lyset vil skinne på denne 'godhed' og afsløre den som ond. Jeg taler om den ægte godhed, der omfatter alle dyderne. Nu taler Jeg om modets dyd, det mod, der er nødvendigt, når man lever i en verden, der foragter Gud og alt, hvad der er godt. Mine børn er blevet forført af materialismens værdiløse flitterstads, som de forsøger at pynte sig med, i et forsøg på at føle sig værdsatte. Børn, det er Mine værdier, I bør stræbe efter, og dem kan verden ikke tilbyde jer. Disse værdier kommer kun fra én eneste kilde. Fra Mig, Jesus Kristus. Jeg er Ham, som døde for jer, og Jeg har til hensigt at frelse jer igen. Jeg kalder dig bort fra verden i dag, og insisterer på at du er Min. Jeg vil beskytte dig fra nu af, du kære lille fortabte sjæl, og dine synder vil blive visket bort og blive tilintetgjort. Dette er Mit løfte til dig. Jeg vil glemme dine synder. Kom tilbage til Mig. Du vil aldrig fortryde det.

Torsdag 17. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Hører I min Søns stemme? Han kalder sine børn med myndighed. Det gør Han, I kære små, fordi Han bestræber sig på at frelse dem. Min Søns stemme har myndighed, og det er derfor Han siger, at Hans børn vil være klar over at det er Ham, deres Gud, som kalder på dem. Mine små børn må træffe et valg nu. Og de må vælge Gud og alt, hvad der er godt. I udvalgte sjæle, tiden er inde til at bede, og det er I blevet opfordret til at gøre. Slut jer til jeres mor i denne nådefulde mission, der henvender sig til jeres faldne brødre og søstre. Sammen vil vi hjælpe dem og forberede deres sjæle til at kunne smelte af kærlighed til Den guddommelige

Frelser, som opsøger dem i denne tid. Vi kalder jer i sandhed på en insisterende måde, der er uden fortilfælde. I ved det i jeres hjerter, og dette er en nøjagtig, guddommeligt placeret viden. Vær glade, I små. Gud har udvalgt dig til at hjælpe sig, og det er vidunderligt for dig og for hver eneste sjæl, du kommer i kontakt med. Gennem dig vil jeg række hånden ud til mange. Jeg hjælper Jesus, ved at gøre brug af al den nåde, der er tilgængelig for mig i denne tid. En stor del af denne nåde udspringer af jeres bønner, ofre og små gaver. Så vær ikke nærige med disse gaver til mig. Børn, jeg benytter mig også af mine helliges liv på en særlig måde, det vil sige dem, som har viet deres liv til mig. Præster og ordensfolk, hellige mænd og kvinder, trøster mit hjerte på en ganske særlig måde lige nu, og jeg forøger den kolossale nåde, som jeg modtager fra disse retfærdige sjæle. De religiøse i verden er under angreb. Vær tapre, I religiøse sjæle. Jeres mor forsvarer jer, for I er mine, og I vil snart blive løftet op til jeres retmæssige plads. I stedet for at modtage ære fra verden, bliver I hånet og bagtalt. Dette vil ikke vare ved. Jeg ønsker at sige, at der er visse religiøse mennesker, som har skuffet min Søn ved at gå over til den onde. Tro ikke, I sjæle, som tilhører satan, at I vil undslippe den guddommelige retfærdighed. Og hvad angår jer, som har forvoldt skade på uskyldige sjæle... alle i Himlen skælver over den straf, I vil modtage. Jeg siger dette til jer med særlig stor alvor. I må angre. Bekend jeres synder og bliv rensede, for kun på den måde vil I kunne komme ind i Guds Kongerige. Børn, reflekter nøje over tingene i denne tid. Vi er hos jer, og vi forbereder verden på markante forandringer. Jeg velsigner jer alle, og jeg ønsker at føre jer til min Søn.

Torsdag 17. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Jeg ønsker, at mine børn begynder at frigøre sig fra verden. Hvis I skal blive i stand til det, børn, må I begynde at begrænse den mængde af tid, I bruger på at se fjernsyn. Der er ingen tvivl om, at fjernsynet har lokket sjælene ind i en falsk verden, som forvrænger deres syn på virkeligheden. Det er kun få programmer, der afbilder karakterer, som er passende rollemodeller for lysets børn. Man vil ikke finde vejledning i fjernsynet, og i mange tilfælde bliver børnene skadet og ført på afveje af det, de bliver udsat for. Mine børn, I må også begrænse den tid, I bruger på at gå på indkøb. Køb kun det nødvendige, og bevar jeres fokus på familien og pligterne. Lev et sundt liv, og begræns underholdningen. Vælg i stedet bønner og refleksionen. Inden længe vil du ikke længere savne disse ting, og du vil med rette regne dem for tomhed. Tilbring tid sammen med din familie, ved for eksempel at gå ture sammen, tale sammen, og i fællesskab nyde de ting, Gud har skabt. Sæt et godt eksempel ved at bruge tid på at være stille. Lær om helgenerne og de hellige sjæles liv. Du har rigtig mange åndelige kammerater, og I bliver hele tiden flere. Ja, du vil begynde at kunne se det, og det vil styrke dig. Sæt blomst dér, hvor du er blevet plantet, du lille sjæl, medmindre Jesus beder dig om noget andet. Jeg er hos dig, og jeg er årvågen overfor tegn på at du har brug for mig. Din mor er i sandhed tæt på dig.

Fredag 18. juli, 2003
Jesus

I dag taler Jeg til sjælene om kærlighed. Kærligheden er vigtig. Ja, den er i sandhed den vigtigste af alle ting. Og det er grunden til at den er blevet så forvrænget i jeres moderne verden. Mørkets side så gerne, at kærligheden bliver ødelagt. Den moderne verden så gerne, at den forvrængede version indtog dens plads, sådan at ingen ville være i stand til at finde kærlighed, og at deres hjerter ville blive som is. Mange af Mine børn kender ikke til den ægte, sande kærlighed. Det er grunden til at børn er uvelkomne, medmindre de udfylder et behov hos forældrene. Mine kære, hvis I følger Mig, vil I lære om den sande kærlighed, som giver utallige frugter og muligheder for

vækst. For eksempel byder ægteskabet - og Jeg taler om en sakramental forening, som er sanktioneret og opretholdt af Mig - på mange muligheder for at lære om kærligheden, fordi det er en konstant proces, hvor den ene vilje flyder sammen med den anden. Dette kræver ofre og kompromiser. I må give, give og give, for at kunne opleve ægteskabets sakramente. Jeres verden, som har en forvrænget kærlighed, anser det at give som en svaghed, med mindre man har garanti for at få noget til gengæld. Børn, det er jo latterligt. Hvis I vil være sikre på, at I får noget til gengæld, er det ikke et spørgsmål om at give, men om at købe eller at anskaffe. Det at give skal være en ren handling, og hvis du bruger din tid på Jorden på en god måde, ved at give og ved at og lære om de himmelske ting, vil Jeg lære dig at elske, og Jeg vil forberede dig til den rene, højt udviklede kærlighed, som du er forudbestemt til at opleve i den næste verden. Jeg vil gradvist gøre dig i stand til at erfare Min kærlighed, som er ægte, og dette er formålet med din tid her i verden. Læs om Mig, barn. Læs om Mig, så vil du lære det. Du vil opleve, at dine relationer ændrer sig. Du vil opleve, at dit syn på verden ændrer sig. Du vil lære, at meget af det, man kalder kærlighed i denne ulydighedens tidsalder, i virkeligheden er udnyttelse af andre, og at den ikke har den fjerneste lighed med kærligheden. Jeg vil åbne dine øjne mere, og endnu mere, igen og igen, indtil du ser med Mine øjne. Når det sker, vil du begynde at se, at der er behov for den forandring, Jeg sætter i gang. Jo mere du kan se, Mit lille barn, desto mere vil du brænde efter at hjælpe Mig. Så vær flittig med hensyn til dine åndelige pligter, du lille sjæl, så Jeg kan undervise dig om kærligheden.

Fredag 18. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Denne lektion er ofte nemmere for mødre, fordi mødre som regel rummer kærligheden i sig. Kære mødre, jeg taler til jer nu med stor alvor. I må aktivt beskytte jeres børn. Alt for mange mødre har overdraget deres ansvar til verden, som om denne moderne verden ville kunne erstatte en mors kærlighed. Dette sker på grund af egenkærligheden, som er en anden almindelig udbredt forvrængning. Ja, børn, I må elske jer selv som et tempel for Helligånden, og som en repræsentant for Kristus, men I må ikke elske jer selv så meget, at det afleder jeres opmærksomhed fra jeres pligter, jeres næstekærlighed og jeres tjeneste for Herren. Men det er det, jeg ser ske, og det frustrerer mig. Jeg fortæller jer, børn, at det er forkert. Det er en fejltagelse. I må begynde forfra og lære om kærligheden af os, jeres himmelske vejledere. Gud, jeres Far, er den bedste kilde til at lære om kærligheden. Han skabte os, sine børn, i ren kærlighed. Han skabte denne smukke verden, for at vi i den kunne lære den lektion, der handler om kærligheden og om at elske andre. Nu kalder Han os tilbage til den rene kærlighed, til den himmelske kærlighed. Vores udvalgte sjæle må være gode eksempler på kærligheden, og dermed kunne opdage de fejl, der måtte være i deres udøvelse af den og i deres oplevelse af den. Deres hjerter vil begynde at smelte, og når is smelter, bliver det til vand. Det vand, som er resultatet af denne smeltning, vil give næring til de kærlighedsfrø, som Gud har plantet i dem. En stor spiring vil finde sted, og fordi disse tider er usædvanlige, vil væksten blive som en eksplosion af smukke kærlighedsblomster. Børnene i dagens verden er velsignede på grund af de store muligheder, der bliver gjort tilgængelige for dem. Jeg er hos jer, kære børn. Jeres mor beskytter jer og vil lære jer om kærligheden.

Fredag 18. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Mine børn, I må være hurtige til at gå i gang, når I føler jer kaldede til at arbejde for os. Jesus har brug for, at mange ting bliver gjort, og Han har brug for at I, Hans udvalgte, gør disse ting. Tjenesten for min Søn er en glædesfyldt tjeneste, og al sand frihed er baseret på den.

Forstår I, små sjæle, I kan kun tjene én herre, og når I holder op med at tjene Jesus, begynder I at tjene verden. Det er ikke det, jeg ønsker for dig, min kære, og det er ikke det, Jesus har brug for fra din side. Han har brug for, at du er loyal og arbejder for Ham. Han har brug for, at du opfylder dine pligter på en måde, der ikke efterlader tvivl om, hvor din troskab ligger. Vær omhyggelige nu, børn, med at føre disse opfordringer ud i livet. Mange, mange sjæle er afhængige af dit svar på dette kald. Jeg er hos dig, og jeg vil gøre mit til at det hele kan være tydeligt for dig. Bed om min hjælp, når du mærker at du har behov for den, så vil jeg hjælpe dig.

Lørdag 19. juli, 2003

Jesus

Jeg ønsker at tale til Mine børn om tillid. Vi over os på tilliden i denne tid, for der vil komme en tid, hvor tilliden vil udstyre jer med alle slags trøst og åndelig sikkerhed. Ja, der vil komme en tid, hvor lysets børn vil søge tilflugt i deres tillid og indhulle sig i den som i et beskyttende tæppe. Når tiden for omvæltningerne begynder, vil tillid til Gud være en naturlig ting for Mine udvalgte sjæle, som har øvet sig på den. Jeg søger den fuldstændige forening med Mine børn. Det vil gøre det nemt for jer at tjene jeres Gud. Du ville ikke stole på en fremmed, som du ikke kender. Derfor må du lære Mig at kende. Gennem bønner vil du udvikle en ligefremhed overfor Mig, på trods af Min guddommelighed. Det har aldrig været hensigten, at menneskene skulle leve adskilt fra deres Gud. Det er denne adskillelse, der er årsagen til at verden oplever så massivt et mørke. Verden har bevæget sig bort fra Mit hjerte. Verden er blevet vildledt til at tro, at forening med Gud er uopnåeligt og, hvad der er endnu mere trist, at denne forening ikke er vigtig. Åndeligheden og dit forhold til alle tings Gud skal ikke være et supplement, ligesom en hobby. De skal være det retningsgivende kompas i dit liv, der altid sætter kursen for din rejse. Du behøver blot at se dig omkring for at få øje på konsekvensen af at leve uden denne kærlighed og vejledning. Menneskene, som hævder at de i høj grad er i stand til at sørge for sig selv og opfylde deres behov, er ved at dø af sult i en kærlighedsløs udørk. Et menneske, som nærer en ægte kærlighed til sig selv, ser Gud som sin ven, sin allierede, og han elsker alle dem, der omgiver ham. Et menneske, som nærer en ægte kærlighed til sig selv, hjælper andre på en selvforglemmende måde. Tænk nøje over denne tanke, børn, for den rummer forklaringen på universet. Jeg vil tydeliggøre det for jer, hvis I beder Mig om det i bønner. Vær glade, kære børn, for jeres Jesus elsker jer og vejleder jer med glæde.

Lørdag 19. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Jeg er et godt eksempel på, hvad det vil sige at have tillid, I kære børn af lyset. Mens jeg var på Jorden, var der mange tidspunkter, hvor det var nødvendigt at se tingene i et himmelsk perspektiv. Hvis du ser tingene i et verdsligt perspektiv, vil du meget ofte føle frygt. Men det himmelske perspektiv skænker fred og en følelsesmæssig ro. Hvis du har tillid til Gud og til, at Hans formål og vilje er aktiv i dit liv, vil du kunne løsrive dig fra det verdslige, og denne løsrivelse vil frigøre din ånd og give dig frihed til at gøre mange ting. Du vil blive i stand til at give afkald på den stræben, der har fortæret så meget af verden. I kære børn, som er blevet velsignet med megen velstand, giv slip på det materielle nu. Det materielle slører jeres livssyn og blokerer for jeres fremskridt. Husk på, at I ikke kan tage disse ting med til Himlen, og at I ikke vil få brug for dem. De er ligegyldigheder, som ikke bør tillægges nogen værdi. Og hvis I undlader at tillægge de materialistiske ting værdi, vil I ikke føle behov for at anskaffe dem. Det er meget enkelt. De mest lykkelige mennesker er dem, som kun har brug for få ting, og jo mere I bliver revet med i jagten efter ting, der ikke har himmelsk værdi, desto vanskeligere vil

det være for jer at blive lykkelige. Jeres sjæle søger brød, og I fodrer dem med materialisme. Sådan skal det ikke være, mine kære, små, ulykkelige børn. Sammenlign dig altid med dem, der har mindre, og være taknemmelig. At sammenligne sig med dem, der har mere, skaber misundelse, og det kan vi ikke have. Giv din misundelse til Jesus, så vil Han brænde den op i sit Hellige Hjertes ild. Væk med misundelsen, børn. Der er en grund til, at du ikke har de ting, du længes efter at eje. Jeg er hos dig, og jeg taler til dig med en moders ønske om, at hendes børn skal forstå, hvor deres misfornøjelse stammer fra. I små børn, læg afstand til de materielle ting, så jeg kan vise jer de glæder, der kommer af at være forenet med min Søn. Jeres mor elsker jer og ønsker, at I skal være lykkelige.

Lørdag 19. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Mine kære børn, jeg ønsker at fremme kærligheden i jeres familier. Følg Den hellige Families eksempel. Vi var tolerante overfor hinanden, samtidig med at vi fulgte Faderens vilje for vores liv. Vi vidste, at vi var individer, som var skabt til at tjene Faderen på hver vores måde. Vores målsætning som en familie var at støtte hinanden, mens vi gradvist blev klar over, hvad der var Faderens vilje for vores liv, og derefter bevæge os hen imod det, vi var forudbestemt til. Det bør være det samme for jeres familier. I er blevet bragt sammen med de mennesker, der omgiver jer, for at I kan bringe hinanden nærmere til Kristus, og for at I kan hjælpe hinanden med at indrette jer efter, hvad der er Guds vilje for jer. I bør være tålmodige overfor jeres familiemedlemmers fejl og mangler, men I må ikke tolerere umoralitet i jeres hjem. Umoraliteten vil ødelægge jeres familie, hvis I ikke bringer det til ophør. Vær årvågne med hensyn til at beskytte Guds Ånd i jeres hjem. Jeg vil hjælpe jer, hvis I beder mig om det. Jeg vil beskytte jeres børn og lede jer bort fra en eventuel farlig og truende adfærd. Børn, hjemmet er det sted, hvor sjælenes karakterdannelse finder sted. Det bør være et sted, der fremmer den åndelige vækst og udvikling. I kan være forvissat om, at Gud nøje iagttager de begivenheder, der finder sted i hjemmet. Jesus ønsker at være en del af jeres familie. Betragt min Søn som det familiemedlem, Han i realiteten er. Hils Ham velkommen i jeres hjem, så vil Han hjælpe jer med at komme hinanden nærmere, og Han vil bevare jer i nåden. Når et familiemedlem er i åndelig fare, må I overgive den person i Jesu og min varetægt, så vil vi hjælpe med at bringe det elskede familiemedlem tilbage til jer. Lad Den hellige Familie være jeres gode eksempel, så vil nåden strømme ned over jer og jeres familier. Jeres mor velsigner jer og smiler af glæde, mens hun iagttager jeres kærlighed til hinanden.

TANKER OM DET ÅNDELIGE 9

Søndag 20. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Kære børn, lad jer lede af min Søns Jesu Kristi autoritet. Når I følger Ham, må I se tingene med Hans øjne, og reagere på de forskellige situationer med Hans hjerte. Det er jo anderledes end det, I plejede at gøre, før I begyndte at følge Ham, så det er en forandring. Det er noget nyt. Når man begynder på at gøre noget nyt, må man gøre det langsomt og omhyggeligt, indtil man bliver fortrolig med det og er sikker på, at man kan gøre det godt. Gå langsomt fremad i din tjeneste for Kristus, kære barn, så du kan modtage vejledning hen ad vejen. Denne vejledning kan kun trænge igennem til dig, hvis du lytter til min Søn, når Han taler til dig. Kære barn, der er virkelig ingen anden vej for dig. Du er et menneske af god vilje, og derfor bør du ikke længere følge verdens veje. Vi vil lede dine skridt, men for at vi kan gøre det, må du lytte til os. Jeg ved, at du ønsker at følge vores himmelske vejledning, og jeg kan forsikre

dig om at vi har brug for, at du følger vores vejledning nu. For at kunne gøre det, må du tilbringe tid i bøn. Betragt bønnen som en samtale. Du ville ikke tage fat på en ny og ukendt opgave uden først at modtage instrukser, men hvis du alligevel gjorde det, så ville du højst sandsynligt udføre opgaven forkert. Tal med Jesus hver dag, adskillige gange om dagen, så vil du kunne arbejde målbevidst på de opgaver, Han giver dig. Så vil du kunne efterlade de fuldførte opgaver, vel vidende at Guds vilje er blevet udført. Nogle gange vil du kunne se frugterne af dit arbejde, andre gange vil du blot så frøene. Frugterne vil så komme senere, på et tidspunkt, der er udenfor dit synsfelt. I begge tilfælde vil du have udført din del af arbejdet, og du kan have fred i sindet. Hav fred nu, på denne dag, mens vi vejleder dig i at tjene din Gud. Jeg giver dig min velsignelse, og tilbyder dig Guds nåde.

Mandag 21. juli, 2003

Jesus

Mine børn må forberede sig til åndelig krigsførelse. Det er klogt at være forberedt, når et slag truer forude. En erfaren soldat er i stand til at undgå panik og bevare roen under kampen, ved simpelthen at bruge de færdigheder, han er blevet optrænet i. Udfaldet er sikret på forhånd, kære børn. Jeg, jeres Gud, vil overvinde lysets fjende, og Mine børn vil blive frelst. Men slaget skal stadigvæk udkæmpes, og Jeg vil gerne have, at I er forberedt til det. Hvordan kan man forberede sig, spørger du. Du må selyfølgelig bede, og gøre det på en disciplineret måde, samtidig med at du udøver Hellig Ligegyldighed. Lad være med at spekulere over, hvad der ligger til grund for Mine anmodninger. Det er tilstrækkeligt, at du forstår hvad det er, Jeg beder dig om. En soldat har ikke altid behov for at kunne se situationen i sin helhed, og han forstår, at han vil få det hele at vide, når tiden er inde til det. Jeg er hos dig. Bliv ikke modløs, når du ser fjendens styrke. Jeg er uendelig meget stærkere. Situationen må imidlertid nå til sin fuldendelse, og Mine børn af lyset må gøre deres del. Det er derfor, Jeg har placeret dig dér, hvor Jeg har, og det er derfor, Jeg vejleder dig på denne måde. Jeg forbereder dig til det tidspunkt, hvor slaget skal udkæmpes, og hvor du vil få mulighed for at tjene Mig og Mit Kongerige. Vær glad for, at du er blevet udvalgt til at være Min tjener, for selv den mindste af Mine tjenere vil i sandhed blive ophøjet i Himlen som et barn af Den store Godhed. Mine børn hører Min stemme, og Jeg kalder virkelig på dem nu. Hør Mit kald i dit hjerte, mens vi sammen påbegynder denne kærlighedens rejse. Vær vedholdende. Hvis du holder fast ved din vane med at bede Mig om at åbenbare Min hellige vilje for dig, så vil Jeg gøre det. Dette er grunden til, at Jeg kalder på dig. Jeg har brug for soldater, der er villige til at tjene i lydighed. Du må ophøre med at tillade verden at påvirke dig, og du må forberede dig på at være lydige imod Mig, din Gud, som søger at føre denne verden tilbage til godheden og den åndelige sikkerhed. Dine børn vil opleve verden på en anden måde, og det kan du lovprise og takke din Skabe for. Forbered dig nu på at tjene Mig i kærlighed og lydighed. Du vil altid være glad for, at du valgte at være på lysets side.

Mandag 21. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Mine børn, vil I ikke nok prøve på at forstå, at Gud skænker jer en stor nåde ved at give jer en så kærlig og specifik vejledning. Vil I ikke nok takke Ham for denne nåde, sådan at vi kan fortsætte med at vejlede jer på denne måde. Jeres mor er hos jer, og ligesom enhver anden mor holder hun nøje øje med sine børn og sikrer sig, at de udvikler sig sådan som de bør. Jeg giver dig en moderlig advarsel nu. Vend dig bort fra verden. Mange af vores fremtrædende udvalgte sjæle befandt sig i høj grad i verden hele livet, men de tilhørte ikke verden. Hvis du er kaldet til at leve på denne måde, må du ikke bebrejde os det, for du er blevet anbragt på det sted, hvor du befinder dig nu, for at du kan være Jesu ører, øjne, hænder og hjerte, lige

netop dér, hvor du er. Ja, hvis der var flere mennesker, der konsekvent gjorde sådan - hvad de jo var bestemt til at gøre - ville verden være et sted fyldt med lys og tryghed. Så ville alle Guds børn have mad og rent vand, og deres liv ville være trygge og afklarede, fordi de ville udvikle deres sjæle og forberede sig på at komme ind i det himmelske rige. Men sådan er det desværre ikke, og jeres Gud søger at rense verden og genetablere sit lys i hver eneste afkrog. Dette er imidlertid en proces, ligesom jeres udvikling hen imod hellighed er det, og også her vil det ikke ske uden en vis portion vanskeligheder og ofre. Det er nødvendigt, for at lyset kan blive genoprettet i jeres verden. Vi må være tapre, rolige og forberedte til at kunne gøre vores del, og vi må prioritere tjenesten for Gud og Hans guddommelige plan højt. Kære børn, det er en velsignelse for jer at I er kaldede, så I må ikke tøve eller være tilbageholdende overfor Jesus. I må give og give. Jeg er hos jer, og intet barn kan være bange, når dets mor er i nærheden. Jeg velsigner jer og strækker mine hænder beskyttende ud over jer, og jeg besegler jer som tilhørende mig. Gud giver mig himmelsk autoritet, fordi jeg er Frelserens mor, og jeg bruger denne autoritet til at stille mig imellem hver enkelt af mine børn og mørket. Jeg er Kvinden, som er iklædt Solen; jeg bringer Guds lys til denne verden, og al Himlens styrke er mit våben. Hav fred, for din mor holder et uigennemtrængeligt skjold op foran dig, som beskytter dig imod fjenden. Tænk på dette, så vil du aldrig frygte. Kald på mig, så vil jeg høre dig.

Mandag 21. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Mine kære børn, jeg ønsker, at I hver dag bruger tid på at tænke over, hvad der er Guds vilje for jer den dag. Det må I gøre i stilhed. Du kan have mange spørgsmål, og det er i stilheden, i dit hjerte, vi kan give dig svar på disse spørgsmål. Ellers vil du ikke kunne høre os gennem den støj, verden laver. Hovedparten af vores børn hører os ikke, på trods af at vi forsøger at kommunikere med dem. Selv blandt vores udvalgte sjæle er der mange, som forsømmer denne form for kontemplativ bøn. Børn, det er i denne bøn, I vil finde den fred og vejledning, I behøver. Jeg ønsker, at andre skal kunne se Kristus i dit ansigt. For at det skal kunne ske, må du være forenet med Kristus. Som altid velsigner jer dig og strækker kærligt mine hænder ud over dig.

Tirsdag 22. juli, 2003
Jesus

I dag ønsker Jeg at tale til Mine sjæle om den kærlighed, Jeg ønsker at de skal have til deres medmennesker. Mine børn af lyset må følge de himmelske tankebaner, som vi sagde tidligere. Det betyder, at I bør se verden i Mit perspektiv. I jeres sjæle opdyrker Jeg en stor kærlighed til hele menneskeheden. Lad være med at undertrykke den proces. Giv næring til denne kærlighed, når I mærker den, for det er Mit værk, og Jeg vil fuldføre det. Hav medlidenhed med jeres brødre og søstre over hele verden, ligesom Jeg havde medlidenhed med Jerusalems kvinder. I vil se så megen lidelse, når I betragter denne verden med Mine øjne. Der er megen lidelse i form af sygdom og afsavn, det er sandt. Men de sjæle, som lider har ofte deres øjne rettet imod Himlen, og det gør Mig i stand til at trøste dem. De er sikre på at komme i Himlen. Det, der er mere tragisk, er den tomhed, Jeg ser i de dele af verden, hvor der er velstand. Se jeres brødre og søstre i øjnene, kære børn. I vil ofte se tristhed og håbløshed i dem. Lad dette bevæge jeres hjerte til alle former for medfølelse med dem, for disse sjæle er uelskede. De finder ingen blidhed eller venlighed, der kan få det guddommelige til at flamme op, og de er blevet kolde. Dette er den virkelige tragedie, kære børn. En hel generation er blevet ofre for overfloden. Kan I forstå, hvorfor Jeg er nødt til at reagere ved at fjerne den velstand, der blokerer for lyset i disse sjæle? I må i sandhed alle være som børn, og I må stole på Mig i alle ting. Når et barn om aftenen er

blevet lagt i seng for at sove, lukker han øjnene og tænker fredelige tanker om sin mor og far og om dagen, der er gået. Han ligger ikke vågen, opslugt af ønsket om at anskaffe sig flere ejendele. Han ligger ikke vågen, opslugt af bekymringer over, hvordan han skal kunne beholde de ting, han allerede har fået. Mine sjæle i verden må være ligesom børn, og finde støtte i visheden om, at Jeg vil tage Mig af deres behov og sørge for dem. Jeg vil tage Mig af jer, kære børn. Til gengæld må I tage jer af Mine behov, som altid drejer sig om sjælene. Jeg lægger kærlighed i dit hjerte. Bed Mig om mere kærlighed, og Jeg vil give dig det. Bønfald Mig dagen igennem om at give dig kærlighed til selv den mest frastødende sjæl, og du vil få det. På denne måde vil håbløsheden i de uelskedes ansigter forsvinde og blive erstattet af et udtryk af glæde, udtrykket hos en sjæl, som er vakt til live, og som, fordi han har set kærligheden, endnu en gang begiver sig ud på en rejse hen imod selverkendelse. Jeg er hos dig, og hvis du læser Mine Evangelier, vil du forstå, at Jeg beder dig om at gøre præcis det samme, som Jeg gjorde. Du vil blive ligesom Mig. Og det er det, der er Min plan.

Tirsdag 22. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Lad jeres hjerter juble over denne fuldkomne og smukke himmelske plan. Jesus er lutter godhed, lutter venlighed og lutter kærlighed. Når jeg siger lutter kærlighed, I små, så mener jeg, at alle Hans handlinger, al Hans motivation og alle Hans overvejelser udspringer af kærligheden. Han kalder på jer af kærlighed. Han vejleder jer af kærlighed, og ofte må Han irettesætte jer på grund af sin kærlighed til jer. Han ser på denne verden, hvor kærligheden bliver forhindret i at strømme frit, og det påfører Ham lidelse, fordi Han elsker jer så inderligt og fuldkomment. Han lider. Han er bedrøvet. Mange sjæle føler sig fortabt i denne mørke tid, og Gud har givet tegn til sine engle. Der er forandringer på vej. I bør bede for disse forandringer og være glade for, at de kommer, for de er Guds vilje; Gud, som søger at redde sine børn og føre verden tilbage til sin oprindelige skønhed og glæde. Kære børn, Kan I forestille jer, at jeres verden bliver et sted, hvor alle elsker Gud og hinanden? Kan I forestille jer en verden, hvor man først og fremmest bekymrer sig om at vokse i hellighed og komme nærmere til Himlen? Alle vil hjælpe hinanden, og det fælles mål vil være den transformering til hellighed, som opstår i sjælen for at gøre den rede til evigheden i Himlen. Dette er Guds plan, børn. Sådan var verden engang, og nu er tiden inde til at den vender tilbage til denne tilstand. Vær glade, for Faderens hånd styrer disse forandringer, og de er udelukkende gode. Børn af lyset, I kan trygt gøre jeres del. Hvis du beder os om det, vil vi give dig et brændende ønske om at se Guds vilje blive ført ud i livet. Bed om det, så vil vi være glade. Jeg deler dette lille glimt af Guds plan med dig, for at du ikke skal være bange og fokusere på frygten, for det er ikke det, vi ønsker. Fokuser på din hellige pligt i dag, og gennemfør den i forening med Jesus. Jeg velsigner dig og smiler til dig nu, for mit hjerte er opfyldt af kærlighed til dig og blidhed for dig. Hav fred, lille sjæl. Din mor er lige i nærheden.

Tirsdag 22. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Kære børn, det er mig, jeres himmelske mor, som taler til jer i dag. Vær ikke bange for at skulle bringe ofre. Mange af vores udvalgte sjæle klynger sig til deres jordiske ejendele. Det er denne sidste barriere, som jeg forsøger at trænge igennem. Betragt de materielle ejendele som de rene ligegyldigheder, som jeg så ofte har sagt. Til tider, mine små sjæle, vil I være nødt til at betragte materielle ejendele som noget, der er meget uheldsvangert. I må betragte dem som fjendens flitterstads, som han bruger i forsøget på at lokke jer bort fra den vej, der fører til Jesus. Jo mindre du ejer, desto lykkeligere kan du være. Vær ikke bekymret. Jeg vil vise dig,

hvad jeg ønsker at du skal eje, og hvad jeg ønsker at du giver afkald på. Hvis du beder mig om det, vil jeg vejlede dig meget omhyggeligt i denne sag, for den er vigtig. Vær fyldt med glæde over at være kaldet på denne måde, og lad os sammen fjerne enhver barriere, der endnu eksisterer mellem dig og min Søn. Jeg giver dig glædens velsignelse i dag, mens jeg iagttager dine målbevidste anstrengelser for at tjene din Gud.

Onsdag 23. juli, 2003

Jesus

Disse ord, som Jeg giver dig, er flere Gode Nyheder. Jeg ønsker, at du deler disse ord med andre, ligesom du ville dele De gode Nyheder med andre. Hvis man forbereder en stor festmiddag med den fineste mad, sætter man sig ikke til bords for at smage og nyde det alene. Man inviterer sine venner og dem, man elsker, til at tage del i måltidet og fejre det i fællesskab. På samme måde ønsker Jeg, at du deler Mine ord med andre. Jeg vil sørge for de nødvendige tilladelser, og derefter må du adlyde de tilskyndelser, Jeg lægger i dit hjerte. Der vil blive taget hånd om alle ting. Jeg behøver kun din lydighed. Jeg sender disse ord for at kalde menneskeheden tilbage til lyset. Jeg, jeres Gud, vil handle hurtigt, når tiden er inde til det. Det er Min vilje, at sjælene bliver forberedt til det, der kommer. Dette er en stor nåde fra Min side, og Jeg vil ikke have, at menneskeheden behandler den skødesløst. Vær forsikrede om, kære sjæle, at Jeg vil sejre. Min glørværdige plan er allerede sat i gang, og hvis du beder Mig om det, vil Jeg fjerne skyklapperne fra dine øjne og vække din sjæl af dens sløvhed med Min guddommelige berøring. Bed Mig blot om det. Jeg kalder dig nu, og Jeg ønsker at drage dig kærligt ind i Min plan. Svar Mig med al den energi og kærlighed, du kan opbyde.

Onsdag 23. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Kære børn, det er en meget stor barmhjertighedshandling, at Jesus sender jer disse vejledende og kærlige ord. Det er i sandhed en himmelsk gave af kolossale proportioner. Vi vil få så meget ud af den som muligt og frelse talløse sjæle. Vær hellige, I kære, små udvalgte sjæle. Vær tapre. Jeg har kaldet dig til at medvirke til en barmhjertighedsmission, og jeg ønsker at du samarbejder med os. Vær stille og reflekterende i dag, i visheden om at vores arbejde skal til at begynde. Jeg velsigner dig og vil sørge for, at du modtager al den nåde, der er nødvendig. Søg tilflugt i mit uplettede hjerte, når du føler frygt, så vil det skærme, beskytte og støtte dig. Det var alt for nu, mit barn. Du har tjent os godt i denne bestræbelse.

Onsdag 23. juli, 2003

Vor velsignede Mor

Mine kære børn, I kan være sikre på at I har min velvilje. Jeg er vidne til de kampe, I udkæmper i et forsøg på at imødekomme min Søns vilje for jeres liv. I lever i en mørk tid, og det gør det vanskeligt at være anderledes. Gennem tiderne har vi kaldet visse sjæle til avancerede eller højere niveauer af hellighed. Det er også tilfældet for jer nu, mine kære. En koncentreret indsats er nødvendig for at udbrede lyset, det lys, der vil fremkomme i verden gennem disse ord. I kan være sikre på, at I er på vinderens side, på trods af den styrke, som mørket måtte have. Den tid er nær, hvor min Søn vil handle på en sådan måde, at ingen vil kunne sætte spørgsmålstegn ved Hans herredømme over denne verden og over hele den menneskehed, der befolker den. Mange vil omvende sig og blive frelst. Vi må anstrenge os for at forøge det antal nu. Min Søn vil åbenbare sin vilje individuelt, for hver enkelt af jer, i jeres

hjerter. Hans plan for verden udfolder sig for øjnene af jer, og på samme måde vil Hans plan for hver enkelt af jer udfolde sig, i jeres hjertes stilhed, hvor I må vænne jer til at søge Hans guddommelige vilje. Kære børn, vær aldrig bange. Det er der ingen grund til at være. Alle i Himlen er nu rede til at kæmpe for sjælene. Bed om hjælp, og I vil i sandhed modtage den hjælp. Lad ikke denne smukke nåde gå til spilde. Denne yderst sublime og dyrebare nåde er en gave, der er stillet til rådighed for de sjæle, som stadigvæk befinder sig på Jorden. Jeg er hos jer, I kære. Vær glade og opfyldt af håb nu, hvor Himlen kalder på sine børn.

Torsdag 24. juli, 2003
Vor velsignede Mor

Mine børn, jeg beder jer om at hilse Helligånden velkommen i jeres liv. Du må søge venskab med denne Guds Ånd ved at lade din sjæl være et passende opholdssted for al denne godhed. Bed mig om at gå i forbøn for dig, så vil jeg gøre det. Jeg vil gerne have, at alle mine børn beder om at modtage Helligåndens gaver. I vil modtage disse gaver, og med dem kan I tjene Jesus. Jeg velsigner jer, kære børn. Jeg er altid nærværende hos jer.

JESU LØFTE TIL SINE LÆGAPOSTLE

12. maj 2005

Dit budskab til sjælene er et uophørligt budskab. Hils alle sjæle velkommen til frelses-missionen. Du kan forsikre alle lægapostle om, at ligesom de tager sig af Mine anliggender, vil Jeg tage Mig af deres. De vil få en plads i Mit Hellige Hjerte, og Jeg vil forsvare og beskytte dem. Jeg vil også stræbe efter den fuldstændige omvendelse for alle dem, de elsker. Ser du, de sjæle, som vælger at blive Mine elskede lægapostle og arbejde for denne frelses-mission, vil kende freden. Dette løfte kan verden ikke give, for det er kun Himlen, der kan skænke fred til en sjæl. Denne mission er i sandhed Himlens mission, og Jeg kalder alle Himlens børn til at hjælpe Mig. I vil blive rigt belønnet, Mine kære.

TROSKABSLØFTE

Kære Gud i Himlen, jeg lover at være tro mod Dig. Jeg giver Dig mit liv, mit arbejde og mit hjerte. Til gengæld beder jeg Dig om at give mig den nåde, der vil gøre mig i stand til, i størst mulig udstrækning, at adlyde al den vejledning, Du giver mig. Amen.

MORGEN-OFFERGAVE

O Jesus, i forening med Marias uplettede Hjerte giver jeg Dig denne dags bønner, arbejde, glæder og lidelser, for Dit hellige Hjertes intentioner, i forening med messens hellige Offer verden over, og som oprejsning for mine synder og for Pavens intentioner. Amen.

www.directionfourtimes.org

